

PLA LOCAL DE JOVENTUT 2024-2028

BLANES

AJUNTAMENT DE
BLANES

Regidoria de Joventut, Ajuntament de Blanes

Octubre 2025

Estefania Romero Asensio

Ivan del Río Sánchez

Laura Estela Àlvarez

Miguel González Sánchez

Paula Guirado Soriano

Document elaborat pel Departament de Joventut de l'Ajuntament de Blanes amb el suport d'Iqembu.

iqembu: proximitat
igualtat i equip

0. ÍNDEX

1. PRESENTACIÓ	5
1.1.- Context social d'elaboració del Pla local de joventut 2023-28.....	5
1.2.- El marc normatiu i la planificació de les polítiques de joventut a Catalunya	6
2.- AVALUACIÓ DEL PLA LOCAL DE JOVENTUT 2019-23.....	8
2.1.- Desenvolupament del Pla local de joventut 2019-23	8
2.2.- Grau d'assoliment dels objectius del Pla local de joventut 2019-23	9
3.- METODOLOGIA	13
3.1.- Descripció global del procés d'elaboració del Pla local de joventut 2023-28.....	13
3.2.- Fonts d'informació i metodologia emprada	15
4.- DIAGNOSI	18
4.1.- Població juvenil	18
4.1.1 Estructura demogràfica: edat i gènere.....	18
4.1.2 Orígens i diversitat cultural	20
4.1.3 Distribució territorial i concentració residencial.....	21
4.2.- Projecte de vida i emancipació	24
4.2.1 Educació.....	24
4.2.2 Ocupació	27
4.2.3 Emancipació i habitatge	31
4.3.- Equitat i inclusió	36
4.3.1 Pobresa, discriminació i violències.....	36
4.3.2 Mobilitat	40
4.4.- Salut i benestar	42
4.4.1 Benestar emocional.....	42
4.4.2 Benestar físic i pràctica esportiva	45
4.4.3 Conductes de risc.....	47
4.5.- Participació i protagonisme jove	50
4.5.1 Associacionisme i participació política.....	50
4.5.2 Equipaments, serveis i informació	53
4.5.3 Lleure i cultura.....	54
4.5.4 Drets lingüístics	56
4.6.- Equipaments i serveis d'interès juvenil al municipi	58
4.7.- Les polítiques de joventut a l'Ajuntament de Blanes	58
5.- DISSENY DE LES POLÍTIQUES DE JOVENTUT 2024-28.....	60
5.1.- Missió, visió i valors de les polítiques de joventut	60
5.2.- Reptes i prioritats del PLJ 2024-28.....	61

5.3.- Eixos i línies estratègiques	61
5.4. - Descripció dels programes i actuacions.....	62
5.4.1. Projecte de vida i emancipació	64
5.4.2. Equitat i inclusió.....	74
5.4.3. Territori i mobilitat	80
5.4.4. Salut i benestar	86
5.4.5. Cultura, oci i temps lliure	96
5.5.- Recursos	116
5.6.- Planificació	118
5.7.- Avaluació.....	120
5.7.1. Marc general de l'avaluació.....	120
5.7.2. Tipus d'avaluació.....	120
5.7.3. Metodologia de l'avaluació	122
5.7.4. Instruments d'avaluació.....	123
5.7.5. Periodicitat i agents responsables.....	123
6. ANNEXOS	125
6.1.- Informe dades secundàries PLJB	125
6.2.- Informe enquesta a la població jove (Iqembu)	125
6.3.- Resum dels focus grup amb els joves (Iqembu)	126
1. PARTICIPACIÓ I COMUNITAT	126
2. EMANCIPACIÓ	129
3. BENESTAR I EQUITAT.....	137
6.4.- Resum dels focus grup amb els professionals (Iqembu).....	145
1. Emancipació i projecte de vida – Entrevista grupal amb professionals	145
2. Equitat i benestar emocional – Entrevista grupal amb professionals	147
3. Comunitat, cultura i participació – Entrevista grupal amb professionals.....	149
6.5.- Resum focus grup amb les entitats juvenils	153
6.6.- Equipaments d'interès juvenil	159

1. PRESENTACIÓ

1.1.- Context social d'elaboració del Pla local de joventut 2023-28

Aquest Pla local de joventut s'ha elaborat en un context social que alguns autors, com Zygmunt Bauman (2002), han definit com a “modernitat líquida” caracteritzat per canvis constants en les relacions socials, afectives, el treball o en les mateixes identitats personals davant de “la modernitat sòlida” d'èpoques anteriors, en què tot era més “estable”. Aquest model es plasma en el pas del model de família tradicional a la irrupció de múltiples models de família, en canvis substancials en la forma de les relacions interpersonals i socials a conseqüència del desenvolupament de les noves tecnologies, i en un mercat de treball cada vegada menys estable i globalitzat. Aquesta situació genera a l'individu l'anomenat “nomadisme social”: la persona sovint flueix a través de la seva vida com una **espècie de “turista”, canviant de parella, de feines, d'amics o lloc de residència o fins i tot qüestionant o redefinint aspectes de la seva identitat** (orientació sexual, ideologia o religió).

Aquests canvis generen societats complexes i multiculturals, amb demandes i necessitats socials molt diverses, i alhora contramoviments que propugnen el retorn als valors i la societat tradicionals.

La pandèmia de la COVID-19 va ser una mostra real d'un món interconnectat exposat permanentment a canvis sobtats que requereixen una resposta àgil i eficient per part de les institucions públiques. En l'àmbit de polítiques de joventut aquesta crisi sanitària va posar de relleu, entre d'altres, la necessitat de socialització de les persones joves en espais físics de proximitat i la preocupació per la seva salut i benestar emocional.

La joventut, caracteritzada com un procés de transició entre la infantesa i la vida adulta que porta associats tota una sèrie de canvis (biològics i psicològics, de relacions socials i afectives, de rols dintre de la societat...), es veu afectada de forma exponencial pels impactes d'aquest nou model de societat “líquida” i de tot allò que representa. Malgrat això, i com veurem a la diagnosi, els propis joves reclamen la realització del seu projecte de vida personal que els ajudi a aportar estabilitat en l'àmbit afectiu, laboral, econòmic i familiar i, en conseqüència, demanden una societat, unes polítiques i uns serveis que els acompanyin en aquest procés d'emancipació per assolir aquesta estabilitat.

L'elaboració d'aquest Pla local de joventut parteix també de l'experiència acumulada durant cinc anys, que es pot resumir de la forma següent:

- **Durant els anys de la pandèmia (2020 i 2021)** es defineixen els dos serveis principals de l'Àrea de Joventut: dinamització del Casal de Joves i Punt d'Informació Juvenil. A més a més, s'adapta els serveis i les activitats a la situació sanitària vigent en el moment.

- **L'any 2022** s'aposta per impulsar la relació amb els instituts i centres de secundària per arribar a un "nou grup de joves", es consoliden els serveis i activitats que es presten des de l'Àrea i es recuperen activitats com l'*Ensorra't*.
- **L'any 2023** es consoliden projectes per vincular els joves amb el territori (NAU VOLA) i es recupera l'activitat del Concurs de Grafits.
- **L'any 2024** es reobre la sala de concerts de la NAU4, es redefineix el Punt d'Informació Juvenil, prioritza el servei d'orientació acadèmica i laboral del jovent, es comença a treballar amb el nou Pla local de joventut i s'estableixen reunions periòdiques amb altres àrees de l'Ajuntament: Promoció de la Ciutat, Participació Ciutadana, Serveis Socials i Educació.

En conclusió, aquest nou Pla local de joventut s'elabora en un context social de "modernitat líquida" i parteix dels coneixements i l'experiència adquirits durant aquests darrers 5 anys, la qual cosa ens han portat a prioritzar una anàlisi acurada, participativa i crítica de la realitat juvenil al territori en relació a les polítiques i els serveis existents, i a plantejar un seguit d'eixos i programes que permetin millorar aquesta realitat en un futur.

1.2.- El marc normatiu i la planificació de les polítiques de joventut a Catalunya

La Constitució espanyola de 1978, en l'article 48, estableix el següent: *"Els poders públics promouran les condicions per a la participació lliure i eficaç de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural"*.

Per altra banda, l'article 47 indica que *"Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret, i regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació"*.

Per la seva banda, l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 indica:

Article 40. *Protecció de les persones i de les famílies*

4. Els poders públics han de promoure polítiques públiques que afavoreixin l'emancipació dels joves, facilitant-los l'accés al món laboral i a l'habitatge per tal que puguin desenvolupar llur propi projecte de vida i participar en igualtat de drets i deures en la vida social i cultural.

Article 142. *Joventut*

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joventut, que inclou en tot cas:

a) El disseny, l'aplicació i l'avaluació de polítiques, plans i programes destinats a la joventut.

Finalment, la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut indica en l'article 1.2 el següent:

2. La finalitat última d'aquesta llei és garantir que les persones joves puguin definir i construir llur propi projecte de vida i participar en projectes col·lectius.

El mandat constitucional, estatutari i legal són prou clars respecte dels poders públics i la joventut:

Els poders públics han de facilitar les condicions perquè el jovent pugui accedir al **món laboral i a l'habitatge** (article 40 de l'Estatut d'Autonomia) i **així construir llur projecte de vida i participar en projectes col·lectius** (article 1.2 de la Llei 33/2010). Només així s'assolirà el mandat constitucional de l'article 40 **d'una participació lliure i eficaç de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural.**

Pel que fa a la planificació de les polítiques de joventut a Catalunya, el Pla nacional de joventut de Catalunya és el pla sectorial de coordinació en matèria de joventut. Té la finalitat d'assegurar la coherència metodològica en l'actuació de les diverses institucions públiques que duen a terme polítiques de joventut, de conformitat amb la legislació de règim local.

El Pla nacional de joventut de Catalunya és l'instrument que determina les línies, els eixos i els objectius de les polítiques de joventut a Catalunya (art. 20 Llei 33/2010).

El Pla nacional de joventut 2030 és el vigent a Catalunya i estableix quatre grans reptes de les polítiques de Joventut fins al 2030:

1. **Independència juvenil** per garantir el desenvolupament de trajectòries educatives i laborals de qualitat, així com l'accés a un habitatge digne.
2. **Equitat i inclusió jove** per avançar cap a la igualtat efectiva i la no-discriminació de totes les persones joves
3. **Benestar i qualitat de vida** per assegurar la salut física i mental, així com el desenvolupament de la vida de les persones joves en entorns saludables.
4. **Participació i protagonisme jove** per fomentar que el jovent esdevingui agent actiu en els afers públics i de la comunitat, així com en la defensa dels drets i les llibertats.

2.- AVALUACIÓ DEL PLA LOCAL DE JOVENTUT 2019-23

2.1.- Desenvolupament del Pla local de joventut 2019-23

Poder disposar d'un pla local de joventut com a eina de planificació de les polítiques de joventut és essencial per a qualsevol gestor públic amb responsabilitats en aquest àmbit. Per tant, l'aprovació del Pla local de joventut 2019-23 el mes d'octubre de 2019 va significar un pas endavant per planificar i dirigir l'Àrea de Joventut.

No obstant això, el desplegament del Pla local de joventut no ha estat exempt de problemes, que es poden classificar en tres àmbits:

1.- Recursos. L'anterior Pla local de joventut 2019-23 no va preveure els recursos necessaris per portar a terme els programes i accions aprovats, sinó que es va limitar a assenyalar els recursos humans que hi havia en el seu moment i hi va afegir la figura d'un dinamitzador. Era, per tant, necessari definir els serveis que executessin els programes i les actuacions inclosos en el Pla local de joventut, i els perfils i les funcions de les persones que portessin a terme aquests programes i accions. Per aquests motius el 23 de gener de 2020 la Junta de Govern Local va aprovar l'expedient de contractació per a l'adjudicació del contracte del servei per a la dinamització del Casal de Joves i el Servei d'Informació Juvenil. Tanmateix, a causa de la pandèmia, no va ser fins al setembre de 2020 que aquest servei va entrar en funcionament.

2.- Crisi sanitària derivada de la COVID-19. A causa de la crisi sanitària derivada de la COVID, les activitats i serveis tant de la NAU4 com del Punt d'Informació Juvenil es van haver de readaptar a la situació sanitària vigent, que no es va normalitzar plenament fins a l'abril de 2022. Tanmateix, això no va impedir la programació i realització d'activitats i, en conseqüència, l'execució dels programes i accions estipulats en el pla local anterior. D'altra banda, la crisi sanitària també va ser una oportunitat per avançar fermament en altres aspectes, ja que va permetre disposar del temps necessari per redactar i aprovar el Reglament del Casal de Joves i del Punt d'Informació Juvenil, obrir un procés participatiu per dotar d'un nou nom al Casal de Joves i dotar aquests serveis no només de personal sinó també d'una identitat pròpia a través de la creació de dos logos identificatius d'aquests dos serveis i d'un disseny i imatge corporatius.

3.- Intrínsecs al mateix Pla local de joventut. El referent més immediat del PLJ 2019-23 és el PLJ 2012-15. En el moment de redactar el nou Pla es va optar per generar un document des de zero sense cap referència no només a l'execució del pla anterior sinó a les polítiques i accions desenvolupades durant el període 2016-2019. Pel que fa a la metodologia, s'observa una escassa participació dels joves en la redacció del Pla (només es fa referència a una jornada participativa i a una trobada amb un grup de joves del Centre de Noves Oportunitats). A més, en dos documents annexos al Pla hi ha tot un ventall de propostes en diferents àmbits sense cap

reflexió/debat o anàlisi prèvia. Per tant, és lògic i normal que surtin un munt de propostes (evidentment impossibles de realitzar totes) sense cap visió compartida sobre les problemàtiques que originen aquestes propostes. També cal destacar la manca de correlació entre els reptes del Pla nacional de joventut 2010-2020 vigent en aquell moment i els programes del mateix Pla local; per exemple, no hi ha cap programa vinculat a la promoció de la vida saludable entre els joves tot i que és un repte del Pla nacional de joventut. En últim lloc, també cal recordar la manca de desenvolupament dels recursos necessaris per desenvolupar els programes i les accions que ja s'ha comentat.

En resum, i com veurem a l'apartat següent, alguns programes i accions de l'anterior Pla s'han realitzat plenament i d'altres s'han hagut d'adaptar, bé a la situació sanitària vigent o bé al context local i organitzatiu del municipi i Ajuntament. Finalment, pel que fa a l'eix de promoció de la vida saludable del PNJC 2010-20 i, més concretament, a la salut i el benestar emocional ha estat la pròpia realitat i el treball amb els joves i professionals el que ens ha empès a treballar-hi i, a posteriori, ha esdevingut un dels eixos del nou PNJC.

2.2.- Grau d'assoliment dels objectius del Pla local de joventut 2019-23

• Programa 1.- CASAL DE JOVES

Aquest objectiu s'ha assolit plenament a través de la licitació del servei, que ha permès disposar d'un/a coordinador/a i dinamitzador/a, i l'elaboració i aprovació d'un reglament del Casal de Joves. El resultat ha estat poder complir totes les activitats previstes en aquest programa:

- **Actuació 1.- Casal de Joves:** realització d'una programació estable trimestral d'activitats i tallers a la NAU4.
- **Actuació 2.- Obrim Via:** elaboració del projecte "la NAU Vola", que ha apropiat les activitats de la NAU4 als barris.
- **Actuació 3.-Assessories Joves:** treball conjunt amb Promoció de la Ciutat que ha permès que els joves que participen a les activitats de la NAU4 puguin consultar les ofertes de feina al municipi i que es duguin a terme sessions del Servei Local d'Ocupació Jove al Casal.
- **Actuació 4.-Dinamització de la Sala de Concerts:** posada a punt de l'espai per garantir el compliment de les mesures de seguretat i la seva cessió puntual a entitats del municipi.

- **Programa 2.- ASSOCIACIONISME**

S'ha mantingut una comunicació i diàleg fluid amb les entitats juvenils actives (Consell Local de Joventut, AEiG Pinya de Rosa i Colla de Diables Sa Forcanera) al llarg dels últims cinc anys i, per tant, tenim informació sobre les seves demandes i necessitats.

- **Actuació 1.- Diventitats.** Tal com està plantejada no és viable, atès que només hi ha 3 entitats juvenils actives i elles mateixes ja ens han transmès les dificultats de disponibilitat de personal per realitzar i dinamitzar activitats setmanals a la NAU4, fins i tot només per gestionar la barra de bar. Actualment, s'està treballant en un projecte de programació estable de concerts i activitats artístiques a la NAU4 amb la col·laboració d'entitats sense ànim de lucre d'altres àmbits (culturals, educatives, socials, esportives...).
- **Actuació 2.- Inversió en locals.** La cessió d'espais a les entitats del municipi és un problema transversal que afecta entitats de diferents àmbits i, per tant, l'estratègia per solucionar-ho ha de ser transversal. Aquesta actuació ja planteja com a proposta la creació d'una "NAU d'Entitats", una demanda històrica de les entitats que encara no s'ha portat a terme.
- **Actuació 3.- Cessió de material i espai.** Mitjançant el Reglament del Punt d'Informació i de la NAU4, es van establir les condicions de cessió d'espais i material a les entitats.
- **Actuació 4.- Suport a entitats.** S'ha donat suport a les entitats juvenils, tant en les seves propostes habituals (Carnestoltes, Revetlla de Sant Joan, Ensorra't i gestió del Casal del CAU) com en altres activitats que han sorgit al llarg del període d'execució del Pla local. Per citar-ne alguns exemples, esmentem les activitats organitzades per l'AEiG Pinya de Rosa: campionat de bàsquet de 3x3 (2022 i 2025), mercats de segona mà (2023) o actes del 60è aniversari (2025).
- **Actuació 5 Suport a l'Ensrarat.** S'ha dut a terme aquesta activitat durant els anys 2022, 2023, 2024 i 2025. Any darrere any s'ha après dels errors comesos en edicions anteriors, s'han reduït les incidències i s'han augmentat els recursos en infraestructures i seguretat. Així doncs, no només s'ha executat l'activitat sinó que podem afirmar que enguany aquesta és més segura que en l'edició 2019.
- **Actuació 6.- Consell Local de la Joventut.** S'ha donat suport a aquesta entitat en l'organització d'activitats que proposen, que són bàsicament l'Ensrara't (ja comentat) i els concerts de Carnestoltes. Respecte d'aquesta última, en dues edicions (2020, just abans de la pandèmia i 2024) l'activitat es va portar a terme al Casal de Joves NAU4 i durant 2023 i 2025 l'activitat s'ha portat a terme a la plaça dels Dies Feiners. L'any 2022 els concerts de Carnestoltes es van organitzar des del Departament de Cultura i el Consell Local va participar en la gestió de la barra de bar.

- **Programa 3.- IDENTITAT JOVE**

- **Actuació 1.- “Agenda juvenil”.** Aquesta actuació no s’ha portat a terme.
- **Actuació 2.- “Marca Jove”.** Aquesta actuació s’ha assolit mitjançant la creació de dos logos identificatius i complementaris dels serveis de l’Àrea: Punt d’Informació i Casal de Joves. Aquest últim es va dur a terme mitjançant un concurs. A més, en el cas del Casal s’ha canviat la denominació Casal de Joves “Morralla” per Casal de Joves NAU4, Espai Jove, mitjançant un procés participatiu. També s’ha treballat en la imatge corporativa dels serveis i en la identificació de tots dos espais.
- **Actuació 3.- “Xarxes socials”.** Actualment hi ha dos perfils d’INSTAGRAM: NAU4_espai jove i joventut.blanes, que corresponen als serveis del Casal de Joves i del Punt d’Informació Juvenil, llocs on es penja tota la informació relativa a aquests dos serveis.

- **Programa 4.- JOVENT ACTIU**

- **Actuació 1.- Bucs d’assaig.** S’ha fet el manteniment de l’equipament destinat a sales d’assaig.
- **Actuació 2.- Joves amb talent.** S’han dut a terme dues edicions de l’activitat “Tu sí que Blanes” (2019 i 2022). Per altra banda, la programació de la NAU4 ha inclòs des de 2021 l’activitat “Tardes Artístiques”, que ha permès que un grup de joves artistes locals puguin preparar-se i expressar les seves habilitats artístiques i musicals. A tal efecte s’han programat concerts d’aquests artistes tant a la NAU4 com al Blanes Urban Fest i a la Revetlla de Sant Joan. En relació amb el grafit, l’any 2023 es va recuperar el concurs de grafits en el marc del “Blanes Urban Fest”.
- **Actuació 3.- Oci alternatiu.** Dintre de la programació trimestral del Casal de Joves s’organitzen activitats extraordinàries. Durant el període 2019-25 se n’ha dut a terme un ampli ventall; per citar-ne algunes: Concert Fes-te Un Nom (desembre 2020), Barrifest (2021, com a alternativa a l’Ensorra’t), Tú Sí Que Blanes (2019 i 2022), programes d’activitats especials per al 8M, 25N i Halloween, concert jove del grup de “Tardes Artístiques” (març 2024), organització de cloendes trimestrals de la programació del Casal amb mostres de tallers, concerts, obres de teatre... També s’ha cedit l’espai de la NAU4 a entitats: durant l’any 2024 i 2025 a La Fossa per a l’organització de concerts i a l’Ikigaifest l’any 2025, per celebrar La Fàbrica, un espai on s’uneixen art, cultura, música i gastronomia.
- **Actuació 4.- Activa’t.** La programació trimestral de tallers inclou un apartat destinat a activitats de caràcter físic com ioga, hip hop, dansa urbana, circ... A més, durant els anys 2023, 2024 i 2025 a l’estiu s’ha organitzat un torneig de vòlei platja.

- **Programa 5: PARTICIPACIÓ JUVENIL**

Aquest programa ha estat un dels eixos vertebradors dels serveis de l'Àrea de Joventut durant els últims cinc anys. Des de març de 2020 i fins a desembre de 2021 l'entrada als instituts i centres de secundària va estar restringida per motius sanitaris; per la qual cosa es va optar per desenvolupar una alternativa: la visita dels instituts i centres de secundària al Casal de Joves amb un doble objectiu: apropar l'espai i els serveis als joves i que aquests participessin en el disseny de la programació d'activitats i tallers. Les visites es van iniciar el setembre de 2021 i van participar-hi 39 grups de classe i 924 alumnes. Aquesta activitat s'ha anat repetint al llarg de la resta d'anys, tot i que no amb la mateixa intensitat, atès que això implica una inversió important de temps i recursos. Posteriorment, el mateix curs escolar es va iniciar el projecte "Connexions", que pretén informar de les activitats de la NAU4 i del Punt d'Informació Juvenil a través de la dinamització de patis. Tant les visites a la NAU4 com la dinamització de patis són de facto els projectes que, d'una banda, faciliten la difusió d'aquests dos serveis entre els joves de Blanes i, de l'altra, propicien la presentació de propostes per part dels joves, les quals sovint s'han inclòs en la programació de la NAU4.

- **Actuació 1.- Implica't.** Es va dur a terme el maig de 2022 al Cor de Maria amb la participació de 3 entitats: l'Esbart Joaquim Ruyra, el Centre Excursionista de Blanes i el Club Patí Blanes Atlètic.
- **Actuació 2.- Altraveu.** S'ha treballat mitjançant les trobades de delegats, també a partir del curs 2021-22.

- **Programa 6.- EMANCIPACIÓ JUVENIL**

Aquest programa inclou tota una sèrie d'actuacions que estan vinculades al servei del Punt d'Informació Juvenil. D'acord amb el seu Reglament, el Punt d'Informació Juvenil és un servei que té per objecte facilitar l'accés del jovent de Blanes a la informació dels serveis i recursos existents, i transformar-la en coneixement d'acord amb les seves necessitats, preferències i el seu projecte de vida. Entre les seves funcions hi ha la detecció de necessitats, interessos i tendències dels joves, la gestió de la informació per tal que sigui compresa pel col·lectiu jove, la dinamització de la informació a través de campanyes informatives, xerrades... i l'orientació i assessorament a les persones que ho sol·licitin. El Punt d'Informació Juvenil està estructurat en 7 àmbits temàtics, 3 dels quals estan estretament vinculats a aquest programa: accés a l'habitatge, itineraris educatius i estudis reglats, i itineraris formatius, ofertes de feina i accés al mercat de treball.

Analitzem les actuacions individualment:

- **Actuació 1.- Habitatge Jove.** Tot i que és un àmbit temàtic del Punt d'Informació, la demanda d'informació ha estat residual. S'ha realitzat alguna acció puntual (xerrades). Per la importància d'aquest àmbit en el procés d'emancipació juvenil, caldria plantejar-se en un futur com millorar el servei que actualment es presta.
- **Actuació 2.- Borsa de Treball.** Aquest àmbit es treballa conjuntament amb Promoció de la Ciutat i el Servei Local d'Ocupació Jove.
- **Actuació 3.- Brigada Jove.** Les accions destinades a la facilitació de la primera experiència laboral per a joves es duen a terme des de l'Àrea de Promoció Ciutat.
- **Actuació 4.- Formacions.** Els cursos i formacions dirigits a joves per millorar la seva ocupabilitat els organitza l'Àrea de Promoció de la Ciutat.
- **Actuació 5.- Xerrades.** Al llarg d'aquest període s'han fet xerrades entorn dels àmbits temàtics del Punt d'Informació Juvenil.

- **Programa 7.- MOBILITAT**

Aquest programa proposa dues actuacions. La primera (línia d'autobusos) planteja, d'una banda, ajustar els horaris i les freqüències de pas dels busos a l'horari lectiu i, de l'altra, millorar la connexió entre els diferents barris i espais municipals d'interès juvenil. La segona proposa ampliar la xarxa de carrils bici que connectin els centres esportius, culturals, educatius i altres espais d'interès i alhora augmentar el pàrquing de bicicletes davant les escoles i instituts.

No s'ha dut a terme cap actuació referent a aquest programa.

3.- METODOLOGIA

3.1.- Descripció global del procés d'elaboració del Pla local de joventut 2023-28

El Pla local de joventut de Blanes és l'eina que, a partir de la diagnosi de la realitat juvenil del municipi, permet planificar, definir i establir un calendari de les polítiques de joventut per als pròxims quatre anys.

Perquè sigui una eina vàlida ha de complir els següents requisits:

- 1.- Ha d'estar alineat amb els propòsits del mandat constitucional i estatutari que parla expressament d'ocupació, habitatge i emancipació (*llur projecte de vida*) (art. 40.2 Estatut).
- 2.- Ha de considerar els reptes, objectius i línies metodològiques establertes al Pla nacional de joventut 2030.
- 3.- Ha de conèixer la realitat social dels joves de Blanes.
- 4.- Ha de definir programes i actuacions en funció de la realitat social diagnosticada.
- 5.- Ha d'establir recursos i mecanismes organitzatius que permetin assolir els programes i actuacions prèviament definits.

S'ha dut a terme una anàlisi de la realitat juvenil del municipi de Blanes tenint en compte tant el mandat constitucional, estatutari i legal de les polítiques de joventut com els reptes del Pla nacional de joventut 2030. En conseqüència, els eixos sobre els quals pivoten aquestes dades són els següents:

- 1.- Població juvenil del territori
- 2.- Projecte de vida juvenil
- 3.- Equitat i inclusió
- 4.- Salut i benestar emocional
- 5.- Participació i protagonisme jove

La joventut es un concepte divers i que va canviant amb el pas del temps. **Segons la definició del Termcat** (organisme de la Generalitat que estudia la terminologia catalana): "imatge cultural que correspon a una situació social de semidependència i que en determinades societats s'atribueix als individus que es troben en una fase biogràfica de transició entre la infantesa i la vida adulta".

Segons el PNJC 2020

— La joventut és un període del cicle vital que, com a tal, porta associats uns canvis biològics i psicològics, així com d'actituds i rols socials.

— Si hi ha una característica clau en aquest període del cicle vital és que es produeix un seguit de transicions —educatives, laborals, residencials, familiars i ciutadanes— que fan que l'individu passi -no sempre d'una forma lineal- d'una situació de dependència respecte de la seva família d'origen, que caracteritza la infantesa, a un estatus autònom com a ciutadà i subjecte social.

Rang d'edat

Partint d'aquestes definicions, i d'acord amb els resultats del procés d'investigació de la realitat juvenil iniciat el juliol de 2024, s'ha establert el període d'edat per al PLJ 2024-28 dels 12 als 34 anys.

Tot i que entenem que aquest ventall tan ampli engloba realitats i necessitats diferents, és la conseqüència directa de la tendència social durant les últimes dècades (i referendada per les dades que us exposarem) d'ampliar i allargar aquest cicle vital de transició cap a la vida adulta.

Respecte del Pla local de joventut vigent (2019-23)

1.- Es considera que en l'elaboració del nou Pla local de joventut s'ha de comptar, en primera instància i com a prioritat, amb la participació dels joves del municipi, les entitats juvenils, els professionals que presten serveis al jovent i els regidors/es del municipi.

2.- Es considera que s'ha de fer un esforç perquè el Pla local de joventut 2024-28 contingui una proposta organitzativa i de recursos per assolir els programes i les accions que contingui el Pla.

3-2.- Fonts d'informació i metodologia emprada

• DADES SECUNDÀRIES

S'ha fet una anàlisi estadística quantitativa de la realitat juvenil del municipi de Blanes sobre els següents eixos i àmbits:

1. Població juvenil del territori: dades generals, dades segons sexe, nacionalitat i distribució en barris i zones.
2. Projecte de vida juvenil: dades sobre educació, ocupació, emancipació, habitatge i taxa de natalitat
3. Equitat i inclusió: pobresa i exclusió social, violència masclista i transport públic
4. Salut i benestar emocional: grau de satisfacció amb la vida, autopercepció de l'estat de salut en general, risc de depressió greu, motius d'angoixa, conductes de risc (tabac, alcohol i drogues), ús intensiu de pantalles, pràctica esportiva, defuncions per suïcidi i taxa d'embarassos prematurs.
5. Participació i protagonisme jove: satisfacció amb el funcionament de la democràcia, interès per la política, consum polític, participació en entitats o

grups informals, marc d'identitats dels joves, freqüència d'activitats d'oci fora de casa, consum cultural i oci digital, i usos lingüístics.

Per recollir aquestes dades s'han utilitzat diverses fonts estadístiques, principalment el Padró Municipal, però també l'Enquesta de Joventut de Catalunya de 2022, dades de l'Institut Nacional d'Estadística, dades de l'IDESCAT i l'Informe sobre la Joventut de Catalunya de 2023, entre d'altres.

Aquesta anàlisi ha permès caracteritzar i enfocar la recerca de les dades primàries i comparar tots dos resultats, com després es podrà veure en el desenvolupament de la diagnosi.

El resultat de l'anàlisi de les dades secundàries es pot consultar a **l'ANNEX 1** d'aquest Pla.

- **DADES PRIMÀRIES**

El disseny metodològic s'ha basat en tècniques de recollida de dades mixtes, combinant tècniques quantitatives i qualitatives. Aquest enfocament metodològic mixt ha permès, no només captar la diversitat d'experiències juvenils, sinó també contrastar les dades quantitatives amb les percepcions, discursos i propostes dels joves participants.

La principal tècnica de recollida de dades quantitatives ha estat **l'enquesta a la població jove del municipi** els resultats de la qual es poden consultar a **l'ANNEX 2**. L'Enquesta ha estat publicada i oberta al públic entre el 2 i el 26 d'abril del 2025 i ha estat difosa en format digital, a través d'una aplicació i amb la col·laboració dels agents al territori, professionals de la Nau 4, una informadora juvenil, tutors d'institut, etc. Les enquestes eren anònimes, tenint en compte la política de protecció de dades en la recollida i gestió d'aquestes dades.

La mostra total de l'enquesta és de **1172 casos de joves d'entre 12 i 35 anys** del municipi, la qual cosa representa un **10,74%** de l'univers mostral. Malgrat no ser una mostra representativa simple, és significativa i diversa, fet que permet una lectura robusta dels resultats, especialment mitjançant anàlisis bivariants a l'hora d'interpretar determinades dades obtingudes.

Tot i que la mostra total és de 1172 casos (amb 6 casos no vàlids), cal mencionar que només 831 han respost el 100% de les preguntes de l'enquesta, i que s'observa un augment dels casos perduts a mesura que avança el qüestionari. La ràtio d'abandonament ha estat del 29%.

Element 1. Taula de distribució dels resultats de l'enquesta segons edat i gènere

	Homes	Dones	No binari	No vull contestar	Total
12 a 15 anys	282	320	8	7	617
16 a 19 anys	93	93	1	4	191
20 a 24 anys	52	78	3	2	135
25 a 29 anys	32	55	3	1	91
30 a 35 anys	37	88	5	2	132
Total	496	634	20	16	1166

Font: Enquesta de la Joventut a Blanes (2025)

En l'àmbit de les tècniques **qualitatives**, i amb la intenció clara de promocionar la participació dels joves i de contrastar les dades estadístiques, s'han realitzat **4 tallers participatius amb joves (Focus-Grup)** en els quals a través de la metodologia de l'“Arbre de Problemes” i el diàleg, mediat per un/a professional, s'ha aprofundit en l'anàlisi, s'ha ampliat la informació de l'enquesta i s'ha explorat possibles propostes sobre la qüestió. S'han dut a terme els Focus-Grup següents:

Grup	Temàtica principal	Edats	Participació
Transicions	Educació, treball, habitatge	16–34	6 noies i 1 noi
Benestar integral	Equitat, salut, diversitat	14–24	3 noies i 2 nois
Participació i cultura	Lleure i cultura	12–20	2 noies i 4 nois
Entitats	Associacionisme juvenil		10 joves-3 entitats (AEiG Pinya de Rosa, Colla de Diables Sa Forcanera i Consell Local de la Joventut de Blanes)

En tots els grups s'ha vetllat per incloure perfils diversos: gènere, classe social, orígens, barris diversos, etc. que representin veritablement la diversitat juvenil de Blanes i ens aportin informació de com interaccionen els diversos eixos de desigualtat en les dimensions d'anàlisi anteriorment presentades. En aquest sentit, aquest objectiu es considera **assolit**.

El resum de cadascun dels **focus grup amb joves** es pot consultar a **l'ANNEX 3**.

El resum del **focus grup desenvolupat amb les entitats juvenils locals** (Consell Local de la Joventut de Blanes, Agrupament Escolta i Guia Pinya de Rosa, i Colla de Diables Sa Forcanera de Blanes) es pot consultar a **l'ANNEX 4**.

Per altra banda, es pot consultar el resum del focus grup amb les persones professionals sobre els temes d'Emancipació i projecte de vida (departaments de l'Ajuntament de Blanes d'Educació, Absentisme Escolar, Promoció Econòmica, Joventut -Punt d'Informació Juvenil- i Habitatge), Equitat i Benestar Emocional (departaments de l'Ajuntament de Blanes de Salut Pública, Acció Social i Joventut, i programes de la Generalitat de Catalunya de Benestar Emocional i Salut Comunitària, i Programa d'Atenció a la Crisi en la Infància i Adolescència del CSMIJ), i Comunitat, Cultura i Participació (departaments de l'Ajuntament de Blanes d'Esports, Biblioteca, Participació Ciutadana, Cultura, Joventut –Espai Jove Nau4- i casals cívics i comunitaris de la Generalitat de Catalunya) en l'ANNEX 5.

4.- DIAGNOSI

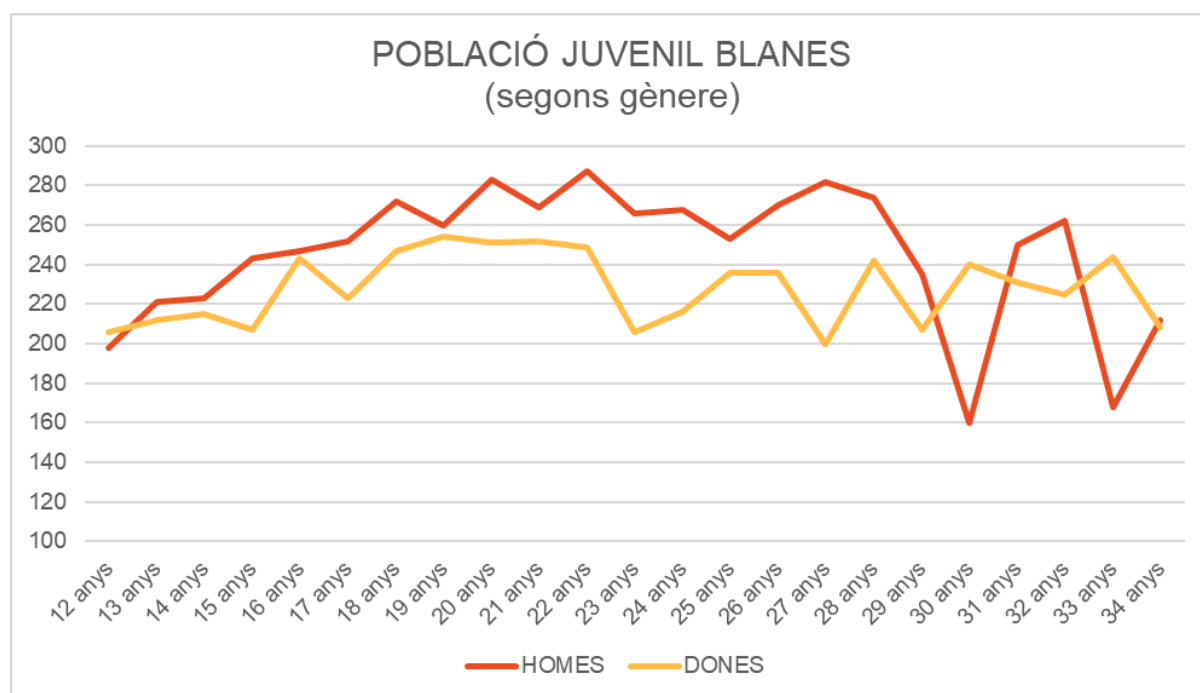
4.1.- Població juvenil

La població juvenil de Blanes (persones de 12 a 34 anys) constitueix aproximadament una quarta part del total del municipi. Segons el padró de 2024, hi ha **10.905 joves empadronats**, que representen el 25,52% dels habitants de Blanes. En els darrers anys, Blanes ha experimentat un creixement poblacional moderat (un +6,6% entre 2018 i 2022) a causa principalment de l'arribada de nova població immigrant, ja que el creixement natural ha estat negatiu. Aquest flux migratori ha tingut un impacte directe en la composició del jovent: avui Blanes compta amb una **generació juvenil diversa quant a orígens i cultures**, fruit de la combinació de joves nascuts al territori i de fills de famílies vingudes d'altres països. Al mateix temps, les crisis econòmiques recents han deixat empremta en l'estructura d'edats del jovent, amb algunes cohorts menys nombroses.

4.1.1 Estructura demogràfica: edat i gènere

La distribució per edats del col·lectiu juvenil de Blanes no és uniforme. S'observa un predomini dels grups de més edat dins la franja juvenil: aproximadament **el 60% dels joves tenen entre 17 i 29 anys**, i és especialment nombrós el subgrup de 23 a 29 anys (31% del total). En canvi, els adolescents de 12 a 16 anys representen només un 20% del jovent, i el segment de 30 a 34 anys, un altre 20% aproximadament. En termes absoluts, a partir dels 16 anys la quantitat de joves per edat anual creix fins a establitzar-se al voltant de les **500 persones per any d'edat durant dels 17 als 28 anys**, mentre que a partir dels 29 anys la xifra decau notablement. Entre els **29 i els 34 anys** es registra un descens de població jove, amb punts mínims als 30, 33 i 34 anys.

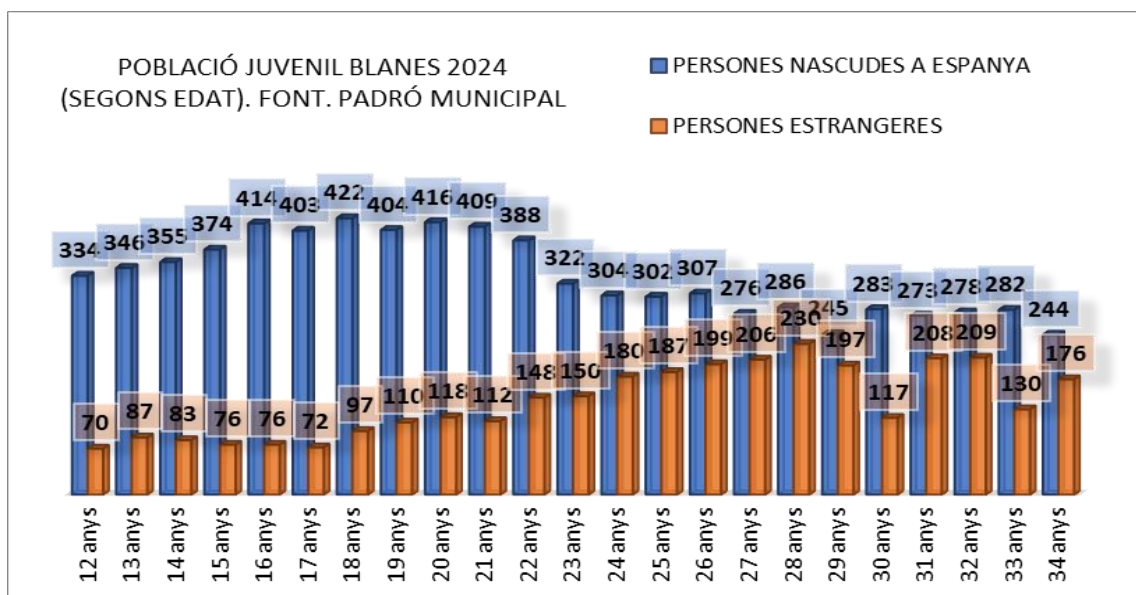
Element 2. Distribució de la població juvenil segons el gènere

Font: Padró municipal d'habitants (2024)

Segons l'anàlisi demogràfica, això es pot explicar per la **disminució de naixements** que va afectar les generacions nascudes a inicis dels 90 (avui en la franja de 30 a 34 anys) i a la primera meitat de la dècada de 2010 (avui adolescents de 12 a 16 anys), en contextos de crisi econòmica. En altres paraules, els efectius juvenils dels 30 als 34 anys són relativament pocs perquè van néixer durant els anys de caiguda de la natalitat dels 90, un patró que també es reflecteix –en menor mesura– en els més joves de 12 a 16 (nascuts després de 2010, en plena post crisi financera). No obstant això, cal esmentar dos fenòmens que compensen demogràficament aquesta realitat, però que tenen un impacte social evident: mentre la població juvenil del municipi nascuda a Espanya disminueix progressivament a partir dels 22 anys, la població d'origen estranger compensa aquesta disminució tal com s'observa al gràfic.

Element 3. Distribució de la població juvenil segons l'origen

Font: Padró Municipal d'Habitants (2024)

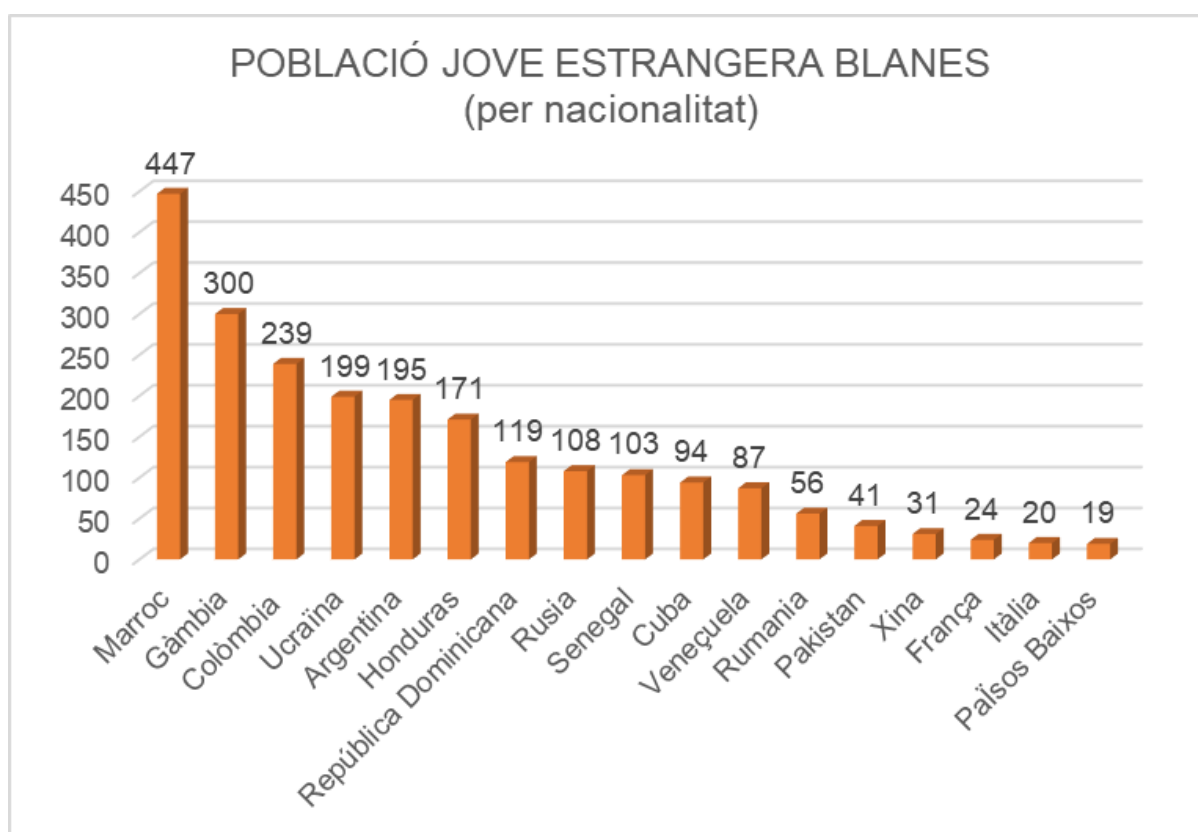
Cal destacar, a més, una **anomalia demogràfica per gènere** dins d'aquesta estructura: en les edats de 30 i 33 anys hi ha bastants menys homes del que seria esperable (160 i 168 homes, respectivament, versus més de 230 en edats properes). Aquesta davallada puntual d'homes no es produeix entre les dones de la mateixa edat, fet que s'atribueix a factors específics, possiblement migratoris. Més enllà d'aquests casos concrets, en el conjunt de la població juvenil blanenca hi ha una **paritat gairebé completa entre homes i dones**: 5.655 homes (51,7%) i 5.250 dones (48,3%) dins la franja 12-34.

4.1.2 Orígens i diversitat cultural

La població juvenil de Blanes presenta una composició diversa quant al lloc de naixement i la nacionalitat. Segons el padró, **prop del 30% dels joves de 12-34 anys tenen nacionalitat estrangera**, un percentatge elevat en comparació amb la mitjana catalana, mentre que el 70% són de nacionalitat espanyola. Aquesta diversitat és fruit de la immigració de les darreres dècades: **la majoria de joves enquestats (82,2%) han nascut a Catalunya**, però molts són fills de famílies provinents d'altres països o regions. De fet, només la meitat dels joves tenen ambdós progenitors nascuts a Catalunya, mentre que un **53,8% tenen un o més progenitors nascuts a l'estranger**. Això evidencia l'existència d'una nova generació local amb **arrels familiars i culturals molt diverses**, tot i haver nascut majoritàriament aquí. Els principals orígens familiars del jovent blanenc reflecteixen la immigració de diversos continents: destaquen els joves d'**origen llatinoamericà** (Colòmbia, Argentina, Hondures, República Dominicana, Cuba, Veneçuela, que sumen un 27,9% dels joves

estrangers), seguits dels d'**origen familiar africà** (especialment Marroc, Gàmbia i Senegal que, conjuntament, representen un 26,25% de la població estrangera juvenil). Altres grups significatius són els d'**origen europeu de l'Est** (bàsicament Ucraïna i Rússia, un 9,5% dels estrangers) i un grup heterogeni d'orígens diversos de la **Unió Europea i Àsia**, que en conjunt suposen aproximadament el 36% restant.

Element 4. Distribució de la població juvenil segons la nacionalitat

Font: Padró municipal d'habitants (2024)

Tal com podem aprofundir en l'àmbit d'Equitat i inclusió, la diversitat cultural de Blanes conviu amb reptes d'inclusió: **malgrat que objectivament molts joves són catalans d'origen estranger**, no sempre se senten plenament inclosos. Es tracta d'un punt en què la realitat estructural (una joventut diversa) contrasta amb les percepcions subjectives d'alguns joves, que encara noten prejudicis o un tracte desigual a causa del seu origen, i que tenen reptes pel que fa a la seva inclusió comunitària.

4.1.3 Distribució territorial i concentració residencial

El municipi de Blanes presenta també diferències internes importants en la distribució de la població jove ja que no es reparteix de manera homogènia per tots els barris,

sinó que tendeix a **concentrar-se en determinades zones**. Per analitzar-ho de forma rigorosa, s'ha optat per agrupar els barris en sis grans **zones territorials**, atenent a criteris de continuïtat urbana i semblança socioeconòmica. Els resultats mostren que **gairebé la meitat dels joves de Blanes es concentren en només dues zones**: la zona 1 (barris del Racó d'en Portes, els Pins i la Plantera) i la zona 5 (Control-Horta de la Perla, Quatre Vents, Can Borell i Mas Moixa) **acumulen conjuntament 4.888 joves** de 12 a 34 anys; és a dir, un 44,8% del total municipal. En números absoluts, són les zones amb més presència juvenil (2.250 joves a la zona 1 i 2.638 a la zona 5), fet que es correspon amb barris densos on viuen moltes famílies. A continuació se situen la zona 6 (Mas Enlaire, Carretera de Lloret - la Pedrera, Mont Ferrant) amb prop de 1.987 joves, i la zona 2 (els barris centrals de s'Auguer, Dintre Vila, sa Carbonera, etc.) amb 1.873 joves. Les zones amb menys població juvenil en termes absoluts són la zona 3 (Cala Sant Francesc, Residencial Blanes, etc., amb 895 joves) i la zona 4 (Ca la Guidó, Mas Florit i Puig de la Dona amb 1.262 joves).

En termes de percentatge sobre la població total de la zona; la zona 5, que correspon als barris de Control- Horta de la Perla, Quatre Vents, Can Borell, i Mas Moixa, i la zona 6, que correspon als barris de Mas Enlaire, Carretera de Lloret- la Pedrera i Mont Ferrant, és on té un major pes específic el percentatge de població jove respecte del total de la població de la zona (un 27,22%, 2,2 punts per sobre de la mitjana del municipi).

Pel que fa a districtes i seccions, els barris de Pins i Plantera és on hi ha un major nombre de població jove (2.060 persones).

En termes de pes específic de la població jove sobre el total de població del districte i secció, els que tenen un major pes de població jove respecte del total del districte i secció són els que corresponen als barris de Mas Moixa (un 29,93%), Ctra. de Lloret la Pedrera (un 28,58%) i Mont Ferrant (un 27,66%).

Per últim, en termes de relació entre població absoluta i pes específic, els districtes i seccions que corresponen als barris de Can Borell i Quatre Vents són els que tenen un nombre absolut de població jove elevat (1.587 joves) i un pes específic respecte de la població total per sobre de la mitjana del municipi (un 26,80%).

Element 5. Distribució de la població juvenil segons les zones

ZONES	Habitants 12-34 anys	% de 12-34 anys sobre el total zona
ZONA 1 (Racó d'en Portes, els Pins i la Plantera)	2250	23,98%
ZONA 2 (S'Auguer, sa Massaneda, Dintre Vila, el Raval i sa Carbonera)	1873	24,04%
ZONA 3 (Cala Sant Francesc, Santa Cristina, Valldolig, Residencial Blanes- Vistamar i Mas Borinot)	895	25,41%
ZONA 4 (Ca la Guidó, Mas Florit, Mas Cremat i Puig de la Dona)	1262	25,41%
ZONA 5 (Control- Horta de la Perla, Quatre Vents, Can Borell, i Mas Moixa)	2638	27,45%
ZONA 6 (Mas Enlaire, Carretera de Lloret- La Pedrera i Mont Ferrant)	1987	27,00%
TOTAL	10.905	

Font: Padró municipal (2024)

Element 6. Distribució de la població juvenil segons el districte i sector

Districte i Sector	Habitants 12-34 anys	Total Habitants	%
D1-S1 (S'Auguer- Dintre Vila)	322	1591	20,24%
D1-S2 + D2-S2 + D2-S4 (Mas Enlaire- Raval- sa Carbonera)	1538	6119	25,13%
D2-S10 + D1-S4 + D1-S6 (Pins - Plantera)	2060	8352	24,66%
D1-S7 (Port-Cala St. Francesc)	286	1165	24,55%
D2-S1 (Sa Massaneda)	628	2553	24,60%
D2-S3 (Ctra. de Lloret- La Pedrera)	680	2379	28,58%
D2-S5 (Mas Moixa)	781	2609	29,93%
D2-S6 + D2 S13 (Mont Ferrant)	692	2502	27,66%
D2-S9 (Mas Marull- Racó d'en Portes)	250	1029	24,30%
D2-S7 + D2-S8 + D2-S11 (Quatre Vents- Can Borell)	1587	5922	26,80%
D2-S12 (Control- Horta la Perla)	270	1079	25,02%
D3 S1 + D3 S2 + D3 S3 + D3 S4 (Ca la Guidó- Mas Cremat- Mas Florit- Mas Borinot- Valldolig)	1811	7321	24,74%

Aquestes diferències territorials van més enllà de la demografia i es relacionen també amb factors **socioeconòmics**. Les aportacions qualitatives dels professionals i

entitats apunten que Blanes existeix una segregació social segons les zones de residència. Així, la **concentració de gairebé la meitat dels joves en dos grans sectors de la ciutat** també reflecteix una certa dualitat: hi ha barris amb molta població juvenil i alhora més necessitats (en termes de serveis, equipaments, etc.), i barris on el jovent és més minoritari. Per exemple, entitats de lleure com l'agrupament escolta assenyalen dificultats per atraure infants i joves de barris allunyats del centre, en part per aquesta fragmentació territorial: l'entitat només és accessible als infants i joves que es troben a prop [del centre], i pateix una centralització de les persones participants, exacerbada per les dificultats de mobilitat i per la segregació per classes socials i orígens entre barris. Aquest fenomen indica que, tot i que la diagnosi quantitativa ens diu on viuen els joves, cal tenir present que la **distància física i social** entre barris pot limitar les oportunitats d'interacció i igualtat del jovent. És a dir, els joves de Blanes no són un col·lectiu homogeni tampoc en l'eix territorial: l'experiència vital d'un jove pot variar sensiblement segons el barri on creix.

4.2.- Projecte de vida i emancipació

4.2.1 Educació

L'educació constitueix un pilar central del projecte de vida juvenil, com a factor clau d'emancipació, cohesió i mobilitat social. A Blanes, la gran majoria del jovent enquestat es troba actualment en procés formatiu: el 67,4% dels joves enquestats només estudien i un 9,3% compaginen estudis i feina (només un 2,7% es declaren inactius, NEET). Aquesta alta dedicació educativa és coherent amb l'elevada escolarització en edat obligatòria –el curs 2024-25 hi ha 1.713 alumnes matriculats a ESO, pràcticament la totalitat dels residents de 12 a 16 anys– i amb l'increment generalitzat del nivell formatiu en les darreres generacions.

Segons dades de 2022 entre la població de 15 anys o més de Blanes, el 50,4% ha assolit almenys estudis secundaris de segona etapa (batxillerat, CFGM) o superiors, si bé aquest percentatge se situa 7,7 punts per sota de la mitjana de Catalunya (58,1%). En altres paraules, **encara quasi la meitat de la població local adulta jove només té estudis bàsics**. D'aquest percentatge, només el 27,2% dels residents a Blanes majors de 15 anys té l'educació superior assolida. Això situa Blanes un 10,2% per sota de la mitjana de Catalunya i un 15% per sota de la comarca del Barcelonès. Nivells baixos d'educació superior, com veurem, tenen un impacte directe a posteriori en l'estabilitat i qualitat salarial, i en el procés d'emancipació. Tot i això, si ho comparem amb altres municipis, Blanes només es troba per sota de Calella; la qual cosa dona a entendre que no és un fet local sinó que també afecta altres municipis de l'entorn pròxim o amb un nombre de població similar.

Element 7. Distribució de municipis i nivell assolit d'educació

Municipi	Nivell assolit educació secundària	Nivell assolit educació superior	TOTAL
Lloret de Mar	29,50%	19,20%	48,70%
Calella	24%	30%	54%
Malgrat de Mar	23,70%	24,80%	48,50%
Blanes	23,20%	27,20%	50,40%
Pineda de Mar	23%	23%	46%
Figuères	21,10%	17,90%	39,00%
Sant Feliu de Guíxols	20,60%	26,50%	47,10%

Font: IDESCAT (2022)

Segons l'Enquesta de Joventut de Catalunya (2022), només el 29% dels joves gironins de 20 a 29 anys estan estudiant –6,6 punts per sota de la mitjana catalana–, fet que indica que la majoria de joves abandonen els estudis en acabar l'etapa obligatòria per incorporar-se aviat al món laboral. Tanmateix, si s'amplia la franja de 15 fins als 34 anys, el percentatge en formació puja al 41%, gairebé en línia amb la mitjana catalana. Aquesta dada suggereix itineraris interromputs: joves que deixen d'estudiar prematurament però més endavant retornen al sistema educatiu per completar o millorar la seva formació.

Cal destacar que el fenomen de l'abandonament no sempre és explícit: alguns joves continuen escolaritzats però no arriben a aprofitar ni completar els estudis amb èxit, sigui per mancances personals o familiars no ateses o per desconexió amb el currículum. Com hem vist, les dades territorials indiquen que Blanes i entorn presenten nivells inferiors d'estudis postobligatoris en comparació amb el conjunt català. Els grups de discussió confirmen aquesta realitat: “Es veuen molts casos que o bé van deixar l'ESO o bé després d'acabar l'ESO no van fer res, o s'han posat a treballar del que han trobat, o bé han anat movent-se tota l'estona: vaig provar aquest grau mitjà, no em convenç, vaig fer una altra cosa, tampoc, vaig esperar” relata una jove, descrivint així un zig-zag formatiu propi de qui es troba desorientat. Aquesta discontinuïtat acadèmica comporta desmotivació i frustració: els joves afectats es veuen “perduts” en comparació amb companys que sí han seguit estudiant, i això fins i tot impacta en les seves relacions socials, atès que l'escola és també un espai de socialització. L'abandonament prematur, per tant, té un impacte directe no només en les trajectòries formatives, sinó en el conjunt del projecte de vida, que cronifica la precarietat.

Tanmateix, l'anàlisi qualitativa i les percepcions del jovent evidencien importants contradiccions i reptes en l'àmbit educatiu. Tant a l'enquesta com a les discussions de grup, les persones joves reconeixen l'educació com una oportunitat d'ascens social (un 78% voldria ampliar la seva formació acadèmica), però alhora denuncien que les

oportunitats educatives municipals no sempre responen a les seves necessitats. Aquest desajustament es manifesta en diversos àmbits, que van des de les trajectòries acadèmiques fins a la vivència subjectiva de l'etapa formativa.

Un element transversal ha estat la manca o insuficiència d'orientació acadèmica i professional percebuda. Tot i l'existència de professionals d'informació i orientació i tutors als centres, molts joves no se senten degudament assessorats ni acompanyats en moments clau (elecció d'itinerari, transicions, etc.). A les enquestes, alguns indiquen necessitat d'ajuda en la gestió emocional i organització de l'estudi, la qual cosa evidencia que el sistema educatiu sovint no compensa determinades dificultats personals o sociofamiliars. En paraules d'una participant dels focus grup, els centres han de detectar i atendre els problemes de l'alumnat perquè "no pots exigir-li [rendiment acadèmic] a una persona que no saps com està, mentalment ni res, si per a aquella persona, en aquell moment, és un món. Pot tenir coses molt més importants a fer que treure's un curs". No obstant això, aquesta atenció personalitzada falla en molts casos. "Jo vaig estar tota l'ESO demanant ajuda: 'no sé què fer', 'ho estic passant malament' (...) I no m'ajudaven. Em deien: 'Busca't la vida, que ja tens una edat'" explica una noia, referint-se a la resposta que va obtenir quan va demanar suport acadèmic i psicològic al seu institut. Aquesta manca de guiatge i de comprensió per part de les institucions educatives pot conduir a decisions mal informades (canvis reiterats d'estudis, abandó temporal, etc.) i alimenta la sensació de desempament. En definitiva, els joves troben a faltar referents i mentors que els ajudin a traçar el seu camí formatiu en funció de les seves aptituds, interessos i les oportunitats del territori.

L'anàlisi posa de manifest que aquestes problemàtiques s'agreugen per a determinats col·lectius. Un 20% del jovent enquestat no veu possible seguir estudiant tot i voler-ho fer (principalment per motius econòmics i responsabilitats familiars). En particular, els joves d'origen immigrant (que representen al voltant del 30% de la joventut local) s'enfronten a barreres addicionals en el sistema educatiu. D'una banda, obstacles administratius i legals: tràmits complexos per homologar títols d'altres països, requeriment de documentació com el NIE per accedir a formacions oficials, etc. De l'altra, dificultats simbòliques i d'integració: manca de sentiment de pertinença, diferències idiomàtiques i possibles actituds discriminatòries institucionals. Les aules d'acollida, que tenen l'objectiu de facilitar la inserció de l'alumnat nouvingut, no són percebudes com un suport efectiu segons els testimonis recollits, especialment pel que fa a la competència lingüística.

Cal destacar que aquestes situacions contribueixen a perpetuar la desigualtat: sense un suport específic, els joves vulnerables tenen més dificultats per continuar estudiant i, per tant, pateixen una inserció laboral més precària, que tanca un cercle viciós d'exclusió. Es constata, doncs, la necessitat de mesures d'equitat educativa (orientació personalitzada, facilitats d'accés a la FP, reforç lingüístic, mentors de referència, etc.) per garantir que l'educació compleixi el seu rol inclusiu.

Finalment, tant les dades quantitatives com el discurs juvenil assenyalen una bretxa entre la formació que reben els joves i les oportunitats o necessitats del mercat de treball actual. Per una banda, el 40% dels joves enquestats i ocupats de Blanes treballen en llocs no relacionats amb la seva formació, cosa que pot alimentar la percepció que els estudis cursats no preparen adequadament per a la realitat laboral local. De l'altra banda, en l'economia de Blanes té un pes important el sector turístic i l'ocupació estacional, fet que condiciona les expectatives: segons els joves, històricament, no s'ha vist Blanes com una "ciutat d'estudiants" sinó com una "ciutat de vacances". Aquest imaginari es tradueix en una percepció de manca d'inversió en recursos educatius locals (per exemple, oferta de cicles formatius o estudis superiors al municipi) i en la idea generalitzada que qui vol estudiar haurà de marxar fora. De fet, molts estudiants blanencs es desplacen a Girona, Barcelona o altres ciutats universitàries, amb el consegüent desarrelament i esforç afegit: "Es dona per fet que l'estudiant se n'anirà viure a fora, però la majoria anem amunt i avall amb busos que tenen horaris nefastos." comenten, subratllant la falta d'infraestructures com ara un campus pròxim o un transport adequat. S'apunta també que equipaments existents com la biblioteca municipal no cobreixen les necessitats dels estudiants locals –per exemple, sales massa petites o poc orientades a l'estudi intensiu–aspecte que reforça la idea que el perfil estudiantil és atípic al municipi.

4.2.2 Ocupació

L'accés al món laboral és un element clau en el projecte de vida juvenil, estretament lligat a l'emancipació i al benestar dels joves. Les polítiques públiques i la llei reconeixen aquesta importància. En el cas de Blanes, la realitat laboral juvenil presenta contrastos significatius. D'una banda, les dades recents mostren una millora en les xifres d'atur juvenil, que situen la taxa en només un **7,45% a finals de 2024**, per sota de la mitjana comarcal i nacional. D'altra banda, persisteixen problemàtiques estructurals que dificulten una inserció laboral de qualitat: la temporalitat estacional, sous estructuralment baixos per als joves i exigències d'experiència prèvies que col·lideixen amb la realitat juvenil.

La majoria de jovent blanenc es troba encara en procés formatiu, però una part significativa ja s'ha incorporat al mercat de treball. Segons l'enquesta als joves, un 67,4% dels joves enquestats es dedica exclusivament a estudiar, mentre que un **13,1% només treballa i un 9,3% combina** ambdues coses. A mesura que augmenta l'edat, creix la proporció de joves incorporats al treball i, de fet, les noies semblen accedir-hi una mica abans o en major mesura que els nois. Amb tot, la transició de l'educació a la feina no està exempta de dificultats. Més d'un 31% dels joves en edat activa declara estar buscant feina, i d'aquests el 70% s'ha inscrit al Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC). La paradoxa, assenyalada també pels participants en un focus grup, és que la manca d'experiència esdevé un mur a l'hora d'accedir a la primera feina. Aquesta inserció laboral inicial difícil es reflecteix en la percepció

generalitzada que “no és fàcil trobar feina a Blanes”, opinió que gairebé un 87,5% dels joves comparteixen. El fet que molts joves de les comarques gironines optin per deixar els estudis per incorporar-se al mercat laboral, però després reprenguin la formació per millorar les seves oportunitats, indica que sovint la primera incorporació al treball no és definitiva ni estable. Aquesta realitat apunta a una desconexió entre el sistema educatiu i les oportunitats laborals: segons els tècnics municipals, hi ha una “manca de valorització social de la formació” i una orientació acadèmica poc ajustada a les competències, vocacions dels joves i oportunitats territorials, fet que contribueix a trajectòries laborals precàries o poc alineades amb els estudis assolits.

Entre el jovent de Blanes que treballa, no tots ho fan en condicions precàries; ara bé, tampoc s’assoleix una plena qualitat laboral. Aproximadament la meitat dels joves ocupats (49%) treballen al municipi, mentre que l'altra meitat es desplaça a localitats properes de l'àrea anomenada “Selva Marítima i Alt Maresme”, com Lloret, Malgrat o Calella, però també Girona o Barcelona, cosa que demostra tant la importància del teixit productiu de proximitat com el poder d’atracció de les grans ciutats. Pel que fa a l’estabilitat, un 51,7% declara tenir un contracte indefinit, però la resta es reparteix entre contractes temporals (per exemple, fixos discontinus, substitucions) i fins a un 6,7%, que treballa sense cap contracte. La jornada completa és la més habitual: un 67,2% dels joves ocupats fan entre 31 i 40 hores setmanals, mentre que la resta tenen jornades parcials d’intensitat diversa. Més de la meitat (59,6%) estan ocupats en feines relacionades amb la seva formació, sigui pel sector o pel tipus de funció, un indicador de cert encaix laboral dels estudis. No obstant això, els salaris són majoritàriament modestos: la franja més freqüent se situa entre 1.000€ i 1.500€ mensuals nets (31,6% dels casos), seguida de prop per la franja de 1.500€-2.000€ (26,6%). Hi ha percentatges considerables de joves, sobretot els de menys edat, que ingressen fins i tot menys de 1.000€ al mes. Globalment, aquests indicadors laborals dibuixen un **panorama amb desigualtats**: no es pot afirmar que hi hagi una precarietat universal –bona part té contractes estables i jornada completa–, però sí que hi ha desigualtats importants pel que fa a salaris i seguretat laboral. Cal destacar també la persistència de bretxes de gènere: a Catalunya el salari mitjà anual de les dones joves és inferior al dels homes de la mateixa edat (per exemple, les dones menors de 25 anys cobren de mitjana un 15% menys que els seus homòlegs masculins). A Blanes, les dades de l’enquesta local no apunten a diferències estadísticament significatives en el salari net per motius de gènere, però sí que s’observen **desigualtats lligades a la formació** i l’experiència: els joves amb titulació superior concentren els salaris més elevats i els contractes més estables, mentre que el que tenen un baix nivell formatiu són els qui més sovint treballen sense contracte o amb sous baixos. Aquesta dualitat indica que la qualitat del treball juvenil està fortament condicionada per la qualificació i, per extensió, per les oportunitats formatives prèvies.

El *focus group* d’emancipació va evidenciar un imaginari imperant de model econòmic basat en el turisme que genera ocupació, però **“de baixa qualitat, altament temporal**

i sense recorregut”, la qual cosa dificulta que els joves puguin desenvolupar carreres professionals sòlides al municipi. Els mesos de temporada alta (estiu) ofereixen llocs de treball sobretot en l'hostaleria, restauració i comerç, però sovint amb contractes de durada limitada i condicions inestables. Aquesta estacionalitat comporta que molts joves alternin períodes de feina intensos amb períodes d'atur, o bé que acceptin feines per sota de la seva qualificació per “anar tirant”. De fet, alguns participants joves expressen frustració perquè, tot i haver cursat estudis superiors o cicles formatius, es veuen abocats a feines poc relacionades amb la seva formació, simplement perquè és el que proposa el mercat immediat. Aquesta desconexió entre la formació assolida i l'ocupació disponible en el municipi provoca desmotivació, trunca les aspiracions professionals de molts joves qualificats i reproduïx la precarietat laboral juvenil.

Un dels efectes mencionats és la fuga de talent: joves amb estudis que es plantegen marxar fora del municipi –o fins i tot a l'estranger– a la recerca d'oportunitats laborals més adequades. No és un fenomen menor: entre 2012 i 2021 Catalunya va perdre prop de 400.000 joves que van emigrar cap a altres regions o països cercant feina, i a Blanes s'observa que la població juvenil autòctona disminueix a partir dels 22 anys mentre que augmenta el percentatge de joves d'origen estranger, fet que suggereix migracions laborals dels joves locals cap a fora. Simultàniament, l'arribada de joves d'altres països per treballar en sectors de poca qualificació, sovint turístics, contribueix a mantenir uns nivells salarials baixos i una competència per llocs de treball del mercat secundari. El resultat és un cercle de precarietat estructural: el teixit productiu local ofereix sobretot feines temporals i poc remunerades, i això no només frena les expectatives dels joves més formats, sinó que també pot perpetuar situacions de vulnerabilitat entre aquells que tenen menys recursos personals i familiars. No és sorprenent, en aquest sentit, que les comarques gironines encapçalin la taxa de risc de pobresa juvenil a Catalunya (amb un 7,1 punts per sobre de la mitjana) i presentin alhora la taxa d'emancipació més baixa (només un 42% dels 15-35 anys estan emancipats). Aquestes xifres evidencien l'enllaç entre precarietat laboral, baixos ingressos i dificultat per emancipar-se en el context local.

La diagnosi participativa i les dades recollides apunten a l'existència de certes discriminacions específiques en l'àmbit laboral juvenil. Per raons d'origen, els joves immigrants o fills de famílies immigrants sovint topen amb barreres addicionals: la manca de documentació en regla (permisos de treball, NIE) els exclou de nombroses ofertes laborals, i fins i tot quan compleixen els requisits legals poden patir prejudicis en la contractació. Una jove blanesca d'origen africà, per exemple, relatava que moltes vegades *“ni tan sols et donen l'oportunitat d'una entrevista”* i quan es dona l'oportunitat, sovint rep comentaris entorn del seu color de pell. Aquest tipus de discriminació per motius ètnics o d'origen s'afegeix a les dificultats generals per trobar feina, la qual cosa genera una doble càrrega d'exclusió. Pel que fa al gènere, tot i que les estadístiques d'atur juvenil a Blanes no presenten diferències extremes entre nois

i noies, cal recordar que les dones joves tendeixen a patir més situacions de temporalitat i salaris més baixos en l'àmbit laboral en general.

La qualitat del treball juvenil no només té repercussions en l'economia, sinó també en la salut mental i en els processos d'emancipació. Quan la feina es percep només com un mitjà de subsistència i no pas com una font de realització personal, es produeix una *desconnexió vocacional* que mina la motivació dels joves. A Blanes, molts expressen sentir frustració i esgotament psicològic davant la falta d'oportunitats: haver de conformar-se amb feines precàries o per sota de la qualificació crea un malestar que pot derivar en estrès, baixa autoestima laboral i fins i tot problemàtiques de salut mental (ansietat, depressió). Alhora, aquesta situació endarrereix els projectes vitals. En paraules d'una de les joves participants als focus-grup *“El que tenim ara és que vivim és una inestabilitat permanent. Qualsevol feina no passa del sou mínim i, a sobre, hi ha tota l'exigència que et posen perquè compleixis les expectatives.”*

Aquests joves descriuen un panorama d'incertesa estructural, precarietat i manca d'eines que genera angoixa a l'hora de fer el pas cap a la vida adulta amb garanties. En aquest context, es troba a faltar més suport i informació per afrontar la independència. Alguns es queixen que *“sobre independitzar-se falta informació”*, que ningú els ha ensenyat aspectes bàsics de gestió de la vida quotidiana, financera i laboral: des de com fer la declaració d'impostos fins a com redactar un currículum, com treballar per compte propi o crear una empresa. Aquesta mancança d'orientació pràctica –que idealment hauria de començar a l'institut i en els serveis juvenils– deixa molts i moltes joves desorientats i depenent del suport familiar per a tràmits i decisions importants, fet que alhora pot incrementar la desigualtat entre els qui tenen un entorn familiar que els pot donar suport i els qui no el tenen.

Finalment, cal analitzar quin ús i coneixement fan els joves dels recursos públics disponibles per a la inserció laboral, i com valoren aquests suports. L'enquesta revela que els canals de cerca de feina més utilitzats i coneguts són els portals i aplicacions web (InfoJobs, LinkedIn, xarxes socials, etc.): un 41,6% dels i les joves en cerca activa recorre a aquests mitjans digitals. En canvi, els serveis públics i específicament juvenils tenen un abast molt més limitat. Només una minoria coneix o utilitza dispositius com el Punt d'Informació Juvenil (PIJ) o el Servei d'Orientació Laboral per a Joves (SOJ). De fet, els participants en els processos qualitatius apunten que sovint hi ha desconeixement dels recursos existents al territori, ja sigui per falta de difusió o perquè no responen al que els joves esperen. Des de la perspectiva professional, s'ha detectat que les polítiques i serveis públics no sempre arriben de forma efectiva al seu públic objectiu, possiblement perquè no s'estan emprant els canals ni els llenguatges adequats. Els tècnics recalquen la importància de reforçar punts de referència com el PIJ, no només com a font d'informació sinó com a servei captador que generi confiança i vincle amb els joves. Pel que fa al SOC i dispositius d'ocupació generalistes, un percentatge notable de joves s'hi inscriu segons l'enquesta –com s'ha dit, un 70% dels qui busquen feina estan apuntats al SOC–, però pocs n'obtenen

prestacions (només el 18,9% cobra l'atur) i la seva eficàcia és percebuda com a limitada. En resum, els joves s'autogestionen principalment a través d'Internet i contactes personals per trobar feina, mentre que els recursos públics locals o específics estan infrautilitzats. Aquesta situació posa de manifest la necessitat de millorar la comunicació i l'accessibilitat d'aquests serveis –portar-los als espais freqüentats pels joves, siguin físics (instituts, equipaments esportius, barris) o virtuals (xarxes socials, WhatsApp)–, així com d'oferir un acompanyament més proper i proactiu en la inserció laboral.

4.2.3 Emancipació i habitatge

L'emancipació residencial juvenil es refereix al procés pel qual les persones joves deixen la llar familiar per viure de forma independent. Aquest trànsit cap a l'autonomia s'ha anat allargant en les darreres dècades, fins al punt que les polítiques de joventut actuals han ampliat el rang de joventut fins als 34 anys, i s'ha reconegut que la transició cap a la vida adulta és més lenta i complexa que en generacions anteriors.

Les xifres confirmen que l'emancipació residencial arriba tard i a pocs joves. En l'àmbit català, l'edat mitjana de sortida de la llar parental se situa prop dels 30 anys – de les més elevades d'Europa (Espanya: 30,4 anys el 2023) – mentre que als països del nord d'Europa ronda els 21-25 anys. A Catalunya només un 20,7% dels joves de 16 a 29 anys vivien emancipats l'any 2023, una proporció que ha caigut respecte de màxims de prop del 32% abans de la crisi econòmica de 2008. En l'àmbit comarcal, les comarques gironines presenten una taxa d'emancipació del **42% per als 15-34 anys** (2022), lleugerament per sota de la mitjana catalana. Aquesta dada agregada amaga diferències per edat: un 26% dels joves gironins de 20-24 anys estan emancipats enfront d'un 15-19% en el conjunt català. Això indica que a la regió alguns joves s'emancipen una mica abans, però sovint de forma poc sostinguda (retorns posteriors al domicili familiar) i que tenen una emancipació “definitiva” inferior a la mitjana.

A Blanes, l'enquesta municipal als joves (2025) reflecteix també aquesta emancipació minoritària i tardana. Només el 15,8% de tots els enquestats (12-35 anys) declarava viure pel seu compte – percentatge baix condicionat per la gran presència de menors d'edat a la mostra-. Si ens fixem en les franges d'edat d'emancipació, s'observa un increment important a mesura que augmenta l'edat: només un 2,7% dels 16-19 anys viuen fora de la llar d'origen, percentatge que puja al 19,6% entre 20-24 anys i s'enfila al 50% en el grup de 25-29 anys. De fet, a partir dels 30 anys l'emancipació esdevé majoritària (prop del 80% dels 30-35 anys ja viuen independents). En conjunt, aproximadament **un de cada tres joves de 20 a 29 anys de Blanes està emancipat**, d'acord amb aquesta enquesta local. Aquesta proporció és relativament superior a la mitjana catalana esmentada (gairebé un de cada cinc), fet que pot atribuir-se al perfil

dels joves enquestats o a emancipacions temporals; en tot cas, això confirma que la majoria de blanecs menors de 30 anys encara depenen de la llar familiar.

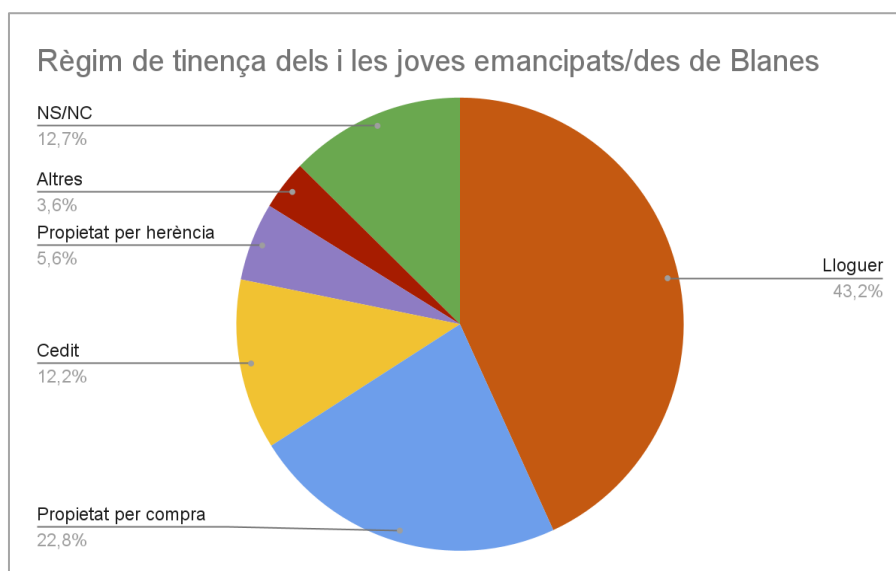
Element 8. Distribució de població juvenil i situació d'independització

Resposta a "Vius independitzat/da?" segons edat		
EDAT	No	Sí
16-19 anys	97.32 %	2.68 %
20-24 anys	80.36 %	19.64 %
25-29 anys	50.00 %	50.00 %
30-35 anys	20.21 %	79.79 %
15-34 anys	75.3%	24.7%
20 a 29 anys	67.89%	32.11%

Font: Enquesta a la Joventut de Blanes (2025)

Entre els joves de Blanes que sí que han aconseguit emancipar-se, la gran majoria ho fan en **règim de lloguer**. Segons l'enquesta local, el 43.15% dels joves independents viuen en habitatge de lloguer, molt per sobre dels qui han accedit a habitatge en propietat (23% comprant amb hipoteca). Altres fórmules són minoritàries, com ara viure en un habitatge cedit per familiars o amistsats (12%) o bé en habitatges heretats (5,6%). Aquest predomini del lloguer és un fenomen generalitzat en la darrera dècada: a Catalunya, el 2017 gairebé dos terços dels joves emancipats vivien de lloguer (65,6%), mentre que deu anys abans, el 2007, la situació era la inversa – més de la meitat havien comprat habitatge aprofitant el context precrisi. La pèrdua de capacitat adquisitiva i l'encariment de l'habitatge han fet que la propietat sigui menys accessible per al jovent.

Element 9. Règim de tinença de la població jove emancipada

Font: Enquesta a la Joventut de Blanes (2025)

Un aspecte crític de l'emancipació és la càrrega econòmica que suposa mantenir un habitatge. Les dades mostren que els joves destinen una proporció molt elevada dels seus ingressos al pagament de l'habitatge, **que supera sovint el llindar recomanat del 30%** d'ingressos. A Catalunya, un lloguer tipus equival al 65-70% del salari mitjà juvenil en els últims anys, la qual cosa evidencia una greu manca d'accessibilitat. A Blanes, tot i no disposar de dades de renda localitzades, les respostes dels joves emancipats a l'enquesta apunta en la mateixa direcció: més de la meitat destinen entre el 16% i el 60% dels ingressos a l'habitatge, i el grup més nombrós (26% dels enquestats emancipats) hi dedica entre el 31% i el 45% dels ingressos mensuals. Un percentatge del 12,2% admet que ha de destinar-hi més del 60% dels seus ingressos, senyal de sobreendeutament o d'infrahabitatge (joves que es queden amb menys del 40% del sou per a altres despeses bàsiques).

La precarietat laboral juvenil hi està directament relacionada: sense ingressos estables i suficients, emancipar-se esdevé complicat o inviable. Un sou insuficient o la falta d'estalvis són barreres primordials per accedir a qualsevol habitatge, per la via que sigui. De fet, la combinació de sous baixos i habitatges cars explica que molts joves hagin de posposar la sortida de casa. Per exemple, en l'enquesta local, entre els joves que **no** s'han independitzat, només el 19,5% aporta diners a la llar familiar – ; la majoria no contribueix, probablement perquè tampoc no té ingressos propis. En demanar-los pels motius de no emancipar-se, més de la meitat dels no emancipats al·leguen la seva **joventut** (52% es consideren massa joves encara per marxar de casa) com a primera raó, però seguidament destaquen les **dificultats d'accés a l'habitatge** (per manca d'ingressos, poca oferta disponible o ingressos insuficients) - 16% de les respostes-. Finalment, un altre 16% cita la **comoditat o preferència** de viure amb la família com a motiu per no emancipar-se (sovint vinculat també a l'edat, l'estalvi de despeses o la cura familiar). En resum, els motius materials – econòmics i de mercat d'habitatge – apareixen al darrere de bona part de les decisions de quedar-se a la casa familiar.

Les dades també ens informen de com i amb qui conviu el jovent, tant el que s'ha emancipat com el que no. Entre els joves blanencs independitzats, el model predominant de llar és en **parella sense fills**, format en què conviu el 61,8% del grup. Un percentatge significatiu també viu sol/a (16,6%) o comparteix pis amb amistats (8,1%). Són molt menys comuns les llars de joves que incloguin desconeguts (companys de pis trobats per necessitat, 2,9%) o les ja amb fills (només un 2,2% declara viure amb parella i fills). Aquestes dades indiquen que l'emancipació juvenil local s'associa sobretot a la formació de noves llars nuclears de dos adults, o bé a la independència en solitari quan l'economia ho permet.

Pel que fa als qui continuen a la llar parental, cal assenyalar la diversitat creixent de situacions familiars. La composició més comuna és viure amb *ambdós progenitors i germans* (38,6%), seguida de prop pel nucli tradicional de pare i mare sense altres germans (14,2%). Tanmateix, les enquestes destapen altres configuracions

nombroses: un 11,2% de joves conviu en llars monoparentals on la figura adulta de referència és la **mare** (les llars on només hi ha el pare com a sustentador són molt més escasses, <3%). A més, prop d'un 7-8% dels casos conviuen també amb avis, tiets o cosins, cosa que reflecteix llars **extenses** que sovint són estratègies familiars davant dificultats econòmiques (més membres contribuint) o culturals. Finalment, de forma residual però important a considerar, és el fet que hi ha joves que no viuen amb progenitors sinó amb altres familiars o tutors (per exemple, joves tutelats per l'administració o acollits per familiars). En aquests entorns, la **llibertat** i l'**autonomia personal** dels joves a casa pot ser un tema sensible: les noies enquestades, per exemple, indiquen gaudir de menys permissivitat en horaris i espai propi que els nois (un 64,5% de les noies diu que "sovint" o "sempre" pot sortir quan vol, davant del 78,6% dels nois). Tot i que aquests són aspectes relacionats amb normes familiars, apunten que quedar-se més temps a casa també pot comportar **tensions generacionals i de gènere** en la convivència.

Abans de passar a l'aportació qualitativa, cal destacar un parell de dades sobre expectatives de futur. Malgrat les dificultats, més de la **meitat del jovent de Blanes voldria viure al mateix municipi d'aquí a 3 anys** (52,8% ho afirmen). Aquesta proporció augmenta amb l'edat – com més a prop estan de plantejar-se l'emancipació, més valoren quedar-se a Blanes – i s'arriba al 53-54% de preferència per Blanes entre els 25-29 anys. Això indica un fort **arrelament territorial** i interès per romandre al municipi, sempre que es produeixin les condicions per poder-hi fer vida independent. Paral·lelament, un 30% del jovent global declara sentir malestar o inestabilitat emocional per la seva situació d'habitatge actual, percentatge que es dispara fins a gairebé **dos de cada tres joves (66%) en el grup de 20 a 29 anys**. És a dir, just en la franja d'edat on tradicionalment es comença a plantejar l'emancipació domiciliaria al nostre territori, la preocupació per l'habitatge esdevé majoritària i font de patiment emocional. Aquest fet connecta directament amb el que el jovent expressa en els espais de participació qualitativa.

Les dades quantitatives es complementen amb la veu dels joves, recollida mitjançant grups de discussió i enquestes obertes, la qual cosa ens permet entendre el *perquè* de les xifres. En aquestes aportacions, emergeix un paisatge d'**incertesa estructural, precarietat, frustració i manca d'eines** per fer el pas cap a la vida adulta amb garanties. Concretament, pel que fa a l'habitatge, els joves de Blanes descriuen una **realitat hostil** que dificulta enormement l'emancipació:

- **Habitatge inaccessible i exclusió múltiple:** l'habitatge és percebut com un **bé inassolible** econòmicament, però també com un àmbit on es manifesten diferents formes d'**exclusió**. Els participants consideren que el mercat immobiliari local està orientat al **turisme** i la inversió, amb molts habitatges dedicats a **segones residències** o lloguers de temporada, i preus inflats que deixen fora del sistema la població jove local. Aquesta manca d'oferta assequible es veu agreujada per una percepció de discriminació en l'accés al

lloguer: joves que relaten com alguns propietaris prefereixen no llogar a persones d'origen estranger, o posen traves a grups de joves pel prejudici que “no cuidaran el pis”, etc. Fins i tot s’ha denunciat discriminació per gènere en alguns anuncis (“només noies” com a condició de lloguer) o situacions d’assetjament i abús per part d’arrendataris cap a noies joves. Tot plegat configura, segons diuen, una percepció de desigualtat residencial en què el jovent – especialment si és d’origen immigrant o de pocs recursos – queda relegat a les pitjors opcions.

- **Limitacions de les polítiques d’habitatge:** malgrat que existeixen algunes ajudes públiques per a lloguer o habitatge públic, els joves de Blanes les perceben com a **insuficients i poc ajustades** a la realitat. Consideren que les subvencions per al lloguer arriben a pocs beneficiaris i sovint exigeixen requisits difícils de complir; els habitatges socials són escassos i no cobreixen la demanda. Els professionals municipals consultats coincideixen en la “preocupació compartida per les dificultats estructurals d’accés a l’habitatge del jovent”, i reconeixen manca d’oferta, preus elevats i discriminacions al mercat privat, factors que no es compensen amb les mesures actuals. Aquests professionals apunten la necessitat d’**impulsar noves estratègies** (incentius a petits propietaris perquè lloguin a joves, promoció de cooperatives d’habitatge, etc.), però admeten que són respostes a mitjà o llarg termini i que mentrestant la problemàtica persisteix.
- **Compartir pis:** autonomia limitada. Davant els elevats costos, una de les poques opcions viables per emancipar-se és **compartir habitatge** amb altres persones. Alguns dels joves fins i tot proposaven accions per facilitar la cerca de companys i companyes de pis afins al municipi. Tanmateix, els participants exposen que aquesta fórmula tampoc garanteix una autonomia real. Són freqüents els **problemes de convivència** (hàbits diferents, manca d’intimitat, conflictes per les tasques o les despeses) i, a més, es viu amb la inseguretat que algun company de pis se’n vagi i desequilibri l’economia de la llar. *“Depens que no marxi cap company de pis; si de sobte en plega un i no podeu pagar tot el lloguer, te n’has d’anar tu també”* exemplificava una jove en el focus grup, descrivint la fragilitat d’aquestes emancipacions compartides. A això cal afegir que sovint una habitació de lloguer ja té un preu molt alt: *“Una habitació aquí a Blanes costa de 400€ cap amunt. Un pis, 1000 i pico, i a sobre has de comptar llum, aigua... Si ets una persona jove que no té suport familiar... vols avançar i no pots. És que no pots! (...) Jo no arribo als 1000€ al mes!”* va exclamar una noia, la qual cosa il·lustra el **col·lapse econòmic** que suposa per a molts i joves intentar viure pel seu compte. Aquest testimoni reflecteix com el sou habitual entre el jovent local queda molt per sota del que és necessari per emancipar-se sense caure en la precarietat.

- **Efectes emocionals i de projecte de vida:** els relats qualitatius posen de manifest que la dificultat d'accedir a un habitatge no només frena la independència material, sinó que afecta la **salut emocional** i la projecció vital del jovent. Ells i elles expressen angoixa, estrès i frustració per veure que, tot i els seus esforços (formar-se, treballar, estalviar), no aconsegueixen les fites que socialment es consideren pròpies de l'adult independent. Aquest bucle educació-precarietat-habitatge està generant desmotivació i sentiment de frustració vital en els joves.

En síntesi, les aportacions qualitatives retraten un **context advers** en què els joves de Blanes experimenten la transició residencial com un camí ple d'obstacles: habitatge escàs i car, treballs precaris, ajudes limitades, i un sentiment d'estar desemparats davant d'un repte molt gran. Això connecta amb la baixa natalitat registrada: només un 2% dels joves emancipats locals viuen amb fills, i l'edat mitjana del naixement del primer fill/a s'està endarrerint (a Catalunya ja supera els trenta anys). Per tant, l'impacte de la dificultat per emancipar-se s'estén al conjunt del cicle vital juvenil.

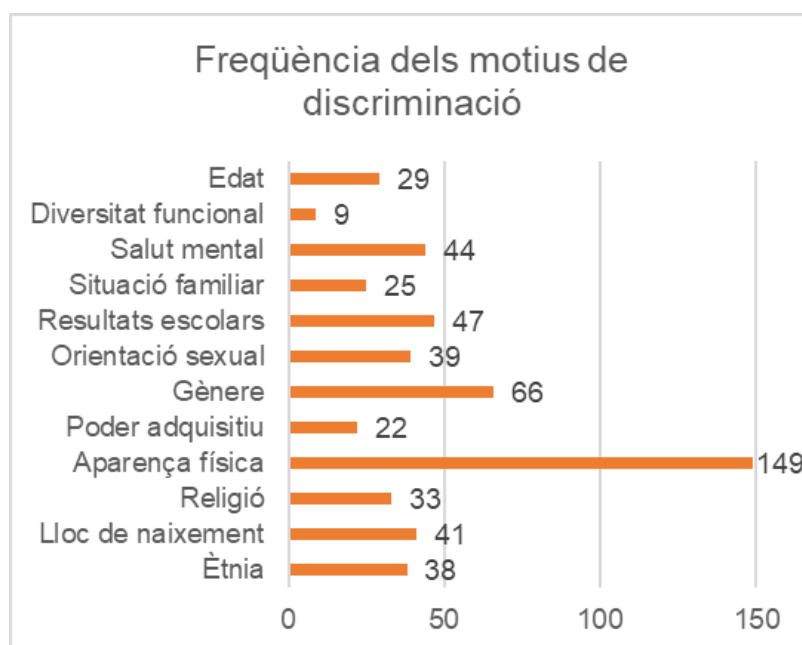
4.3.- Equitat i inclusió

4.3.1 Pobresa, discriminació i violències

Les dades secundàries disponibles mostren que la pobresa i l'exclusió social afecten especialment el jovent de la regió de Blanes. Pel que fa a Catalunya, aproximadament una quarta part dels joves de 16 a 29 anys es troben en risc de pobresa (24,6% l'any 2021). A les comarques gironines, aquest percentatge s'eleva fins al voltant del 30%, i supera en més de 7 punts la mitjana catalana. Aquesta dada apunta a una major vulnerabilitat econòmica de la joventut de l'entorn de Blanes, i troba correlació en els discursos recollits pel que fa a la vivència de la precarietat, especialment en aquells joves provinents de famílies vulnerables.

Un altre pilar clau de l'equitat és la **no-discriminació**. En aquest sentit, gairebé el **27%** dels joves de Blanes afirma haver-se sentit discriminat almenys alguna vegada. El principal motiu és l'aparença física, però destaca també el gènere, els resultats escolars, la salut mental i el lloc de naixement i ètnia.

Element 10. Freqüència dels motius de discriminació

Font: Enquesta a la Joventut de Blanes (2025)

La pluralitat etnicocultural de Blanes conviu amb episodis de discriminació i conflicte intercultural, sobretot en l'àmbit quotidià. Els grups de discussió amb joves revelen que aquesta discriminació per origen sovint es manifesta de forma **subtil**, mitjançant microagressions en espais educatius i socials que minen l'autoestima i el sentiment de pertinença. L'institut apareix com un escenari central on es reproduïxen aquestes desigualtats: **conflictes per l'ús de llengües o accents diferents**, bromes i comentaris envers estudiants d'orígens diversos i com aquesta discriminació vulnera el conjunt de les relacions socials dels joves. Tot i això, la discriminació per motius d'origen també es manifesta de forma molt més excloent en altres àmbits, com és el cas del mercat laboral o el de lloguer que s'ha esmentat anteriorment.

Per altra banda, la discriminació basada en el gènere adopta formes diverses, des d'estereotips i tracte desigual fins a assetjament i violència. En l'àmbit de les **oportunitats educatives i laborals**, els grups de joves van posar de manifest una percepció de persistència de rols de gènere tradicionals a l'educació postobligatòria: *"El meu institut està molt marcat d'això no ho fan les noies"*, explicava una noia, referint-se a la pressió perquè les noies triïn itineraris "femenins". Diversos participants relaten com orientadors i docents tendeixen a **reproduir estereotips de gènere** a l'hora d'orientar en relació amb els estudis: noies derivades a cicles de comerç o estètica; en canvi, pocs referents femenins en cicles industrials o de la construcció. Una jove que volia fer un grau mitjà de construcció explica la reacció del professor: *"em va repetir no sé quants cops: 'tu saps què és ser paleta? ... Estàs segura que vols ser paleta?'". No li entrava al cap que volgués fer alguna cosa relacionada amb la construcció*. Una altra part del grup corrobora aquestes experiències, i esmenta

comentaris despectius que han presenciats si un noi vol fer perruqueria. Aquestes anècdotes reflecteixen **estereotips arrelats** que condicionen les expectatives i oportunitats segons el gènere. Els joves conclouen que *“hi ha poca feina feta [de sensibilització] entre el professorat”* pel que fa a trencar aquests prejudicis, i reclamen una orientació més oberta i igualitària.

La discriminació de gènere també es manifesta en **actituds quotidianes de desigualtat o menysteniment**. L'informe de l'enquesta no destaca aquest aspecte de forma tan clara com ho fa amb la discriminació per aspecte físic, però sí que s'observa una *bretxa de gènere* en algunes dades relacionades: per exemple, les noies informen haver patit *bullying* en major grau que els nois (21% vs. 16,3%), i sobretot les persones no binàries reporten percentatges molt superiors (40%). Aquesta diferència suggereix que els que **conformen femenins o identitats de gènere no normatives** poden estar rebent més hostilitat i faltes de respecte en entorns com l'escola. Encara que el motiu d'aquests abusos no sempre quedi explícit, podria vincular-se amb discriminacions sexistes. De fet, en el focus grup de Benestar i Equitat va emergir també la relació entre el concepte sobre el propi cos, l'ús de les xarxes socials i l'autoestima. En aquest sentit, les noies també han presentat valoracions més negatives en relació amb el seu cos que els nois (17,2% de les noies se senten generalment insegures amb el seu cos enfront d'un 7,1% dels nois).

Un altre àmbit crític és la **seguretat i comoditat de les noies en espais públics**. Diverses veus femenines van expressar que l'oci nocturn i els carrers no sempre són entorns acollidors per a elles. A l'estiu, associat per elles mateixes amb l'arribada de turisme, algunes noies se senten incòmodes si van soles per zones d'oci nocturn: *“els guiris es posen fins al c** [de beguda]... s'apropen i et comencen a parlar i has de posar un límit”*, explicava una jove sobre la zona de la Plantera. Altres relaten com *“a vegades, al carrer, senyors adults beguts diuen coses que incomoden”* o fins i tot actes incívics (crits, trencar ampolles) que creen un ambient insegur. Encara que aquests incidents no són sempre agressions directes, contribueixen a la percepció que l'espai públic no és un lloc segur ni acollidor, sobretot des de la perspectiva de gènere. Aquesta inseguretat percebuda condiciona la llibertat de moviments i l'ús de l'espai per part de les noies, i és en si mateixa una desigualtat.

En el nostre context, un fort indicador de **vulnerabilitat del col·lectiu LGTBI+** és novament la dada ja esmentada sobre *bullying*: la proporció inusualment alta de persones joves no binàries que han patit assetjament (40%). Aquesta xifra, molt superior a la dels nois i noies cisgènere, suggereix que els joves que trenquen la norma de gènere – incloent-hi persones trans, no binàries o simplement que no encaixen en els estereotips – són objecte de burles o rebuig en grau més alt. La discriminació per orientació sexual també va donar com a resultat un dels principals motius de discriminació.

Parlant específicament de violències, la violència masclista en les relacions afectives de parella és un tema cabdal. Les dades disponibles indiquen que, tot i els esforços en prevenció, les **violències de parella entre joves no han desaparegut i fins i tot presenten tendències preocupants**. Segons l'estadística policial, el nombre de casos de dones joves ateses per violència en l'àmbit de la parella ha anat creixent des de 2008. En el grup de 25 a 29 anys es va passar de 7,7 casos per cada 1.000 dones l'any 2008 a 10 casos per 1.000 l'any 2023. De manera similar, en les joves de 20 a 24 anys s'ha passat de 7,7 a 9,1 casos per 1.000 en el mateix període. Aquests dos grups (20-24 i 25-29 anys) presenten les taxes més altes de violència masclista, doblen les de noies adolescents de 15-19 anys i també superen clarament les de dones de més de 30. Encara que el 2020 s'hi observa un descens (atribuïble probablement a la menor detecció durant els confinaments), la tendència global és a l'alça. Aquestes xifres posen de manifest que la violència de gènere en parella **afecta especialment les dones joves**, sovint per part de parelles igualment joves.

Els resultats de l'enquesta al jovent de Blanes aporten informació complementària. Entre els joves de Blanes que han tingut alguna parella, **el 22,1% afirma haver-se sentit controlat/da per la parella en algun moment**, mentre que un 3,8% addicional prefereix no contestar sobre això. Aquest percentatge de control (aproximadament 1 de cada 5 joves) indica que les violències de tipus psicològic o de control són relativament freqüents. En relació amb les agressions directes, un **6,2% declara haver patit alguna agressió per part d'una parella**. Es tracta d'una xifra aparentment baixa en comparació amb les dades policials esmentades (que podrien equivaler a ~1% de dones per any, acumulant potser entorn d'un 5-10% en una dècada). Aquesta diferència pot suggerir dos fenòmens: d'una banda, que no totes les víctimes reconeixen o volen declarar-se com a tals en una enquesta (infradeclaració); de l'altra, que pot haver-hi casos en què les agressions no es perceben com a "greus" o es normalitzen, i per això queden fora del radar de l'enquesta. També influeix el fet que la mostra de l'enquesta inclou molts adolescents que potser encara no s'han trobat en situacions així. De fet, l'anàlisi per edats dins la mateixa enquesta mostra que a mesura que augmenta l'edat creix el percentatge de joves que han viscut control o violència en la parella (i disminueixen els que no contesten). Per exemple, entre adolescents de 12-15 anys gairebé un 70% ni tan sols respon (senyal que no els és aplicable), mentre que en els grups de 20-24 i 25-29 anys ja són un 17% aproximadament els que admeten control, i 7,7% els que admeten agressions. Aquesta evolució interna confirma que el problema de les violències de parella es manifesta sobretot a partir de l'emergència de relacions sentimentals més serioses en la joventut.

Un aspecte destacat qualitativament és que les vivències de violència de parella no van sorgir de manera explícita en els grups de joves, possiblement per la sensibilitat del tema. Mentre que es va parlar obertament d'assetjament escolar, de masclisme en l'oci o d'altres problemàtiques, cap participant va narrar casos propis o propers de violència dins la parella. Això podria indicar diverses coses: que els participants

específics no n'havien viscut (o no ho van identificar com a tal), o bé que és un tema que costa més de compartir en grup. En tot cas, no contradiu les dades quantitatives, sinó que apunta a la necessitat de continuar abordant la problemàtica.

4.3.2 Mobilitat

La diagnosi del Pla local de joventut de Blanes parteix de la importància de facilitar l'accés del jovent al transport públic i que aquest és un objectiu clau estratègicament. Malgrat que no disposem de dades específiques sobre joves i transport a l'enquesta catalana de joventut, la realitat territorial de Blanes –amb barris diferenciats urbanísticament i socioculturalment– comporta la necessitat d'infraestructures i d'un servei de transport públic de qualitat per garantir l'accés dels joves als serveis, a la formació, al consum, a l'oci i a la cultura. En contrast, les dades primàries recollides (enquesta juvenil, focus grups i entrevistes) dibuixen una panoràmica mixta: la gran majoria de joves blanencs **(85,8%) afirma no trobar dificultats per desplaçar-se dins del municipi** i puntua la mobilitat local amb un aprovat (valoració mitjana ~6 sobre 10). La moda (valor més freqüent) en aquesta valoració és de 5 sobre 10, i indiquen percepcions diverses però moderades. Això suggereix que, en general, el sistema de mobilitat interna és acceptable per a bona part del jovent. Tanmateix, hi ha bretxes importants quan s'analitzen les respostes per territoris i situacions concretes, tal com s'exposarà a continuació.

Tot i la bona percepció global, s'han trobat **diferències significatives entre barris**. En alguns veïnats fins a un 15–20% de joves manifesten dificultats per moure's pel municipi, percentatge superior al d'altres zones més centrals. Destaquen especialment **Dintre Vila, Control – Horta de la Perla i Sa Massaneda**, on prop d'un 20% dels enquestats expressen problemes, seguits de sa Carbonera, Mas Florit, Mas Enlaire i Valldolig (amb més del 15% de joves amb dificultats de mobilitat). Per contra, barris com **Mas Borinot, Quatre Vents o Ca la Guidó** presenten les proporcions més baixes de jovent amb problemes per desplaçar-se (només ~9% hi perceben dificultats). En consonància, la **valoració mitjana de la mobilitat varia per barri**: els joves de **Mas Florit** són els qui puntuen més baix (nota mitjana ~5,06/10), mentre que els de **Mas Borinot** atorguen la nota més alta (~6,49/10) a la mobilitat.

En aquests mateixos barris es concentren les pitjors percepcions sobre la mobilitat. Segons l'enquesta, **Mas Florit** sobresurt pel que fa a la insatisfacció amb diversos aspectes (és el barri amb més queixes per manca de carrils bici (61,29% dels joves hi estan d'acord) i sobretot per manca d'aparcament (83,87%), a més de la sensació de viure lluny dels serveis). Igualment, a **sa Massaneda** es detecten percentatges elevats de joves preocupats per la falta d'espais on guardar bicicletes o patinets (62,16%) i pel **cost econòmic del transport** (el barri on aquest factor rep més acord, 75,68%). Així mateix, la **insuficiència del transport públic** és especialment

expressada al Control – Horta de la Perla (un 57,14% del jovent hi coincideix), mentre que l'**estat de les voreres** obté crítiques sobretot a la zona carretera de Lloret – La Pedrera (un 57,14% hi veuen un problema). En canvi, **Mas Borinot** torna a aparèixer com el sector més ben valorat: és on menys joves troben traves per moure's (només un 8,6% declara dificultats) i registra una satisfacció superior en la majoria d'indicadors de mobilitat.

Quan parlem de mobilitat cal tenir en compte que la percepció subjectiva no sempre coincideix amb les condicions objectives. No necessàriament els joves residents en zones objectivament més mal connectades són els que identifiquen més problemàtiques de mobilitat. En molts casos, els residents **s'adapten a la situació** i incorporen mitjans que els resulten més eficients (com el cotxe, la moto o el patinet), i això redueix la percepció de dificultat malgrat viure en un barri amb pitjors condicions comparativament amb d'altres. Aquest fenomen explica part de la divergència entre les dades per barris.

El desplaçament a peu és, amb diferència, el mitjà principal de la joventut blanenca en la seva activitat diària. Segons l'enquesta, la major part de joves acostuma a anar caminant a les seves destinacions (estudi, feina, etc.), fet que pot ser a causa de la relativa proximitat dins la trama urbana o bé per la manca d'alternatives eficients. El segon mode de transport preferit, després d'anar a peu, és **l'ús del cotxe**, ja sigui conduït pels joves (especialment en edats més avançades) o en forma de cotxe compartit/familiar. Els mitjans alternatius com la bicicleta, el patinet (elèctric o no) i el tren tenen una presència més modesta però no negligible en els desplaçaments quotidians.

Pel que fa al transport públic urbà, **un 60,2% dels joves afirma utilitzar l'autobús de Blanes almenys ocasionalment**, encara que només un 20,5% del total enquestat en fa un ús regular o freqüent. Això implica que gairebé 4 de cada 5 joves no agafen l'autobús de línia de manera habitual. Entre els que **no fan servir l'autobús** assíduament, **la raó més comuna és que no els cal**: el 58,1% indiquen que "*no en tenen necessitat*" perquè poden anar on volen amb altres mitjans o perquè els seus trajectes són abastables a peu. La **segona causa** és la **preferència per altres formes de transport** (cotxe propi/d'algun familiar, anar caminant, etc.), esgrimida per un 12,8%. Només **minories han relatat la utilitat del bus per altres motius concrets**: un 4,1% admet desconèixer bé les línies o parades disponibles, un 4,8% diu que els horaris no els encaixen, i un 3,3% troba que les parades queden mal ubicades respecte dels seus recorreguts. Les **barreres estrictament econòmiques** (preu del bitllet/abonament) no semblen tan decisives, ja que **només un 3,1%** ho declara.

Les respostes qualitatives permeten aprofundir en aquests motius de no-utilització del transport públic. Els **joves argumenten sobretot que el cotxe (o anar a peu) és més pràctic i ràpid** que no l'autobús. Als grups de discussió es detecta una opinió

generalitzada de mancances en els horaris, freqüències i cobertura de les línies d'autobús que fan que, a la pràctica, hagin de buscar alternatives per arribar a les seves destinacions diàries. Molts addueixen **manca de puntualitat habitual** i esperes prolongades que els farien arribar tard a classe o a la feina. També descriuen zones del municipi mal cobertes en què es veuen obligats a fer desplaçaments a peu molt llargs per manca d'autobús. La **falta d'abonaments integrats** o descomptes per a joves és una altra queixa, i exposen referents de poblacions properes on existeixen sistemes per viatjar de manera més assequible.

Cal destacar que **existeixen opinions diferenciades** dins del grup pel que fa a la gravetat d'aquest problema. Mentre que la majoria posa èmfasi en les mancances del transport públic i reclama millores, alguna veu dissident argumenta que Blanes és un municipi relativament petit i que el problema és la "*mandra*" de la gent a l'hora de caminar o fer servir mitjans alternatius. Segons aquesta postura, **s'hauria de fomentar la mobilitat activa** (anar a peu, amb bicicleta, patinet, etc.) i implementar iniciatives com un servei públic de bicicletes compartides similar al de Barcelona i AMB. No obstant això, aquesta visió xoca amb l'experiència de la resta de joves (alguns usuaris regulars de bicicleta o patinet), que **no hi estan d'acord** i contraposen que les condicions actuals no fan viable dependre exclusivament de bicis o patinets, tant per la manca d'infraestructures adequades com per qüestions de seguretat i comoditat.

4.4.- Salut i benestar

4.4.1 Benestar emocional

El malestar psicològic és força comú entre el jovent de Blanes. En totes les franges d'edat a partir de setze anys, més de la meitat dels joves declaren haver tingut episodis d'ansietat, estrès o similar durant l'últim any. Els motius principals d'aquests malestars que identifiquen els mateixos joves se centren en les relacions personals (conflictes amb família, amistats o parella) i en els estudis. Altres factors recurrents inclouen la incertesa sobre el futur professional, la manca de temps i la salut (pròpia o d'algun ésser estimat). Cal destacar que la franja de 25 a 29 anys és la que registra més vivència d'ansietat (un 61,5% declara haver-ne patit), la qual cosa suggereix que els joves adults poden acumular tant les pressions d'estudis com les laborals i vitals. En canvi, els adolescents de 12 a 15 anys presenten menys incidència declarada de malestar emocional (44,8% informa haver-ne tingut), cosa que pot indicar menor exposició a algunes fonts d'estrès o menor consciència del problema.

Element 11. Motius principals relacionats amb el malestar emocional

	ENQUESTA JOVES BLANES	EJC – 2022*
Estudis	24,29%	25,9%
Futur professional	13,17%	
Manca de feina / ingressos	6,22%	25,2%
Manca de temps	12,05%	24,7%
Situacions que es donen a la feina	5,89%	20,8%
Salut pròpia o d'algú proper	12,5%	20,7%
Relacions personals	24,75%	14,8%
Una mica de tot i altres		26,4%

Font: Enquesta a la Joventut de Blanes (2025) i Enquesta a la Joventut de Catalunya (2022)

Alguns comportaments i contextos es relacionen amb aquest malestar psicològic. D'una banda, s'observa una forta associació entre l'ús intensiu de xarxes socials i l'ansietat: el 73,1% dels joves que passen de 2 a 4 hores diàries a les xarxes afirmen haver patit angonya durant l'últim any, mentre que entre els que no en fan un ús tan intens la xifra baixa al 47,5%. És a dir, un ús excessiu de pantalles s'associa amb +25 punts percentuals de probabilitat de sentir malestar emocional, fet que converteix aquest hàbit en un factor de risc a considerar. D'altra banda, la manca de xarxes de suport i la sensació de "no pertànyer" a cap grup contribueixen al malestar: en els focus grups, els joves van expressar que se senten sovint sols/es, amb poca autoestima i manca d'espais segurs per parlar dels seus problemes, cosa que normalitza aguantar l'angoixa en silenci. Aquesta percepció de soledat i aïllament pot portar a cercar vies de refugi poc saludables, com tancar-se en l'entorn digital o consumir substàncies, conductes de risc que alhora retroalimenten el malestar emocional. Per contra, disposar d'activitats enriquidores i suports externs sembla mitigador: per exemple, la participació en entitats o grups d'oci actua com a element protector que redueix la probabilitat de desenvolupar hàbits perjudicials com l'abús de pantalles. En resum, els contextos **familiars**, **educatius** i **socials** tenen un impacte evident: una mala relació familiar pot minar l'estat d'ànim dels joves, i igualment un entorn escolar poc acollidor o experiències de discriminació minven l'autoestima i generen estrès addicional. Per tot això, diferents agents consultats assenyalen la importància de reforçar aquests entorns perquè esdevinguin més segurs i positius per al benestar juvenil.

Les dades apunten a diferències significatives per gènere en el benestar emocional del jovent de Blanes. Les noies expressen molta més afectació per l'ansietat i l'estrès que els nois: un 62,5% de les joves enquestades afirmen haver patit angonya o ansietat durant l'últim any, davant només un 38,1% dels nois. Com ja s'ha esmentat anteriorment, també declaren més inseguretat amb el propi cos (percentatges més alts de noies que se senten poc o gens bé amb la seva imatge) i se senten més impactades per conflictes familiars: el 41% de les noies enquestades es veuen bastant o molt afectades emocionalment per una mala relació entre els seus pares, comparat

amb el 22,4% dels nois. Aquestes diferències apunten que el malestar psicològic (ansietat, angoixa, inseguretats) té una incidència més alta i intensa en la població femenina jove que en la masculina.

Pel que fa als hàbits relacionats, els nois presenten alguns factors protectors més elevats: per exemple, practiquen esport amb més assiduitat (un 20% més d'homes que dones fan esport >3 cops per setmana) i dediquen menys temps a les pantalles. De fet, el gènere té un efecte significatiu en l'ús intensiu de pantalles: les joves tenen una probabilitat més alta de fer un ús intensiu (≥ 3 hores diàries) de dispositius digitals que els joves. Aquesta combinació de menys activitat física i més consum digital en noies pot contribuir a un major risc de malestar emocional, atès que s'ha detectat que mantenir hàbits saludables (esport, participació comunitària...) actua com a factor protector que redueix el risc d'ús problemàtic de pantalles i afavoreix el benestar emocional.

Les dades recollides també evidencien que la problemàtica del suïcidi està molt present en la realitat del jovent de Blanes. Més de la meitat dels joves enquestats coneix algun igual que ha tingut comportaments suïcides en diversa mesura: un 16% coneix persones de la seva edat que **s'han suïcidat**, un 54% en coneix que **ho han intentat** i un 55% coneix algú que **té pensaments suïcides**. A més, un preocupant 36% dels joves confessa que **ha pensat a suïcidar-se** alguna vegada, i un 11% fins i tot diu que **ho ha intentat**. Aquestes xifres són altes i indiquen que el malestar sever arriba a una proporció important de la joventut, sigui per vivències pròpies o de persones properes. Aquestes dades també concorden amb tendències observades en l'àmbit general: a Catalunya, la taxa de joves de 15 a 29 anys en risc de depressió greu s'ha duplicat del 2019 al 2022 (ha passat del 3,4% al 7,6%), i la taxa de mortalitat per suïcidi en aquest grup d'edat ha augmentat els últims anys (de 3,79 a 4,08 per 100.000 habitants entre 2019 i 2022).

Un dels aspectes clau que s'han analitzat és la disponibilitat i el coneixement de recursos d'acompanyament emocional per part dels joves, així com la facilitat d'accedir-hi. Segons l'enquesta, gairebé una quarta part (24,5%) dels joves de Blanes considera que **necessita suport emocional o psicològic** en l'actualitat. Aquesta necessitat és més comuna entre els de 20 i 24 anys (franja amb més demanda percebuda de suport) i significativament més elevada entre les dones (un 32,8% de noies expressen que necessiten ajuda, 18,7 punts per sobre dels nois). Paradoxalment, malgrat aquesta demanda important, hi ha mancances en el coneixement i ús efectiu dels recursos disponibles: del total de joves que diuen necessitar ajuda, un 44,2% **no sabia on adreçar-se** per obtenir aquest suport. Aquest desconeixement posa de manifest una bretxa en la difusió i accessibilitat dels serveis d'atenció emocional, i es tradueix en el fet que molts joves podrien quedar-se sense atenció malgrat requerir-la.

La majoria de joves que sí que diuen saber on anar en cas de necessitat mencionen, en primer lloc, els psicòlegs privats com a opció, seguits dels recursos sanitaris públics (metge de capçalera al CAP, Centre de Salut Mental). També apareixen com a suports l'entorn immediat (família, amistats de confiança) i, en grau més baix, serveis d'urgències o el mateix centre educatiu. Això indica que, ara per ara, molts joves confien a recórrer al circuit sanitari o a teràpia privada si ho necessiten, mentre que els canals comunitaris o preventius (per exemple, demanar ajuda a l'institut) són menys presents en l'imaginari. De fet, diversos participants van denunciar en les enquestes qualitatives les **llistes d'espera** i dificultats d'accés tant a la sanitat pública com fins i tot a recursos privats. En els grups de discussió, els joves van remarcar la manca d'espais segurs per parlar dels seus problemes i identifiquen que davant de la demanda d'ajut professional la resposta sol limitar-se a una medicalització ràpida (p. ex. receptar psicofàrmacs) sense oferir un **acompanyament emocional continuat**. Aquesta percepció subratlla la importància de millorar tant l'atenció com la comunicació: no se senten còmodes o compresos pels serveis tradicionals, de manera que cal adaptar la forma d'arribar a aquest sector de la població.

Els agents professionals consultats en el marc del Pla local proposen diverses línies d'actuació per afrontar aquestes mancances de suport. En primer lloc, **reforçar els instituts com a espais clau** de detecció i atenció emocional: actualment els centres educatius de secundària són on es manifesta bona part del malestar juvenil, però no disposen de prou recursos per fer-hi front. En segon lloc, **descentralitzar i apropar els serveis** de salut mental al dia a dia dels joves: això implica desplegar punts d'atenció fora dels dispositius sanitaris convencionals, ubicar-los als barris i espais juvenils (biblioteques, equipaments esportius, associacions veïnals) per reduir barreres. En aquest sentit, caldria explorar formats innovadors com atenció via WhatsApp o unitats mòbils, és a dir, aprofitar els canals digitals que els joves fan servir i millorar la comunicació adaptant el llenguatge i els mitjans a la realitat juvenil (xarxes socials, presència en espais informals). Finalment, es destaca la necessitat d'enfortir **les xarxes de suport** involucrant altres agents: la família, per exemple, ha d'esdevenir part de la solució. Segons els professionals, el rol familiar s'ha difuminat o fragilitzat en molts casos (sigui per la relaxació de normes o per la dificultat de gestionar situacions de risc per part de progenitors molt ocupats), i això ha deixat els joves més exposats al malestar.

4.4.2 Benestar físic i pràctica esportiva

Les dades de l'enquesta juvenil de Blanes mostren una alta incidència de l'activitat física entre els joves. Només el 8,1% dels enquestats no practica mai esport, mentre el **42,8% ho fa més de tres cops per setmana**. Segons edat, la pràctica és més freqüent a l'adolescència: el 46,7% dels 15-19 anys fan esport >3 cops/setmana, proporció que cau al voltant del 37–41% entre els grups de 20-34 anys. També

s'observen grans diferències de gènere: el 53,5% dels joves homes practiquen esport >3 cops/setmana, davant del 33,8% de les dones. Aquest patró local és coherent amb l'Enquesta de Joventut de Catalunya 2022, que indica un percentatge similar de joves (45,1%) que fan esport ≥3 cops/setmana i també revela menys practicants setmanals entre dones i un efecte positiu de l'estatus socioeconòmic elevat sobre la pràctica esportiva.

Els joves de Blanes valoren la seva salut de manera força positiva. La mitjana de l'autoavaluació de salut és de 7,62 sobre 10. Tot i no ser estadísticament significatives s'observen diferències entre homes (7,33) i dones (7,88).

Com ja s'ha esmentat, l'enquesta posa de manifest que la pràctica esportiva habitual s'associa a un ús menys intensiu de pantalles. Concretament, es constata una relació estadísticament significativa entre fer esport i consumir menys xarxes socials i aplicacions de xat. En altres paraules, l'esport setmanal actua com a factor protector contra l'ús abusiu de dispositius digitals. Aquest resultat local s'alinea amb estudis regionals: l'Enquesta de Joventut de Catalunya 2022 afirma que els joves que practiquen esport almenys una vegada per setmana tenen gairebé la meitat de les probabilitats d'un ús intensiu de pantalles.

Les tècniques qualitatives, per la seva banda, identifiquen diversos factors que influeixen en la pràctica esportiva. Un tema central és la qualitat de la infraestructura esportiva i de lleure. Tant els joves com els tècnics assenyalen que els espais esportius i d'oci a l'aire lliure són clau per a l'activitat física autònoma, però sovint aquests equipaments són inadequats, limitats o estan en mal estat. Per exemple, alguns joves documenten instal·lacions esportives amb cistelles mal col·locades, camps de futbol amb espai insuficient i fonts o il·luminació defectuoses, i parcs sobre utilitzats. Aquesta situació, sumada a la demanda de major vigilància i manteniment, genera "sensació de deixadesa" que desincentiva la pràctica. Un altre obstacle és la mobilitat. Els joves apunten que la inseguretat en l'ús de mitjans de transport actius (patinets, bicicletes) i la tarifació elevada o les connexions ineficients del transport públic dificulten l'accés a llocs amb instal·lacions esportives. Aquests problemes d'accessibilitat poden limitar la participació en activitats físiques fora del barri de residència.

Pel que fa a factors facilitadors, les fonts qualitatives suggereixen diverses mesures per potenciar l'activitat física. Es proposa revalorar els espais públics esportius com a infraestructures comunitàries, involucrar la població en el seu disseny i garantir-ne el manteniment continu. Per exemple, s'insisteix a elaborar un mapa d'instal·lacions esportives municipals, externalitzar-ne el manteniment i incorporar el jovent en la planificació de nous equipaments.

4.4.3 Conductes de risc

Segons l'enquesta als joves de Blanes, gairebé la totalitat dels menors de setze anys (96%) diuen no fumar mai, però la proporció de joves “no fumadors” disminueix amb l'edat: només al voltant del 70% dels de 30-35 anys declaren no fumar mai. Així, mentre que només un 3,9% dels adolescents de 12-15 anys diuen fumar diàriament o socialment, aquesta xifra s'acosta al 30% en els de 30-35 anys. També es detecten diferències de gènere: entre tots els enquestats, el 12,3% de les dones joves fumen habitualment o socialment, davant d'un 6,9% en els homes, de manera que les dones joves reporten consum més freqüent de tabac que els homes.

En paral·lel, les dades secundàries mostren que entre els joves catalans ha anat caient el consum quotidià de tabac, tot i que persisteix un cert consum ocasional en edat adulta. Les dades locals corroboren aquesta tendència d'edat: tant les estadístiques nacionals com l'enquesta mostren que l'inici del consum sol aparèixer a l'adolescència i augmenta progressivament cap a la vintena. A més a més, en els grups de discussió els joves identifiquen una problemàtica creixent: el “vaping” (inhalació de vapor aromatitzat a través d'un dispositiu electrònic), sol ser l'inici del consum, especialment pel que fa a les edats de pubertat o primera adolescència.

L'ús d'alcohol és més comú en adolescents i quasi generalitzat en joves adults. L'enquesta revela que només el 48,82% dels 16-19 anys declaren no beure mai alcohol, mentre que en els 20-24 anys aquest percentatge baixa al 29,21%. Això indica que més del 70% dels majors de vint anys consumeix alcohol, almenys socialment. Cal destacar un consum significatiu fins i tot en menors (ex. 47,65% de 16-19 anys diuen beure ocasionalment) i que l'edat correlaciona positivament amb la freqüència de consum. Pel que fa al gènere, el patró és similar al del tabac: el 36,1% de les dones joves declara un consum habitual o social, en contrast amb el 26,9% dels homes.

En consonància amb dades poblacionals més àmplies, Catalunya observa un augment recent de conductes de consum de risc d'alcohol en joves. L'enquesta local confirma aquesta tendència. Els testimonis qualitatius hi aporten matisos: joves de focus grup reconeixen que el consum d'alcohol sovint es percep com una “moda” i una forma d'integració social.

El consum de drogues apareix de forma limitada entre adolescents a Blanes i augmenta moderadament en joves adults, entre altres coses per la reticència a admetre el consum de substàncies il·legals. Només un 1-1,5% dels 12-19 anys declara consumir cànnabis i un percentatge similar pel que fa a altres drogues; en canvi, entre els 20-35 anys aquest consum puja a l'entorn de l'11-13%. Per exemple, el consum diari/habitual de cànnabis és gairebé nul en menors de 20 anys i arriba al 10-15% en alguns grups de 20-35 anys. No s'aprecien diferències importants per gènere en la majoria dels grups: un 2,4% dels homes joves declara fumar cànnabis

diàriament/regularment, lleugerament més que l'1,57% de les dones. Pel que fa a “altres” drogues no hi ha un biaix clar. En general, més del 93% dels enquestats afirma no consumir mai cànnabis, i percentatges similars per a altres substàncies.

Tanmateix, els relats qualitatius contradiuen la idea d'un consum marginal: diversos joves remarquen la percepció que “*hi ha molt consum de marihuana*” a l'espai públic de Blanes, no només per part de joves, sinó també d'adults. Aquestes experiències assenyalen que, tot i la baixa declaració de consum en l'enquesta formal, l'ús de marihuana es percep com una pràctica força comuna entre certs col·lectius juvenils.

Respecte dels refrescos i begudes energètiques, el 66,6% dels joves enquestats manifesten haver-ne consumit alguna vegada la darrera setmana, i només el 33,4% declara no consumir-ne mai en aquest període. De fet, un 27,1% en pren 1-2 cops i un 22,5% entre 3 i 4 cops en la setmana, mentre que un 7,5% en pren de forma encara més freqüent (5-6 cops) i el 9,4% diàriament. Aquest consum s'associa principalment a activitats quotidianes, però principalment al temps de lleure amb amistats.

L'ús intensiu de pantalles sobresurt clarament com a conducta de risc addictiva. L'enquesta mostra que la majoria dels joves dedica moltes hores diàries al consum de pantalles, especialment en les xarxes socials. Per exemple, el 32,7% dels enquestats destina més de 2 h al dia a les xarxes socials. Les noies tendeixen a consumir-hi més temps: el 38,7% de les dones joves dedica >2 h vs. el 25,1% dels homes. Altres activitats com videojocs o sèries tenen un ús menys elevat (per exemple, només el 12,3% hi juga >2 h/dia). Aquesta realitat s'alinea amb les dades sociodemogràfiques de Catalunya, en què un 12,6% dels joves de 15-34 anys declara un ús intensiu de consum de xarxes socials (>4 h/dia), especialment les dones, els més joves i els qui provenen de famílies amb rendes baixes. Aquesta tendència té una clara connexió amb el benestar emocional. Tal com s'ha constatat en l'anàlisi de salut mental, els joves que dediquen més temps a les pantalles presenten nivells més elevats d'angoixa i ansietat. Així, l'ús excessiu de dispositius digitals no només és un hàbit de lleure estès, sinó també un factor de risc que contribueix al malestar psicològic juvenil.

Element 12. Relació d'ús de pantalles i temps destinat segons l'activitat

	Xatejar		XS		Videojocs		TV, pel·lis, etc.		Vídeo, stream...
Act. diària	CAT	Blanes	CAT	Blanes	CAT	Blanes	CAT	Blanes	Blanes
> 4 h	9%	6,6%	12,6%	10,9%	12,2%	5,2%	6,3%	4,3%	5%
2-4 h	20,2%	10,5%	25,5%	21,2%	28,9%	6,9%	30,5%	12,5%	8,1%
1-2 h	25,9%	20,1%	28,6%	25,8%	37,7%	11%	46,6%	22,5%	14,6%
30 min-1h	21,1%	25,6%	19,3%	21,8%	14,3%	12,8%	14,2%	21,5%	20,6%
< 30 min	23,7%	29,5%	14%	11,4%	6,9%	15,9%	2,4%	18%	21%
0		5,2%		7,1%		46,6%		19%	28,8%
NS/NC		2,4%		1,7%		1,5%		2,2%	2%

Font: Enquesta a la Joventut de Blanes (2025) i Enquesta a la Joventut de Catalunya (2022)

Pel que fa a la sexualitat, un 68,5% dels joves que han tingut relacions sexuals declara usar protecció (sigui preservatiu o altres mètodes). Hi ha diferències marcades per gènere en la utilització de mètodes preventius: les dones enquestades fan servir protecció en una proporció només lleugerament superior que els homes (4,6 punts percentuals més). Sobresurt també la variabilitat per edat: només el 51,28% dels adolescents de 12-15 anys que han mantingut relacions sexuals fan servir protecció, mentre que entre els 16-35 anys la xifra oscil·la entre el 63% i el 74%.

En l'enquesta es recull també l'accés a informació sexual: el 57,8% dels enquestats sap on adreçar-se si necessita consell sobre relacions sexuals. Aquesta consciència creix amb l'edat i és lleugerament més elevada en dones. Les fonts esmentades com a primeres opcions inclouen majoritàriament el sistema de salut (metges de família o ginecòlegs), la família, i Internet (p. ex. cercadors com Google o ChatGPT). Tanmateix, un nombre rellevant de joves (sobretot adolescents) no cita cap recurs clar, cosa que coincideix amb la sensació qualitativa expressada que falten canals formals. En els focus grups, molts lamenten la manca d'una educació sexual realista: reivindiquen més espais de diàleg sobre sexualitat, manifesten queixes de buits institucionals i tabús.

En general, els joves de Blanes mostren falta de referències clares sobre on informar-se respecte de les conductes de risc. Per exemple, el 61,9% dels enquestats indica que no sabia on adreçar-se per demanar informació sobre consum de drogues o substàncies addictives. Quan es pregunta als que sí que ho saben, els recursos citats més sovint són el sistema de salut (metge de capçalera o CAP), la família o amics de confiança, els centres d'atenció a les addiccions (CAS/CESMA), serveis juvenils locals (Nau4, PIJ, cau), i recursos en línia (Google, ChatGPT). Els tècnics entrevistats

confirmen aquesta anàlisi: alerten que les famílies, encara que sovint estan molt formades, tenen dificultats per abordar certs temes (ús de substàncies, sexualitat) i consideren que cal implicar-les com a agents actius de prevenció.

4.5.- Participació i protagonisme jove

4.5.1 Associacionisme i participació política

Les dades de l'Enquesta de Joventut de Catalunya mostren un descens clar de la participació associativa juvenil al llarg dels anys. A Catalunya (2022) el 33,6% dels joves de 15 a 34 anys participa d'algun grup o entitat informal, principalment d'entitats esportives (13,8%), culturals/oci (7,7%), ONG o entitats d'ajuda mútua (7,5%) i entitats d'educació en el lleure (7,1%). En canvi, només un 3,9% participa en algun moviment social, un 3,6% en algun partit polític i un 3,2% en un sindicat d'estudiants. Els percentatges decauen al 18,1% global entre els que hi participen de manera activa com a organitzadors o responsables de la gestió d'aquestes entitats.

Si observem l'evolució al llarg dels anys, el percentatge de joves que pertany a alguna associació o entitat, excloent-hi les esportives, va caure, entre el 2012 i el 2022, del 30,7% al 19,4%, la qual cosa mostra una clara tendència a la baixa de la participació juvenil en associacions. Territorialment, cal destacar que les comarques gironines són l'àmbit amb els nivells més baixos de participació juvenil en associacions i entitats no esportives, amb un 17,5%, dos punts percentuals per sota de la mitjana de Catalunya i cinc respecte del que més (el Penedès, amb un grau de participació del 22,5%).

L'enquesta a la joventut de Blanes indica que només el 25,7% dels enquestats formen part d'algun col·lectiu o associació. D'aquest percentatge, la gran majoria són entitats esportives (68%), seguides per entitats juvenils (17%) o culturals (16%). El 56,9% dels associats afirmen participar-hi activament, mentre que el 43,1% en són socis passius. La presència associativa augmenta amb l'edat. Tot i això, sorprèn l'alt percentatge entre 12-15 anys (probablement vinculat a l'esport escolar). També hi ha diferències segons origen: el 26,9% dels nascuts a Catalunya participen en una entitat, davant de menys del 20% dels nascuts a l'estranger.

Les causes de la poca participació i implicació en entitats s'ha debatut en els grups de discussió. Així, en l'informe del focus grup sobre Participació i Comunitat s'assenyala: *“la manca de promoció de les associacions i la dificultat per incorporar gent nova. Aquesta manca de relleu produeix estructures estancades que no generen vincles amb la realitat juvenil. Això no significa desinterès (per part dels joves), sinó una voluntat de participar en altres formats, més flexibles, propers i autoregulats. Cal reformular les vies de participació (en entitats) per fer-les més significatives i accessibles. S'apunta a una necessitat de dinamització activa i d'obertura d'espais més flexibles per a la implicació juvenil a les associacions”*. En aquesta línia, un jove

participant indica *“necessites un push per entrar-hi i veure què fan en aquella associació. Però no tens el mitjà si no coneixes ningú de dins d’aquella associació o entorn”*.

D’acord amb l’Enquesta de Joventut de Catalunya 2022, la participació col·lectiva de la joventut a Catalunya està estratificada per origen socioeconòmic i cultural. És a dir, en igualtat d’altres condicions la probabilitat de participar activament en una entitat o grup informal en el cas de ser dona és menor que en cas de ser home. La llengua d’origen també apareix com un factor important per entendre la vinculació a entitats: els joves que tenen el castellà com a llengua d’origen tenen una probabilitat més baixa de participar activament en entitats que els que tenen com a llengua d’origen el català (en igualtat d’altres condicions socioeconòmiques i demogràfiques). Per altra banda, observem que les persones joves en situació d’inactivitat tenen una probabilitat significativament més baixa de participar en entitats que aquelles que estan estudiant. Finalment, s’observa també que els joves els progenitors dels quals tenen educació secundària mostren una probabilitat més baixa de participar en una entitat que els joves que tenen progenitors amb educació superior.

També ha sorgit en els grups de discussió, en aquest cas amb les entitats, les dificultats d’arribar a certs col·lectius de joves sigui perquè presenten diversitats funcionals o a causa del seu barri de residència *“L’Agrupament Escolta Pinya de Rosa exposa que té dificultats internes d’acció cap a persones amb diversitats funcionals per falta de formació. Es percep un augment d’infants i joves amb diferents problemàtiques de diversitat funcional i l’associació no té la capacitat formativa per poder donar l’abast i fer una tasca correcta davant d’aquesta situació. A més, comenten que dins dels participants del CAU hi ha poca diversitat d’infants, ja que només són accessibles a infants i joves que es troben en la proximitat de l’equipament on es desenvolupa l’activitat (al centre de la vila). Per tant, pateixen una centralització de les persones participants dins de l’agrupament. Aquest fet està també influenciat per la falta de beques i subvencions i per la gran polaritat del municipi, que es troba segregat per classes socials i per la dimensió del terreny”*.

Els resultats de l’EJC’22 també mostren que la participació social té certa influència en el benestar dels joves. Els joves que participen en entitats i grups informals, com també els que són religiosos practicants, tenen menys risc de malestar mental que els altres. Els resultats també mostren que la relació entre la participació social i el benestar mental i emocional també està condicionada per l’estatus social dels joves. Els joves amb més ingressos a la llar tenen menys probabilitats de tenir un nivell baix de benestar mental, especialment quan participen en activitats en entitats i grups informals.

En relació amb la implicació política formal entre el jovent de Blanes, és reduïda. Només el 12,3% dels enquestats declara identificar-se amb algun partit, i aquesta xifra cau fins al 7,3% en la franja de 16-19 anys, la qual cosa posa de manifest una

desafecció particular entre els més joves. Pel que fa a l'autoubicació ideològica, la majoria dels joves enquestats se situen al centre o lleugerament a l'esquerra: un 38,7% es posiciona al centre (valors 4-6 en l'escala), un 30,2% s'autoubica a l'esquerra (1-3) i només un 7,5% a la dreta (8-10). Destaca que gairebé una quarta part (23,6%) no sap o prefereix no respondre, un percentatge elevat que evidencia una relació feble amb la política formal i institucional. Les diferències de gènere mostren matisos: els nois es mostren lleugerament més propensos a identificar-se amb un partit (13,6% vs 11,2% de les noies), mentre que les noies concentren un percentatge més alt de "no sap/no contesta" tant en la identificació partidista com en l'autoubicació ideològica. A més, els nois tendeixen a situar-se més cap a la dreta de l'escala, concretament 1,05 punts més que les noies.

Només un 43% dels joves enquestats a Blanes creu que la gent jove pot influir en les decisions que els afecten (davant d'un 23% que no ho sap o no vol contestar). Aquest percentatge puja fins al 50,5% entre els que ja participen activament en entitats. Entre els qui perceben mancances en la participació, destaquen les barreres següents: un 70% considera que "no se'ls escolta", el 46% es queixa de la manca de canals participatius, el 27% admet no saber com implicar-se, i només el 17% afirma que "als joves no els interessa". Aquestes barreres coincideixen amb els testimonis dels grups focus: els joves manifesten desconeixement i desafecció cap als canals de participació.

En conclusió, totes les fonts coincideixen a subratllar la preponderància de l'esport en l'associacionisme juvenil i la disminució de la vinculació col·lectiva amb entitats. Les fonts també reflecteixen reptes comuns: escassa participació política formal i demanda de nous mecanismes de participació. A diferència de les xifres objectivades, els grups de discussió aporten matisos qualitatius: destaquen un canvi social en la motivació del jove i dificultats per entrar en una associació (vist des de la perspectiva dels joves no associats) i falta de compromís social, dificultats d'arribar al col·lectiu jove i manca de suport institucional (vist des del punt de vista de les entitats). Tant els joves no associats com les entitats juvenils reclamen canals de comunicació i participació per integrar els joves i les associacions en la presa de decisions locals.

Tant les dades quantitatives com les narratives assenyalen esquemes per edat i origen. Un cop passada l'edat d'escolarització, a mesura que augmenta l'edat, s'observa més adhesió associativa i tendència cap a opcions ideològiques lleugerament més d'esquerres. Les enquestes indiquen que les joves noies pateixen més dificultats a trobar activitats i, en conjunt, Catalunya presenta menor participació col·lectiva femenina. Per barris, els testimonis d'entitats alerten de segregació social espacial (distribució desigual de recursos), que pot afectar la participació en funció de la zona geogràfica.

4.5.2 Equipaments, serveis i informació

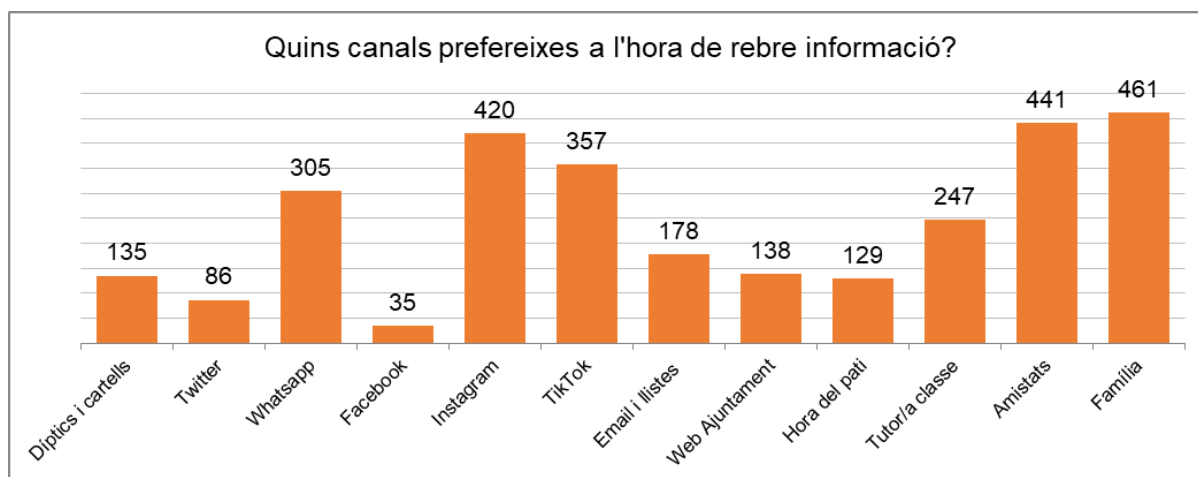
Segons l'enquesta a la població jove de Blanes, hi ha un **desconeixement generalitzat dels serveis especialitzats municipals**. En general, els espais esportius (en particular la Ciutat Esportiva) són els més coneguts i utilitzats pel jovent. En canvi, més del 60% dels enquestats assenyalen que **no coneixen el Punt d'Informació Juvenil (PIJ)**. A la inversa, equipaments culturals com la biblioteca municipal són coneguts per aproximadament el 65% dels joves, i el 35% "no la coneix". La presència de joves als centres cívics (CCs) és més limitada, amb dificultats d'accés més enllà d'actuacions escolars. El 24,2% dels joves utilitza equipaments o serveis fora de Blanes, la qual cosa indica que el gruix de l'oferta juvenil es consumeix localment.

La **familiaritat i ús dels serveis de joventut** varia clarament amb l'edat. L'Espai Jove Nau4 és relativament conegut entre els adolescents: un 60,2% dels joves de 16-19 anys diuen "conèixer-ho, però no anar-hi", i un 13,6% d'aquest grup diu no conèixer-lo. Entre els 12-15 anys hi ha nivells molt més elevats de desconeixement (37,2% el coneix, però no hi va, i un 35,4% el desconeix). El PIJ és encara menys conegut: més de la meitat dels joves de 12-19 anys declaren no saber què és aquest servei (per exemple, el 55,2% dels 12-15 anys i el 49,7% dels 16-19 anys no el coneixen). Respecte dels motius que al·leguen els joves que no assisteixen a la Nau4, assenyalen sobretot "no estar-hi interessats" o desconèixer l'oferta. En els grups de discussió una jove va manifestar que trobava a faltar espais per fer activitats "lliures" més enllà de tallers i que trobava a faltar trobades més enllà d'aquelles purament artístiques o musicals.

Pel que fa als **canals d'informació**, la població jove prefereix clarament mitjans digitals i relacions pròximes. L'enquesta mostra que les xarxes socials predominen entre totes les edats: Instagram és especialment popular en totes les franges d'edat. TikTok, en canvi, redueix l'interès a mesura que augmenta l'edat. L'ús de **WhatsApp** és també molt estès (31,1% dels 12-15 anys i al voltant del 20% en els altres grups). Pel que fa a la difusió directa, els joves reconeixen la importància de persones properes: gairebé la meitat dels adolescents cita les amistats (48,1%) o la família (51,7%) com a canals preferits. En el grup de discussió sobre aquesta temàtica va sorgir aquesta problemàtica *"Els joves sovint s'assabenten tard dels esdeveniments o directament no n'estan informats. Aquest problema s'agreuja per l'absència de canals propers i efectius i per la manca de figures de referència (juvenils) que actuïn com a pont entre institucions i joventut"*.

Amb l'edat la situació canvia i les xifres cauen (per als 30-35 anys, amics 10,6% i família 9,1%), i apareixen més sovint mitjans com la web municipal. En canvi, canals tradicionals (tríptics, cartells) queden relegats (entre el 6,6% i el 20%, segons franja).

Element 13. Canals que prefereix la població jove per rebre informació

Font: Enquesta a la Joventut de Blanes (2025)

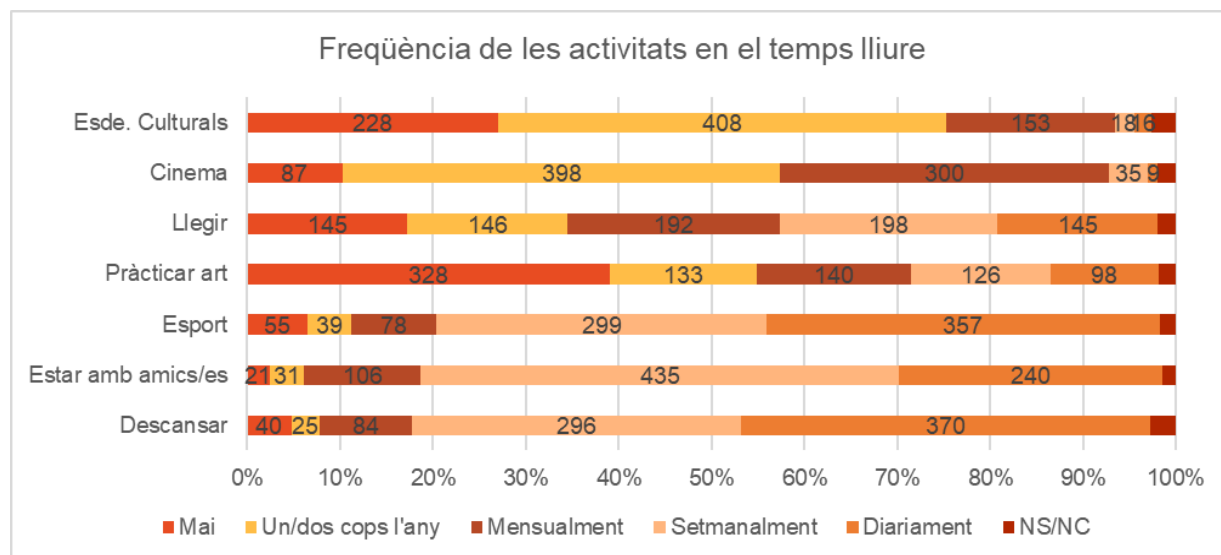
Els professionals de joventut entrevistats coincideixen que la comunicació institucional ha de fer-se mitjançant **xarxes digitals i presència en espais quotidians** del jovent. S'assenyala que els formats tradicionals (cartells, tríptics, web) funcionen sobretot per a públics adults, i que calen canals propis del jovent: ús estratègic de xarxes socials, WhatsApp, i presència als instituts, biblioteques o espais esportius. També destaquen el rol del PIJ no només com a canal informatiu, sinó com a “servei captador de vincle”. En conjunt, el balanç mostra que els joves de Blanes accedeixen majoritàriament a la informació mitjançant mitjans digitals i xarxes personals, i que la seva interacció directa amb equipaments municipals especialitzats és reduïda.

4.5.3 Lleure i cultura

Les dades disponibles dibuixen un perfil coherent: el lleure juvenil blanenc és sobretot social i pràctic. A escala catalana, el lleure fora de casa més habitual entre joves de 15-34 anys és quedar amb amics (42,2% almenys setmanalment) i estar amb ells a l'aire lliure (30,7%). Activitats sedentàries com veure pel·lícules o sèries també són freqüents (26,8%) i fer esport (23,1%). Un estudi local a l'Institut Serrallarga de Blanes (2024) confirma aquesta tendència: els caps de setmana els joves surten amb els amics majoritàriament, dormen, juguen i van de compres. En consonància amb això, l'enquesta municipal indica que l'activitat de lleure més recurrent dels joves és estar amb amics i amigues. A més, la pràctica de compartir espais públics és general: només un 11,9% no ocupa mai carrers o places amb amics, mentre que el 54,4% hi passa 2–4 hores setmanals i un 28,4% més de 5 hores. Però els focus grups apunten a barreres: condicions deficientes dels espais oberts (p. ex. instal·lacions esportives en mal estat o parcs poc nets i massificats) dificulten l'oci exterior així com l'existència de conflictes intergeneracionals per l'ocupació de l'espai públic. Per altra banda,

només un 28,4% dels joves surt a la nit els caps de setmana, i la majoria (el 71,7% d'aquests) es queda al municipi quan ho fa. Les diferències per edat, però, són importants i, amb la majoria d'edat, la xifra puja a entre el 48 i 52%, a excepció de la franja de 30-35 anys (38,2%).

Element 14. Frequència de les activitats en el temps lliure

Font: Enquesta a la Joventut de Blanes (2025)

Pel que fa a la cultura, la majoria dels joves desitja participar-hi més activament. L'enquesta local revela que el 62,9% voldria fer més activitats d'oci/culturals en el seu temps lliure, i ho atribueix principalment a la manca de temps (68%) i al cost econòmic (49%). En consonància, gairebé el 70% dels enquestats considera que l'oferta d'activitats a Blanes és insuficient (29,9% "no en trobo" i 38,3% "ho trobo però no suficient"). Tot i que la diferència no és estadísticament significativa segons el gènere, les dones manifesten lleugerament més dificultats per trobar activitats d'oci a la ciutat. Les respostes mostren també variacions per edat: només el 14,3% dels 25–29 anys troba prou oferta local (versus 37,0% dels 12–15).

La implicació concreta en consum cultural segueix patrons semblants als de Catalunya. Les dades de l'enquesta mostren que el cinema i la música en directe són els hàbits de consum més estesos: a Catalunya el 65,2% dels joves 15–29 anys afirmava anar al cinema ≥6 vegades l'any (molt per sobre del 39,4% de la població adulta), i el 56,4% va assistir a concerts en directe (vs. 41,5% d'adults). Un percentatge similar (57,4%) ha visitat exposicions o museus durant l'últim any. En canvi, els espectacles d'arts escèniques són minoritaris.

Els focus grup aporten matisos qualitatius a aquestes dades. Els joves critiquen que l'oferta cultural sovint és massa estàndard i poc diversa. *"Tothom ho diu: hi ha una*

falta d'oci nocturn alternatiu a Blanes... Falten plans a la nit per a la gent a qui no li agrada la festa convencional", comenta un participant, i es lamenta de la rigidesa de la programació juvenil. A més, la difusió i comunicació de l'oferta per part de les entitats i l'administració es percep deficitària: sovint els joves «s'assabenten tard» o directament no arriben a saber els esdeveniments juvenils perquè no s'utilitzen canals ni llenguatges adequats a la seva realitat. Tant les enquestes com els focus grup recullen demandes concretes d'espais i grups per a la cultura juvenil emergent. En els focus group es reclama explícitament més autonomia en l'oci i l'activitat cultural: voluntat d'"oci nocturn alternatiu" que no estigui centrat en la mateixa música comercial, espais d'assaig per a músics, exposicions col·lectives accessibles, etc. En paraules dels mateixos joves: cal *"més entreteniment, més cultura a preus assequibles"* i **noves propostes més enllà de la rutina habitual**. Aquesta demanda indica un desig de crear xarxes entre iguals i de tenir espais autogestionats on expressar els seus interessos artístics, culturals i esportius sense monitoratge adult. Alguns joves relacionen la necessitat d'aquests espais amb el benestar emocional i el capital humà del municipi: *"hi ha aïllament social perquè, al final, cada cop més la gent té els seus interessos però a casa seva; mai els acaba de compartir. Això també és una pèrdua d'interès pel poble"*.

4.5.4 Drets lingüístics

Les dades existents indiquen que, a Catalunya, la llengua inicial més comuna entre joves (15-34 anys) és el castellà (48,3%) per sobre del català (31,9%). Aquest patró es fa més marcat amb l'edat: el percentatge de joves amb llengua inicial catalana passa del 36,4% als 15-19 anys al 25,9% als 30-34. Paral·lelament, en 15 anys el català com a llengua habitual entre els joves ha caigut del 43,1% (2007) al 25,1% (2022), mentre que l'ús habitual del castellà ha pujat del 39,4% al 44,5% en aquests anys. No obstant això, els usos lingüístics que més augmenten de 2007 a 2022 són els de **diferents combinacions d'idiomes**; és a dir: català i una altra llengua, castellà i una altra llengua, català/castellà i una altra llengua i/o altres llengües diferents del castellà i el català, que passen d'un anecdòtic l'1,7% el 2007 al 14,3% el 2022.

En relació amb els resultats de l'enquesta a Blanes, es va preguntar als joves sobre la llengua que fan servir en tres contextos diferents: a casa amb la família, en les seves relacions amb altres joves i en el centre educatiu o lloc de feina. Els resultats globals d'aquests tres contextos indiquen que els joves de Blanes utilitzen majoritàriament **diferents combinacions d'idiomes (que inclouen el castellà o català)** com a llengües d'ús habitual en el seu dia a dia en un 30,17%, seguit del castellà únic (27,77%), català únic (17,40%), català i castellà (12,58%) i un significatiu 11,52% que parlen altres idiomes que no inclouen ni el castellà ni el català.

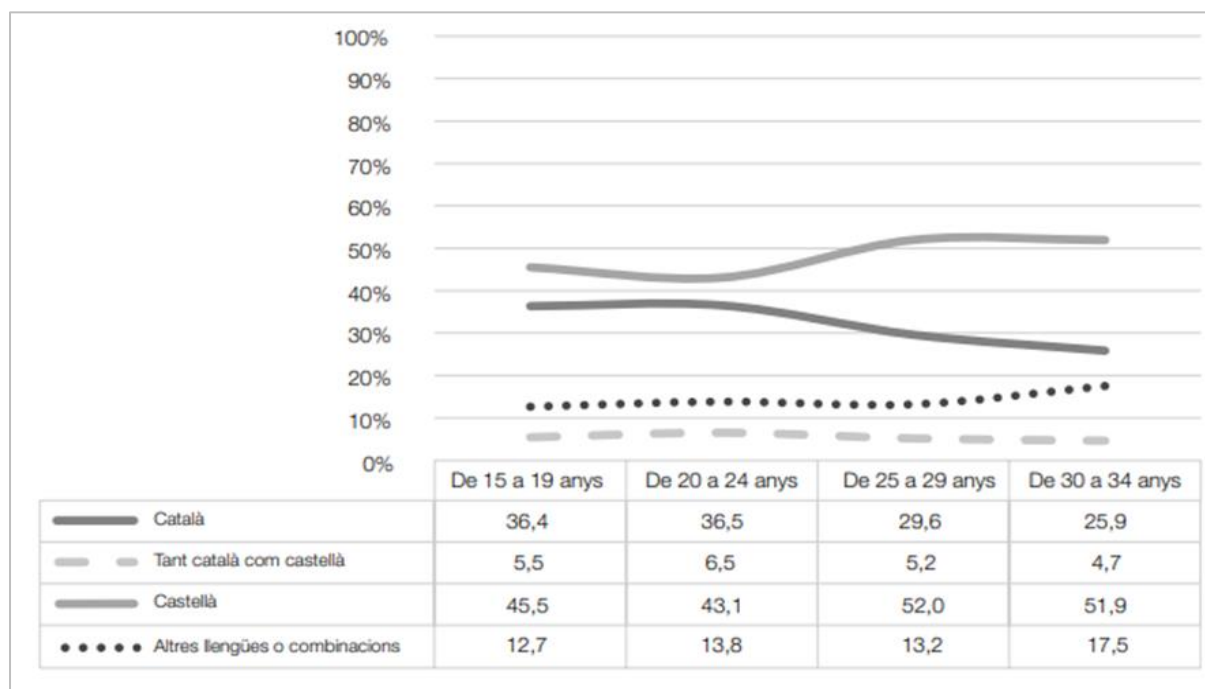
Malgrat això, en l'ús del català també s'observen grans diferències per barris i zones. Així, entre els barris amb 20 participants o més en l'enquesta, els barris del Raval (29,41% català únic) i sa Carbonera (30%) és on els joves utilitzen més el català com a llengua habitual molt per sobre del castellà: 17,65% i 10%, respectivament. Altres barris del centre també tenen percentatges per sobre del municipi com sa Massaneda (24,44%) i Control- Horta de la Perla (23,08%). Tanmateix, al barri de Dintre Vila només un 17,02% utilitza el català com a llengua habitual enfront del 34,04% del castellà. Pel que fa als barris que envolten el centre, on l'ús del català és més estès entre els joves és a Can Borell (27,27%), seguit a certa distància de Mont-Ferrant (20%) i Mas Enlaire (19,72%). Entre els barris separats per la carretera, destaca Mas Florit (30%), on el català a més supera en ús social al castellà (21,21%), i Ca la Guidó (22,06%). Pel que fa als barris amb menys presència del català (per sota del 15%) destaca la Carretera de Lloret-la Pedrera (5,62%), Valldolig (10,53%), Mas Moixa (12%) i els Pins (14,06%). La resta de barris presenten percentatges d'ús social del català pròxims a la mitjana del municipi (17%).

En les relacions entre els amics, els més joves fan servir sobretot el castellà: per exemple el 40,94% dels 12-15 anys diuen utilitzar només castellà amb amics, davant només d'un 3,72% que fan servir només català. A mesura que augmenta l'edat dels enquestats la presència del castellà únic disminueix (cau fins al 13,6% en 30-35), mentre augmenta el biaix bilingüe i la quota de català.

La recerca qualitativa corrobora barreres en l'ús del català. Parlant d'educació en un dels focus grup, una de les participants denuncia el retrocés de l'ús del català als centres educatius. Tanmateix, les joves d'origen estranger participants van expressar la vivència de barreres lingüístiques. Més enllà de possibles episodis de discriminació, perceben que les aules d'acollida de les quals han format part no els han permès assolir una competència suficient per seguir les classes i relacionar-se amb els companys en català. En conjunt, la comunitat jove percep que els desafiaments d'aprendre i fer servir el català (especialment per a fills de mares o pares immigrants) poden amenaçar els seus drets lingüístics i de participació plena en els serveis públics.

En conclusió, les estadístiques apunten al fet que a Blanes existeix un entorn multilingüe en el qual el català està en retrocés, la qual cosa suposa una falta d'oportunitats sobretot per a aquells joves no escolaritzats en català. Això posa en relleu la necessitat d'acordar polítiques que garanteixin els drets lingüístics dels joves, com ara reforçar l'ús del català en entorns educatius i socials.

Element 15. Distribució de la població jove i l'ús de la llengua

Font: Enquesta a la joventut de Catalunya 2022 (ACJ)

4.6- Equipaments i serveis d'interès juvenil al municipi

S'ha fet una recerca dels **equipaments i serveis d'interès juvenil al municipi** que es pot consultar a **l'ANNEX 6**.

4.7.- Les polítiques de joventut a l'Ajuntament de Blanes

D'acord amb l'**ANNEX 6** podem observar que en tots els eixos i àmbits de les polítiques de joventut existeixen equipaments i serveis, ja sigui municipals, de la Generalitat, concertats o privats.

No obstant això, d'acord amb les dades de l'enquesta, hi ha un ampli desconeixement tant d'equipaments com de serveis destinats als joves. Per exemple, més de la meitat dels joves que van participar en l'enquesta no coneix el Punt d'Informació Juvenil, el Servei Local d'Habitatge, el Servei d'Informació i Atenció a la Dona, els Centres Cívics de la Generalitat i l'Escola Oficial d'Idiomes.

D'altra banda, també resulta rellevant que les aplicacions i webs de recerca de feina siguin el canal habitual entre els joves per sobre del Servei d'Ocupació de Catalunya i dels serveis d'informació i recerca de feina municipals (SLO Jove, SLO i Punt d'Informació Juvenil).

En àmbits tan importants com la salut mental, un 24,5% dels informants consideren que necessiten suport emocional (d'aquests, un 32,8% són dones) però un 44,2% no sabia on dirigir-se, i el primer servei que mencionen és el psicòleg privat. En els grups de discussió amb els joves també surten aquestes mancances de suport professional, especialment en els centres educatius.

També són preocupants les dades en l'àmbit de les addiccions, en què un 61,9% dels joves enquestats no sabia a on dirigir-se per informar-se sobre substàncies.

En contrast, serveis culturals i esportius com el Teatre de Blanes, la Ciutat Esportiva, les pistes esportives (Mas Florit, Mas Enlaire...) i la Biblioteca són els espais més coneguts i utilitzats pels joves.

En els focus grup sorgeix la necessitat de treballar en xarxa entre els diferents serveis de les administracions i es proposa la creació de la taula de Salut Mental.

Efectivament, tant les dades com els discursos reflecteixen un conjunt de serveis, equipaments i recursos al territori dirigits als joves però, a banda dels serveis educatius, el Teatre, la Biblioteca, la Ciutat Esportiva i les pistes esportives, la resta tenen un impacte més aviat escàs en el conjunt de la població del municipi. A banda de la manca de recursos, tampoc ajuda la manca d'espais de coordinació entre els diferents serveis i professionals. Tal com reflecteix la diagnosi, les polítiques de joventut són transversals atès que afecten l'educació, el treball, l'habitatge, la igualtat, la pobresa i l'exclusió social, la salut i el benestar emocional, l'esport, la cultura, la mobilitat i el territori i la participació. No obstant això, tot i l'existència de serveis en tots i cadascun dels àmbits, en el municipi no hi ha espais de coordinació i de col·laboració entre els serveis existents, la qual cosa dona lloc al que reflecteix l'enquesta i els focus grup: desconeixement, escassa utilització o ineficàcia d'alguns serveis.

Si analitzem l'àmbit de l'Ajuntament, observem que el jove pot requerir els serveis de les àrees o àmbits següents: Serveis Socials, Nova Ciutadania, Igualtat, Habitatge, Participació Ciutadana, Joventut, Promoció de la Ciutat, Educació, Cultura, Festes, Biblioteca, Mobilitat, Salut Pública i Esports. No obstant això, no hi ha cap tipus de coordinació interna ni de protocols entre aquestes àrees en la prestació de serveis als joves. Aquesta situació pot estar produint serveis desconnectats entre si que desconguin el que fa la resta. Des de la perspectiva dels joves, aquesta situació es tradueix en un elevat desconeixement, sobretot d'aquells serveis amb menys recursos i/o professionals, o la sensació d'ineficiència en els casos que es necessiti la intervenció de diferents serveis per a resoldre la seva problemàtica i no hi hagi un protocol o coordinació entre ells.

5.- DISSENY DE LES POLÍTIQUES DE JOVENTUT 2024-28

5.1.- Missió, visió i valors de les polítiques de joventut

Missió

Acompanyar els joves de Blanes en la construcció del seu projecte de vida, afavorir la seva autonomia personal, el seu benestar i la seva participació activa en la comunitat. Aquesta missió se sustenta en el mandat constitucional i estatutari que encomana a les institucions públiques la responsabilitat de crear les condicions necessàries perquè els joves puguin emancipar-se, participar i desenvolupar-se plenament (Constitució espanyola, art. 48; Estatut d'autonomia de Catalunya, art. 40; Llei 33/2010, art. 1.2).

Visió

Blanes vol esdevenir un municipi referent a la comarca en matèria de polítiques de joventut, un territori on cada jove, sigui quin sigui el seu origen, gènere, situació socioeconòmica o barri de residència, pugui accedir a oportunitats reals i adequades en educació, ocupació, habitatge, salut, cultura i lleure. Aquesta visió pretén superar desigualtats estructurals i construir una comunitat cohesionada i inclusiva on la joventut sigui reconeguda com a protagonista del present i no només del futur.

Valors

Els valors que guien aquest Pla local de joventut s'alineen amb els del Pla nacional de joventut de Catalunya 2030 i amb la realitat territorial de Blanes:

- **Igualtat d'oportunitats:** garantir que tots els joves, independentment del seu context, tinguin accés als mateixos recursos i possibilitats.
- **Equitat i inclusió:** atendre de manera específica aquells col·lectius que parteixen de situacions de desavantatge, com ara els joves immigrants o en situació de vulnerabilitat socioeconòmica.
- **Diversitat:** reconèixer i valorar la pluralitat cultural, d'identitats i d'expressions juvenils presents al municipi.
- **Participació i corresponsabilitat:** fomentar el paper actiu dels joves en la presa de decisions i en la vida comunitària.
- **Innovació i adaptabilitat:** donar respostes creatives als nous reptes socials, tecnològics i laborals que afecten la joventut en un context de canvi constant.
- **Sostenibilitat:** promoure accions responsables amb el medi ambient i respectuoses amb el futur de les noves generacions.

5.2.- Reptes i prioritats del PLJ 2024-28

Els reptes principals del PLJ es deriven de la diagnosi de la realitat juvenil i del marc normatiu, que estableix les línies de treball obligatòries. A Blanes, les prioritats s'articulen entorn de cinc grans reptes:

1. **Emancipació juvenil:** La diagnosi mostra que, tot i la millora en les dades d'atur (7,45% el 2024), la inserció laboral dels joves sovint és precària i estacional, vinculada al sector turístic i de serveis. Això repercuteix directament en la dificultat d'accedir a un habitatge digne, un dret reconegut però lluny d'assolir-se plenament. La prioritat és oferir itineraris formatius i professionals adaptats i polítiques d'habitatge específiques per a joves.
2. **Equitat i inclusió:** Finalment, un repte transversal és assegurar que cap jove quedi enrere per raó d'origen, gènere, orientació sexual o situació socioeconòmica.
3. **Igualtat territorial:** La distribució de la població juvenil no és homogènia: gairebé la meitat dels joves viuen a les zones 1 i 5, sovint amb més necessitats i menys equipaments. Les polítiques han de descentralitzar-se per garantir igualtat d'accés i cohesió social entre barris.
4. **Salut i benestar emocional:** La pandèmia va posar en evidència la necessitat d'atendre la salut mental juvenil. Els joves de Blanes han expressat, en enquestes i grups focals, preocupacions relacionades amb l'estrès, la incertesa i la manca de recursos emocionals. La prioritat és disposar de serveis accessibles de suport psicològic i fomentar hàbits saludables.
5. **Identitat i cultura juvenil:** La cultura i el lleure són espais fonamentals per al desenvolupament personal i comunitari. Blanes disposa de la NAU4 com a espai emblemàtic, però cal ampliar la programació i oferir més oportunitats d'autogestió cultural perquè els joves esdevinguin protagonistes de l'oferta.

5.3.- Eixos i línies estratègiques

Els eixos estratègics del PLJ 2024-28 s'alineen amb els quatre reptes marcats pel Pla nacional de joventut de Catalunya 2030 (independència juvenil, equitat i inclusió, benestar i qualitat de vida, i participació i protagonisme) i els adapten a la realitat local:

1. **Projecte de vida i emancipació:** Garantir que els joves puguin desenvolupar itineraris educatius i professionals sòlids, amb eines per accedir a un habitatge i consolidar la seva autonomia.
 - Línies: orientació educativa i laboral, formació per a l'ocupació, borsa d'habitatge jove, suport a l'emprenedoria juvenil.
2. **Equitat i inclusió:** Cal assegurar que tots els joves, independentment de les seves condicions personals o socials, tinguin les mateixes oportunitats i puguin participar en igualtat.

- Línies: Adaptar serveis per a joves vulnerables o amb diversitat funcional, promoure la igualtat de gènere i la visibilitat dels col·lectius, i impulsar tallers i campanyes de sensibilització contra la discriminació i per la convivència intercultural.
3. **Territori i mobilitat:** Reduir desigualtats territorials i millorar la connectivitat.
- Línies: adaptació del transport públic, ampliació de carrils bici, descentralització de programes i activitats juvenils cap a barris perifèrics.
4. **Salut i benestar:** Promoure una vida saludable i l'atenció a la salut mental com a pilar del benestar juvenil.
- Línies: serveis de suport psicològic, tallers de salut i prevenció, foment de l'esport i l'activitat física, creació d'espais segurs.
5. **Cultura, oci i temps lliure:** Reforçar l'oferta cultural i de lleure com a espai d'expressió, creació i convivència. Potenciar les activitats de l'espai jove Nau4 i oferir una proposta cultural d'interès juvenil
- Línies: programació cultural estable, suport a projectes autogestionats, promoció de nous formats (cultura digital, esports urbans, festivals temàtics).

5.4. - Descripció dels programes i actuacions

En aquest apartat es desenvolupen els programes i les actuacions següents:

5.4.1. Projecte de vida i emancipació

- a) Creació d'un servei d'orientació acadèmica i laboral juvenil.
- b) Col·laborar amb el servei local d'ocupació jove (SLO Jove).
- c) Establir unes formacions anuals d'inserció sociolaboral intensives en períodes no lectius.
- d) Ampliació d'espais d'estudi en període d'exàmens.
- e) Facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant un programa per compartir pis i la captació d'habitatge per destinar-lo a joves.

5.4.2. Equitat i inclusió

- a) Creació d'un punt de trobada per treballar la reflexió i narrativa personal i comunitària.
- b) Formació a agents i professionals de polítiques de joventut per atendre joves amb necessitats específiques de suport educatiu.
- c) Accessibilitat universal en espais i activitats juvenils.

5.4.3. Territori i mobilitat

- a) Descentralització d'activitats juvenils als barris – projecte Nau Vola.

- b) Creació i/o millora d'espais urbans representatius per a la joventut.
- c) Fomentar la mobilitat sostenible i segura al territori.

5.4.4. Salut i benestar

- a) Participació en el projecte per a la promoció de l'esport a infants i joves – Esport inclusiu.
- b) Servei de salut i benestar comunitari.
- c) Creació d'un protocol d'actuació d'atenció eficient en coordinació amb el CSMIJ.
- d) Creació del Servei Salut Jove al municipi.
- e) Tallers de salut i benestar per prevenir les conductes de risc.

5.4.5. Cultura, oci i temps lliure

- a) Nau4 espai jove.
 - *Consolidació i ampliació de la programació trimestral de la Nau4, amb una altra d'anyal cultural.*
 - *Oferir una programació d'activitats durant els períodes no lectius.*
 - *Dinamització de patis.*
- b) Projecte oci alternatiu.
- c) Gestió dels bucs d'assaig i visibilització dels artistes joves de Blanes.
- d) Nous formats culturals: Adaptar activitats a la realitat social juvenil.
- e) Blanes talentós i projecció municipal.
- f) Creació d'un bonus jove per facilitar l'accés del jovent a activitats culturals i d'oci de Blanes.
- g) Pla de comunicació i de participació interna adreçat a les entitats juvenils.
- h) Millorar la comunicació de les activitats i serveis d'interès juvenil.

5.4.1. Projecte de vida i emancipació

a) Creació d'un servei d'orientació acadèmica i laboral juvenil

DIMENSIÓ: PROJECTE DE VIDA I EMANCIPACIÓ	
ACTUACIÓ	CREACIÓ D'UN SERVEI D'ORIENTACIÓ ACADÈMICA I LABORAL JUVENIL
Finalitat: Facilitar la transició entre els diferents itineraris educatius i l'accés al mercat laboral dels joves. Justificació: El procés de transició entre itineraris educatius i/o escola-treball és de vital importància per facilitar el procés d'emancipació juvenil. Les dades de l'Enquesta de joventut a Blanes indiquen que, com més formació més estabilitat laboral i major possibilitat d'obtenir uns ingressos més alts. Tanmateix, la informació sobre l'oferta acadèmica que reben els joves segons les dades de l'enquesta és molt justa (5,20 sobre 10). En els grups de discussió alguns joves manifesten que la informació que reben des del centre educatiu sovint no aprofundeix o resol les seves inquietuds en relació al seu futur acadèmic i laboral. Descripció: Creació d'un servei destinat a adolescents i joves que faciliti l'accés i comprensió de tota la informació relativa als diferents itineraris formatius i sortides professionals del territori per adaptar-lo als interessos i les competències dels joves.	
Persones destinatàries	Agents implicats
Joves entre 12 i 29 anys.	Regidories de Joventut, Promoció de la Ciutat, Serveis Socials, Educació, famílies, AFA'S i centres educatius.

Indicadors d'avaluació

Nombre de persones ateses al servei.

Grau de satisfacció dels usuaris del servei.

Nombre d'activitats de dinamització de la informació realitzades (xerrades, guies, visites a instituts i centres de secundària, organització de visites a fires i exposicions relacionades amb l'educació i el mercat laboral...).

Nombre de participants en les activitats de dinamització.

b) Col·laborar amb el servei local d'ocupació jove (SLO Jove)

DIMENSIÓ: PROJECTE DE VIDA I EMANCIPACIÓ	
ACTUACIÓ	COL·LABORAR AMB EL SERVEI LOCAL D'OCUPACIÓ JOVE (SLO JOVE)
Finalitat: Col·laborar amb el servei local d'ocupació jove (SLO Jove) en la recerca de feina i intermediació laboral. Justificació La recerca de feina és un procés que requereix preparació i de vegades fins i tot l'adaptació de la pròpia formació a la demanda del mercat de treball. Actualment, el Servei Local d'Ocupació Jove, que depèn de Promoció de la Ciutat, dona suport i acompanyament als joves entre 16 i 29 anys. L'Àrea de Joventut ha de col·laborar amb el servei existent per millorar-ne l'eficiència i el coneixement entre els joves. També és necessari facilitar la informació als joves sobre el món del treball i les relacions laborals. Descripció: Cessió d'espais als serveis de joventut, tant perquè els joves puguin consultar les ofertes de feina existents al municipi com perquè es puguin portar a terme les sessions informatives i grupals per millorar les estratègies de recerca de feina. Portar a terme accions de dinamització de la informació, tant perquè els joves coneguin el servei com en tots els altres aspectes que tenen a veure amb les relacions laborals (drets laborals, seguretat social, contracte de treball, convenis col·lectius...).	
Persones destinatàries	Agents implicats
Joves entre 18 i 34 anys.	Regidories de Joventut i Promoció de la Ciutat.

Indicadors d'avaluació

Nombre de persones que participen a les sessions individuals i/o grupals.

Nombre d'ofertes de feina publicades en els espais juvenils.

Nombre d'activitats de dinamització de la informació realitzades.

Nombre de participants en les sessions de dinamització de la informació.

Grau de satisfacció dels usuaris.

c) Establir unes formacions anuals d'inserció sociolaboral intensives en períodes no lectius

DIMENSIÓ: PROJECTE DE VIDA I EMANCIPACIÓ	
ACTUACIÓ	ESTABLIR UNES FORMACIONS ANUALS D'INSERCIÓ SOCIOLABORAL INTENSIVES EN PERÍODES NO LECTIUS
Finalitat: Dotar els joves de competències pràctiques i de certificacions que millorin la seva inserció laboral i el seu desenvolupament professional, i aprofitar els períodes amb menys càrrega acadèmica per fer-ho. Justificació: El procés de recerca de la primera ocupació és un moment clau en la trajectòria juvenil i resulta essencial oferir formacions que facilitin la inserció sociolaboral. Les dades de l'Enquesta de joventut de Blanes indiquen que moltes persones joves abandonen els estudis i accedeixen al mercat laboral sense disposar de les competències pràctiques necessàries per optar a ocupacions qualificades. Les formacions intensives en períodes festius permeten aprofitar el temps disponible i ofereixen oportunitats d'aprenentatge que combinen teoria i pràctica. A més, aquesta iniciativa facilita l'obtenció de títols o certificacions oficials (com ara monitor/a o director/a de lleure), que incrementen l'ocupabilitat i enriqueixen l'experiència professional dels joves. Descripció: S'organitzaran cursos curts, intensius i pràctics durant els períodes vacacionals, adaptats a les necessitats i interessos dels joves. Les formacions comptaran amb instructors qualificats i oferiran la possibilitat de dur a terme pràctiques en entorns reals per afavorir l'adquisició d'experiència directa i aplicable al mercat laboral.	
Persones destinatàries Joves entre 18 i 29 anys.	Agents implicats

	Regidories de Joventut, Promoció de la Ciutat, Educació i Acció Social.
Indicadors d'avaluació Nombre de joves participants en cada curs intensiu. Percentatge de cursos completats amb èxit. Satisfacció dels participants (enquestes postcurs sobre continguts, metodologia i aplicabilitat). Nombre de certificacions obtingudes. Percentatge de joves que accedeixen a pràctiques o experiència laboral vinculada a la formació. Millora percebuda en competències professionals.	

d) Ampliació d'espais d'estudi en període d'exàmens

DIMENSIÓ: PROJECTE DE VIDA I EMANCIPACIÓ	
ACTUACIÓ	AMPLIACIÓ D'ESPAIS D'ESTUDI EN PERÍODE D'EXÀMENS
Finalitat: Oferir horaris ampliats en alguns serveis del municipi per permetre als estudiants de poder estudiar en períodes de major càrrega acadèmica. Justificació: Facilitar espais d'estudi durant els períodes de més càrrega acadèmica és fonamental per millorar el rendiment dels joves. Les dades de l'Enquesta de joventut a Blanes indiquen que molts adolescents i joves necessiten espais adequats per estudiar i concentrar-se, especialment en moments d'alta exigència acadèmica. També s'observa una manca de recursos locals adaptats al perfil estudiantil, fet que obliga alguns a desplaçar-se fora del municipi. Aquest servei contribuiria a millorar el rendiment acadèmic, reduir desigualtats i reforçar la vinculació dels joves amb els recursos del municipi. Descripció: Creació d'un servei d'obertura extraordinària amb horaris ampliats destinat a adolescents i joves, amb accés a la biblioteca i/o al casal cívic i/o locals socials durant períodes clau, com setmanes d'exàmens o proves d'accés.	
Persones destinatàries	Agents implicats
Joves entre 12 i 29 anys.	Regidories de Joventut i Participació Ciutadana, Promoció de la Ciutat,

	Biblioteca i casals cívics Benet Ribas i Can Borell.
Indicadors d'avaluació Nombre de joves usuaris/es que han fet ús dels espais d'estudi en horari ampliat. Nombre de joves participants en les activitats o serveis d'orientació acadèmica i professional. Nivell de satisfacció dels joves amb el servei (enquestes de valoració). Percentatge de joves que perceben una millora en el seu rendiment acadèmic o organització gràcies al servei.	

- e) Facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant un programa per compartir pis i la captació d'habitatge per destinar-lo a joves

DIMENSIÓ: PROJECTE DE VIDA I EMANCIPACIÓ

ACTUACIÓ

FACILITAR L'ACCÉS A L'HABITATGE MITJANÇANT UN PROGRAMA PER COMPARTIR PIS I LA CAPTACIÓ D'HABITATGE PER DESTINAR-LO A JOVES

Finalitat:

Facilitar l'emancipació juvenil mitjançant un recurs segur i accessible que ajudi els joves del municipi a trobar companys/es de pis amb qui compartir habitatge i reduir costos de lloguer.

Captació d'habitatge destinat a joves a través d'incentius per als propietaris (bonificació de l'IBI, seguretat jurídica, ajuts a la rehabilitació...).

Justificació:

Un dels principals obstacles de l'emancipació juvenil és l'accés a un habitatge digne i assequible. L'elevat cost del lloguer en relació amb els ingressos dels joves impedeix que aquests puguin independitzar-se tot i trobar-se en una situació laboral activa. A més a més, molts joves d'entre 18 i 25 anys marxen fora a estudiar, la qual cosa provoca una reducció d'opcions per poder compartir pis dins del seu cercle d'amistats.

Per això es planteja la creació d'un recurs municipal, vinculat a Joventut i coordinat amb l'Àrea d'Habitatge, que funcioni com a punt de trobada segur i regulat per a joves que vulguin compartir pis. Això permetrà generar noves oportunitats d'emancipació i reduir la sensació d'aïllament en aquest procés.

Paral·lelament s'ha de portar a terme un programa de mesures per incentivar els propietaris que lloguin els seus pisos a joves menors de 35 anys.

Descripció:

Donar resposta a la necessitat d'accés a l'habitatge compartit entre el jovent mitjançant la creació d'un espai físic i/o digital, ubicat al PIJ, la Nau4 Espai Jove o a

la web municipal, per publicar anuncis i trobar companys/es de pis de manera segura i estructurada.

Supervisar i dinamitzar aquest servei des de l'Àrea de Joventut, amb el suport tècnic de l'Àrea d'Habitatge, per garantir-ne el funcionament adequat i la fiabilitat de la informació.

Organitzar espais de trobada presencials, com sessions de *speed-meeting*, per facilitar el contacte directe entre joves interessats a compartir pis i afavorir la creació de vincles.

Establir un programa d'incentius que, d'una banda amplii l'oferta de pisos destinats a joves i de l'altra doti de seguretat jurídica als propietaris. Aquests incentius poden ser: subvenció al propietari per oferir en lloguer un habitatge buit, bonificació de la quota líquida de l'IBI durant els anys de vigència del lloguer i/o un sistema de cobertura del cobrament de les rendes de lloguer mitjançant el qual es garanteixi al propietari la percepció d'una quantitat equivalent a un nombre determinat de mesos de lloguer.

Coordinar-se amb l'àrea d'Habitatge per oferir informació actualitzada sobre ajudes al lloguer, habitatges disponibles i altres recursos d'interès per a l'emancipació juvenil.

Persones destinatàries	Agents implicats
Joves entre 18 i 29 anys.	Regidories de Joventut i Habitatge.

Indicadors d'avaluació

Nombre de joves registrats al recurs.

Nombre d'anuncis/publicacions i contactes gestionats.

Nombre d'habitatges nous captats a través del programa d'incentius.

Nombre de convivències creades a partir del servei.

Grau de satisfacció dels joves participants en el recurs.

5.4.2. Equitat i inclusió

- a) Creació d'un punt de trobada per treballar la reflexió i narrativa personal i comunitària

DIMENSIÓ: EQUITAT I INCLUSIÓ

ACTUACIÓ

CREACIÓ D'UN PUNT DE TROBADA PER TREBALLAR LA REFLEXIÓ I NARRATIVA PERSONAL I COMUNITÀRIA

Finalitat:

Treballar en valors amb el públic jove, per tal de reflexionar sobre temes actuals de benestar emocional i físic.

Justificació:

Actualment la joventut és heterogènia, i com la resta d'etapes que conformen la societat, està entravessada per eixos d'interseccionalitat, que fan emergir situacions molt diverses i que creen alhora diferents relats i persones.

Arran del Pla local de joventut es detecta que el 27% dels joves afirmen haver-se sentit discriminats almenys una vegada, i com a motius principals destaquen l'aparença física, el gènere, els resultats escolars, la salut mental i el lloc de naixement i ètnia. Amb la diagnosi també s'observa que a Blanes hi ha una pluralitat etnicocultural que conviu amb episodis de discriminació i conflicte intercultural.

Alhora, en els grups de discussió alguns joves manifesten de forma recurrent la necessitat d'espais segurs on es puguin expressar, manifestar les seves inquietuds, on se sentin escoltats i fins i tot acompanyats per referents i professionals.

Descripció:

Creació d'un grup de trobada en què, mitjançant la dinamització, es treballin diversos temes d'interès i inquietud dels joves, com ara el gènere, la diversitat sexual, la violència masclista, la no-discriminació, la imatge corporal, l'acceptació d'un mateix

envers la visió de l'entorn o la societat, etc. En definitiva, un espai on reflexionar amb el públic jove que proporcioni un espai segur on expressar-se, qüestionar-se, resoldre dubtes i esdevenir fins i tot agent actiu.

Persones destinatàries	Agents implicats
Joves entre 12 i 29 anys.	Regidories de Joventut, Acció Social, Igualtat, Nova Ciutadania i Solidaritat, REBEC.

Indicadors d'avaluació

Nombre de persones participants.

Grau de satisfacció dels usuaris.

Nombre d'activitats de dinamització realitzades (xerrades, píndoles, activitats, sortides...).

b) Formació a agents i professionals de polítiques de joventut per atendre joves amb necessitats específiques de suport educatiu

DIMENSIÓ: EQUITAT I INCLUSIÓ

ACTUACIÓ

FORMACIÓ A AGENTS I PROFESSIONALS DE POLÍTQUES DE JOVENTUT PER ATENDRE JOVES AMB NECESSITATS ESPECÍFIQUES DE SUPORT EDUCATIU

Finalitat:

Dotar els agents i professionals de l'equip de Joventut d'eines i competències específiques per atendre adequadament joves amb necessitats específiques de suport educatiu (NESE), i garantir un accés inclusiu i igualitari als recursos, activitats i serveis municipals.

Justificació:

S'ha detectat un augment significatiu del nombre de joves amb NESE en les activitats que es realitzen des de la Nau4 Espai Jove, la qual cosa suposa un repte en l'acompanyament, l'accés i la participació. A més a més, entitats com l'AEIG Pinya de Rosa també manifesta patir aquesta manca de coneixements i l'augment de participants amb aquestes casuístiques.

Sense formació adequada, es corre el risc de generar exclusió o dificultats d'accés als recursos municipals. Per això és clau impulsar una formació contínua i adaptada per als equips de joventut que permeti desenvolupar pràctiques inclusives i donar resposta a una realitat social canviant.

Descripció:

Dissenyar i implementar un pla de formació per a professionals de joventut en NESE (Necessitats Específiques de Suport Educatiu), amb l'objectiu de millorar la capacitat d'atenció i suport als joves amb diversitat funcional o altres necessitats. El pla inclourà continguts específics sobre temes com la diversitat funcional i cognitiva, els trastorns de l'aprenentatge i de la conducta, així com estratègies de comunicació

inclusiva que facilitin la relació i l'acompanyament dels joves amb aquestes característiques.

A més, es crearan protocols i guies pràctiques que permetin adaptar les activitats juvenils a les necessitats específiques dels joves, i que les facin més inclusives i accessibles. Per afavorir la millora contínua i l'intercanvi de coneixements, es fomentarà l'intercanvi de bones pràctiques amb altres municipis que ja han implementat iniciatives similars, per aprendre dels seus resultats i enriquir les propostes locals.

Aquest pla de formació té com a finalitat garantir una atenció de qualitat, professionalitzada i inclusiva per als joves amb NESE, i contribuir al seu desenvolupament personal i social dins dels espais juvenils.

Persones destinatàries	Agents implicats
Professionals i agents que treballin amb infants i joves.	Regidories de Joventut, Acció Social i Professionals de joventut.

Indicadors d'avaluació

Nombre de professionals formats en NESE.

Nombre de sessions de formació anuals realitzades.

Grau de satisfacció dels professionals participants.

Nombre d'activitats adaptades a joves amb NESE.

Grau de participació i inclusió dels joves amb NESE en activitats municipals.

c) Accessibilitat universal en espais i activitats juvenils

DIMENSIÓ: EQUITAT I INCLUSIÓ

ACTUACIÓ

ACCESSIBILITAT UNIVERSAL EN ESPAIS I ACTIVITATS JUVENILS

Finalitat:

Garantir que tots els espais, serveis i activitats juvenils del municipi siguin accessibles i inclusius, i assegurar la participació plena i en igualtat de condicions de totes les persones joves, independentment de les seves capacitats físiques, sensorials, cognitives o socioeconòmiques.

Justificació:

El dret a l'accessibilitat universal és fonamental per afavorir la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. El Pla local de joventut de Blanes (PLJB) destaca la diversitat creixent de la població jove i la necessitat d'assegurar que cap persona quedi exclosa de les activitats i recursos municipals.

Actualment es detecten dificultats com:

- Barreres arquitectòniques i físiques en alguns espais públics.
- Manca d'adaptacions en activitats culturals, esportives o de lleure.
- Poc ús d'eines de comunicació inclusiva (lectura fàcil, llengua de signes, materials adaptats).

Assegurar l'accessibilitat universal implica planificar totes les accions de joventut sota el principi de "res per als joves sense els joves", incorporant la mirada inclusiva des del disseny i no com un afegit posterior.

Descripció:

Revisió de tots els espais juvenils (Nau4, PIJ i equipaments on es fan activitats) per garantir-ne l'accessibilitat física.

Establir mecanismes de participació perquè joves amb diversitat funcional o necessitats específiques puguin fer arribar les seves propostes.

Treball coordinat amb Serveis Socials i entitats especialitzades per validar i acompanyar les mesures implementades.

Persones destinatàries

Tots els joves de 12 a 30 anys del municipi, amb especial atenció als joves amb diversitat funcional i necessitats específiques.

Agents implicats

Àrea de Joventut (Nau4 i PIJ), Urbanisme i Accessibilitat, Serveis Socials municipals, centres educatius i entitats juvenils, associacions i entitats de persones amb discapacitat i diversitat funcional.

Indicadors d'avaluació

Nombre d'espais juvenils adaptats amb criteris d'accessibilitat universal.

Percentatge d'activitats de joventut amb mesures inclusives aplicades.

Grau de satisfacció dels joves amb diversitat funcional respecte de la seva participació.

5.4.3. Territori i mobilitat

a) Descentralització d'activitats juvenils als barris – projecte Nau Vola

DIMENSIÓ: TERRITORI I MOBILITAT

ACTUACIÓ

DESCENTRALITZACIÓ D'ACTIVITATS JUVENILS ALS BARRIS – PROJECTE NAU VOLA

Finalitat:

Apropar els serveis i activitats juvenils als barris del municipi, especialment als perifèrics i aquells amb més concentració juvenil, per garantir la igualtat d'oportunitats i fomentar la participació comunitària.

Justificació:

El PLJ identifica que gairebé la meitat de la població jove de Blanes es concentra en determinades zones del municipi que no disposen de serveis destinats a ells, la qual cosa genera desigualtats d'accés als recursos. A més, hi ha una percepció de centralització d'activitats a la Nau4 i al centre del municipi que dificulta que molts joves hi participin.

El projecte Nau Vola ja ha estat una experiència positiva en aquest sentit, perquè ha portat activitats culturals i lúdiques als barris i ha fomentat la cohesió.

Consolidar i ampliar aquesta línia permetrà apropar serveis de joventut on viuen els joves, i donar visibilitat als barris i a la diversitat cultural juvenil.

Descripció:

Incloure en la programació trimestral d'activitats de la Nau4 una acció comunitària a un barri diferent tenint en compte les necessitats o les potencialitats del lloc. Aquestes activitats han de permetre als joves relacionar-se, gaudir del seu temps lliure i fomentar la creativitat, l'expressió personal i el treball en equip, tot enfortint el vincle comunitari.

Col·laborar amb entitats i associacions veïnals per adaptar les activitats a les particularitats de cada barri, tenint en compte la cultura local, les inquietuds dels joves i les característiques socials de cada zona, i així crear activitats personalitzades i inclusives.

Persones destinatàries

Joves entre 12 i 29 anys.

Agents implicats

Àrea de Joventut, Associacions de veïns i entitats Locals.

Indicadors d'avaluació

Nombre de joves participants.

Nombre d'entitats i col·lectius col·laboradors.

Grau de satisfacció del jovent i de les entitats veïnals.

b) Creació i/o millora d'espais urbans representatius per a la joventut

DIMENSIÓ: TERRITORI I MOBILITAT

ACTUACIÓ

CREACIÓ I/O MILLORA D'ESPais URBANS REPRESENTATIUS PER LA JOVENTUT

Finalitat:

Garantir que Blanes disposi d'espais urbans atractius, segurs i adaptats a les noves formes de socialització i expressió juvenil, i potenciar la pràctica d'activitats esportives, creatives i de lleure a l'aire lliure.

Justificació:

Els joves utilitzen els espais públics com a llocs de trobada, de socialització i d'expressió. Aquests espais són clau per al seu benestar físic i emocional, així com per afavorir la cohesió comunitària. No obstant això, falten espais que siguin representatius per a ells, i molts d'aquests espais presenten mancances: equipaments esportius i d'oci urbà limitats o poc adaptats a les noves tendències juvenils, manca d'espais pensats per a la creació digital i la interacció amb les xarxes socials (*selfie points*, murals, zones creatives), o la necessitat de millora i manteniment dels parcs i pistes esportives existents.

L'aposta per crear i millorar aquests espais vol donar resposta a les demandes reals dels joves i contribuir a una ciutat més viva, inclusiva i adaptada a la seva realitat.

Descripció:

Els espais públics destinats a l'activitat física, creativa i social de les persones joves han de respondre a les seves necessitats reals i als seus interessos actuals. Per això, és fonamental invertir en la creació i millora d'espais urbans amb una clara visió juvenil, tenint en compte tant les noves tendències culturals i esportives com la necessitat de fomentar la participació activa del jovent en el disseny i en la gestió.

Aquest tipus d'actuacions poden incloure, a tall d'exemple, la creació de zones esportives no convencionals, espais d'expressió artística i digital, o entorns pensats

per a la trobada i l'oci actiu. Es tracta de generar espais multifuncionals, segurs, inclusivament i estèticament atractius, que s'adaptin als usos i preferències de la joventut.

És important que el disseny i manteniment d'aquests espais incorpori criteris d'accessibilitat universal i sostenibilitat ambiental, per assegurar-ne l'ús per part de tothom i per garantir una gestió respectuosa del medi ambient.

Exemples de propostes que poden ser d'interès inclouen circuits de mobilitat urbana per a patinets i bicicletes, espais de cal·listènia i entrenament a l'aire lliure, zones per a la creació de contingut digital com murals o *selfie points*, o la renovació d'espais existents per fer-los més atractius i funcionals per a la joventut.

Finalment, per tal de garantir-ne l'adequació i l'èxit, és essencial que el jovent participi activament en totes les fases del procés, des de la detecció de necessitats fins al disseny, execució i valoració de les actuacions, a través de processos participatius reals i vinculants. Aquesta implicació no només assegura espais més ajustats a la realitat juvenil, sinó que reforça el sentiment de pertinença i de corresponsabilitat en l'ús i el manteniment.

Persones destinatàries	Agents implicats
Joves entre edats de 12 a 29 anys.	Àrea de Joventut, Esports, Promoció de la ciutat, Urbanisme.
Indicadors d'avaluació	
Nombre d'espais urbans creats o millorats.	
Nombre de joves usuaris dels espais.	
Grau de satisfacció del jovent respecte dels nous equipaments.	
Nombre d'activitats o esdeveniments realitzats als espais.	
Participació juvenil en els processos de disseny i millora.	

c) Fomentar la mobilitat sostenible i segura al territori

DIMENSIÓ: TERRITORI I MOBILITAT

ACTUACIÓ

FOMENTAR LA MOBILITAT SOSTENIBLE I SEGURA AL TERRITORI

Finalitat:

Millorar les infraestructures de mobilitat en el municipi perquè els joves puguin desplaçar-se amb seguretat dintre del territori.

Justificació:

A la diagnosi els joves expressen problemes de mobilitat per poder desplaçar-se dintre del territori, tant per poder accedir a serveis (com per exemple la Ciutat Esportiva, estació de trens o a l'Institut) com per poder visitar altres espais.

Com a resposta a l'existència d'un transport públic que no satisfà les necessitats dels joves, ja sigui per horaris, freqüències i cobertura de les línies d'autobús, sorgeixen alternatives per arribar a la destinació diària: l'ús del patinet elèctric, la bicicleta o el desplaçament a peu.

No obstant això, les condicions actuals no fan viable dependre exclusivament de bicis o patinets, tant per la manca d'infraestructures adequades com per qüestions de seguretat i comoditat, sobretot en desplaçaments llargs entre el municipi.

Descripció:

Millora de viabilitat i seguretat en el desplaçament amb patinet, bicicleta o a peu en el municipi a través de carrils bici i de vianants segurs, ben senyalitzats i il·luminats, especialment per accedir a aquells serveis essencials per als joves com els instituts, la Biblioteca, la Ciutat Esportiva o l'estació de trens o autobusos.

Dotar de pàrquings per a bicicletes i patinets en els serveis d'ús freqüent entre els joves.

Oferir cursos de seguretat viària gratuïts per als joves usuaris de bicicleta i/o patinet.

Persones destinatàries

Joves entre 12 i 34 anys.

Agents implicats

Àrees de Joventut, Mobilitat i Urbanisme.

Indicadors d'avaluació

Quilòmetres de carrils bici i/o de vianants creats o arranjats.

Nombre de places de pàrquings creades.

Nombre de cursos de seguretat viària realitzats.

Nombre de persones assistents als cursos.

5.4.4. Salut i benestar

a) Participació en el projecte per a la promoció de l'esport a infants i joves – Esport inclusiu

DIMENSIÓ: SALUT I BENESTAR

ACTUACIÓ

PARTICIPACIÓ EN EL PROJECTE PER A LA PROMOCIÓ DE L'ESPORT A INFANTS I JOVES – ESPORT INCLUSIU

Finalitat:

Fomentar la pràctica esportiva i el benestar físic dels infants i joves, i garantir l'accés a activitats diverses i inclusives arreu del territori.

Justificació:

La pràctica esportiva és un factor clau de salut que actua com a element protector davant hàbits de risc, com l'ús intensiu de pantalles. Les dades de l'enquesta de joventut de Blanes, ens indiquen que gairebé la meitat dels joves practiquen esport de manera freqüent, però persisteixen desigualtats per edat i gènere, i existeixen obstacles com instal·lacions en mal estat i dificultats de mobilitat. A més, l'esport també té un paper rellevant en el benestar emocional, ja que ajuda a reduir l'estrès i l'ansietat i afavoreix les relacions socials positives.

Per reforçar l'impacte d'aquest projecte i assegurar que les activitats esportives siguin realment inclusives, es considera clau la col·laboració amb el GTEF Blanes (Grup de Docents d'Educació Física). Aquest grup compta amb coneixement pedagògic i experiència en l'àmbit educatiu, fet que permetrà connectar el projecte amb les escoles i instituts, aprofitar recursos existents i garantir una millor adaptació a les necessitats reals dels infants i joves.

Descripció:

Participar en el projecte d'esport inclusiu (Punt de Jugada) conjuntament amb altres àrees de l'Ajuntament (Esports, Educació, Promoció a la Ciutat i Participació Ciutadana) destinat a infants i joves per promoure l'accés equitatiu a l'esport i a hàbits

de vida saludables. Inclourà activitats esportives adaptades, dinamitzacions comunitàries i estratègies per millorar les instal·lacions i la seva accessibilitat.

Persones destinatàries

Infants i joves entre 3 i 29 anys.

Agents implicats

Regidories de Joventut, Esports, Educació, Promoció a la Ciutat, Participació Ciutadana, CRP i Benestar Emocional.

Indicadors d'avaluació:

Nombre de participants a les activitats esportives i comunitàries.

Nombre d'activitats adaptades i inclusives realitzades.

Millores implementades en instal·lacions i accessibilitat.

Nombre de col·laboracions establertes amb agents educatius i esportius (GTEF, clubs, centres...).

Grau de satisfacció dels infants, joves i famílies participants.

b) Servei de salut i benestar comunitari

DIMENSIÓ: SALUT I BENESTAR

ACTUACIÓ

SERVEI DE SALUT I BENESTAR COMUNITARI

Finalitat:

Promoure i **garantir la salut mental i emocional dels joves**, facilitar l'accés a la informació, recursos i orientació especialitzada, per tal de millorar el benestar integral i la qualitat de vida de la població juvenil.

Justificació:

L'enquesta de joventut ens mostra que la salut mental i emocional dels joves de Blanes ha empitjorat els darrers anys, amb un augment de la depressió, l'ansietat i les conductes de risc, especialment després de la pandèmia. Les dades reflecteixen diferències de gènere: les dones presenten més afectació emocional i necessitat de suport, mentre que els homes tendeixen a ocultar les emocions i presenten més conductes de risc i problemes físics associats. El consum de substàncies i els pensaments suïcides són significatius, i molts joves desconeixen els recursos de suport disponibles. Aquesta situació evidencia la necessitat urgent de promoure la salut mental, l'accés a serveis i la prevenció adaptada a les diverses necessitats juvenils.

Descripció:

Creació d'un servei específic que centralitzi informació, orientació, activitats preventives i dinamització comunitària, amb un enfocament inclusiu i adaptat a les necessitats reals dels joves.

Persones destinatàries

Infants i joves entre 3 i 29 anys.

Agents implicats

Regidories de Joventut, Educació, CRP i Benestar Emocional.

Indicadors d'avaluació:

Nombre de joves atesos o assessorats pel servei.

Nombre de tallers i activitats realitzades.

Grau de satisfacció i percepció de suport dels joves.

Increment en la informació i ús dels recursos disponibles.

Reducció de conductes de risc i millora en indicadors de benestar emocional a les enquestes posteriors.

c) Creació d'un protocol d'actuació d'atenció eficient en coordinació amb el CSMIJ

DIMENSIÓ: SALUT I BENESTAR

ACTUACIÓ

**CREACIÓ D'UN PROTOCOL D'ACTUACIÓ
D'ATENCIÓ EFICIENT EN COORDINACIÓ AMB EL
CENTRE DE SALUT MENTAL INFANTIL I JUVENIL
(CSMIJ)**

Finalitat:

Garantir una resposta àgil i coordinada davant situacions de malestar emocional o psicològic en adolescents i joves, establint circuits clars entre els agents educatius, socials, sanitaris i comunitaris per prevenir situacions de risc i assegurar un acompanyament adequat.

Justificació:

Les dades de l'enquesta manifesten que el malestar emocional i psicològic és una realitat molt present entre el jovent de Blanes, amb causes vinculades a les relacions personals, els estudis i la incertesa sobre el futur. Es detecten diferències de gènere i factors de risc com l'ús intensiu de pantalles i la manca de xarxes de suport, mentre que l'esport i la participació comunitària actuen com a elements protectors. També preocupa la presència de conductes suïcides i la dificultat d'accés a recursos d'atenció, sovint percebuts com a llunyans o insuficients.

En aquest context manca col·laboració i comunicació entre els serveis de salut. La creació d'un **protocol d'atenció eficient en coordinació amb el CSMIJ** esdevé imprescindible per millorar la detecció precoç, reduir els temps de resposta, generar entorns de confiança i assegurar un abordatge integral i coordinat entre serveis sanitaris, educatius, socials i comunitaris.

Descripció:

Disseny i implementació d'un protocol d'actuació que estableixi circuits clars i consensuats per a l'atenció immediata de joves en situació de malestar emocional o psicològic.

Persones destinatàries Joves entre 12 i 29 anys.	Agents implicats Regidories de Joventut, Educació, Acció Social, Salut, CSMIJ, CAP i centres educatius.
Indicadors d'avaluació Nombre de casos atesos mitjançant el protocol. Temps de resposta des de la detecció fins a l'atenció. Grau de satisfacció dels joves i famílies ateses. Nombre de professionals formats en detecció i derivació. Nombre de coordinacions i reunions interinstitucionals realitzades. Evolució de la demanda i ús efectiu del recurs (comparativa abans/després de la implementació).	

d) Creació del Servei Salut Jove al municipi

DIMENSIÓ: SALUT I BENESTAR

ACTUACIÓ

CREACIÓ DEL SERVEI SALUT JOVE AL MUNICIPI

Finalitat:

Apropar recursos de salut física, mental i sexual al jovent de Blanes, amb un servei de proximitat, accessible i adaptat a les seves necessitats.

Justificació:

Els joves de Blanes, segons la diagnosi del PLJ, manifesten preocupacions creixents vinculades a la salut mental, les addiccions, les relacions afectives i sexuals i els hàbits de vida. Tot i això, sovint tenen dificultats per accedir als serveis sanitaris convencionals per manca de confiança amb els recursos mèdics habituals o per desconeixement dels serveis disponibles, i manca de referents de proximitat en un espai segur per treballar les seves problemàtiques.

Descripció:

Crear un servei regular de Salut Jove que tingui el punt de trobada a la Nau4 Espai Jove, amb periodicitat mensual o quinzenal, que compti amb la presència de professionals de la salut, com psicòlegs, infermeres, treballadors socials, especialistes en addiccions i salut sexual.

Oferir un espai confidencial i segur per resoldre dubtes i rebre orientació sobre salut mental, addiccions, sexualitat, embaràs, prevenció d'ITS i hàbits saludables, i permetre la derivació a serveis mèdics especialitzats quan sigui necessari.

Persones destinatàries

Joves entre 12 i 29 anys.

Agents implicats

Àrea de Joventut (Nau4 i PIJ), Àrea de Salut, CSMIJ (Centre de Salut Mental

	Infantil i Juvenil), CAPs i serveis sanitaris de referència.
Indicadors d'avaluació Nombre de sessions de Salut Jove realitzades anualment. Nombre de joves atesos. Principals temàtiques consultades (salut mental, sexualitat, addiccions, etc.). Grau de satisfacció del jovent usuari del servei. Nombre de derivacions realitzades a serveis especialitzats.	

e) Tallers de salut i benestar per prevenir les conductes de risc

DIMENSIÓ: SALUT I BENESTAR

ACTUACIÓ

TALLERS DE SALUT I BENESTAR PER PREVENIR LES CONDUCTES DE RISC

Finalitat:

Prevenir i reduir conductes de risc en adolescents i joves mitjançant tallers de temàtiques d'interès juvenil —sexualitat i aspectes afectius, diferents tipus de relacions, l'ús de substàncies, les addiccions i els perills de les xarxes socials— amb l'objectiu d'afavorir la presa de decisions informades i responsables, així com la promoció de relacions sanes i entorns de benestar.

Justificació:

L'enquesta de joventut mostra que molts joves no tenen prou informació ni espais segurs per parlar sobre sexualitat, relacions afectives, ús de substàncies o benestar emocional. Una part important del jovent no utilitza protecció en les relacions sexuals i sovint no sap on demanar ajuda.

A Blanes (2025) s'observa un augment del consum de tabac i alcohol amb l'edat, la introducció precoç del *vaping* i de les begudes energètiques, i un ús excessiu de pantalles vinculat a ansietat i malestar. A més, més de la meitat dels joves desconeix on trobar informació fiable sobre drogues o conductes de risc.

Aquesta situació evidencia la necessitat d'impulsar espais formatius, preventius i participatius adaptats a les necessitats reals dels joves que permetin reflexionar, compartir experiències i fomentar la salut, les relacions saludables i el benestar emocional.

Descripció:

Creació d'un projecte basat en un cicle de tallers participatius i pràctics, dinamitzats per professionals de la salut i de l'educació, que abordin temes d'interès juvenil com la sexualitat i les relacions afectives, el consum de substàncies, l'ús de pantalles i

xarxes socials o les addiccions, amb continguts i dinàmiques adaptades a les diferents franges d'edat, i que promoguin un espai de confiança i proximitat que faciliti la participació activa de les persones joves.

Persones destinatàries

Joves entre 12 i 29 anys.

Agents implicats

Regidoria de Joventut i Serveis Socials, centres educatius i professionals de la salut (CAP, ginecòlegs, psicòlegs, CAS/CESMA).

Indicadors d'avaluació

Nombre de tallers realitzats al cap de l'any.

Nombre de participants en els diferents tallers.

Nombre de centres i entitats col·laboradores implicades.

Percentatge de joves que, després del taller, coneixen recursos d'informació i suport.

Avaluació comparativa de coneixements i actituds abans i després dels tallers.

5.4.5. Cultura, oci i temps lliure

a) NAU4 ESPAI JOVE

- Consolidació i ampliació de la programació trimestral de la Nau4, amb una altra d'anyal cultural

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE

ACTUACIÓ

CONSOLIDACIÓ I AMPLIACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ TRIMESTRAL DE LA NAU4, AMB UNA ALTRA D'ANUAL CULTURAL

Finalitat:

Garantir una oferta estable, variada i accessible d'activitats culturals i de lleure juvenil que respongui als interessos del jovent i que reforci la Nau4 com a espai de referència.

Justificació:

La Nau4 Espai Jove, oberta de dilluns a divendres de 16.30 h a 21.00 h, ofereix una programació estable que canvia cada trimestre. Aquest espai és un punt de trobada clau per a la socialització, la creativitat i la participació juvenils. La seva oferta es divideix en quatre grans tipologies:

- **Espai de trobada:** activitats i serveis de lleure accés (jocs de taula, aula d'estudi, videojocs, trobades informals).
- **Tallers:** activitats formatives i de lleure (oci, cultura, salut, educació, gastronomia...) dirigides per professionals interns o externs.
- **Activitats puntuals o extraordinàries:** concerts, espectacles de petit format, activitats vinculades al calendari festiu (Carnestoltes, Halloween, 8M, 25N, cloendes trimestrals).
- **Cessió d'espai:** ús de sales o dependències de la Nau4 per part de grups i entitats juvenils (reunions, assajos, activitats pròpies).

Aquest model garanteix proximitat i diversitat, però alhora planteja reptes per tal de consolidar la programació trimestral i, a més, ampliar-la amb una proposta **anyal cultural** de gran format que posicioni Blanes com a referent juvenil al territori.

Descripció:

Durant aquesta actuació s'haurà de tenir en compte que les activitats que es desenvolupin des de la Nau4 Espai Jove continguin una d'aquestes premisses per tal d'aconseguir mantenir l'equilibri i consolidar les activitats promogudes des de l'Àrea de Joventut.

- Continuïtat i millora de la programació trimestral de la Nau4 (tallers de música, dansa, arts escèniques, activitats físiques i d'oci alternatiu).
- Planificació d'un esdeveniment cultural anual de major abast (festival, mostra d'art jove o jornada multidisciplinària).
- Potenciació de la participació juvenil en el disseny i la dinamització de les activitats.
- Incorporació d'activitats de temàtica social i de gènere, en línia amb les commemoracions (8M, 25N).

Persones destinatàries

Joves de 12 a 30 anys, amb especial atenció al talent emergent local i als col·lectius que no participen habitualment en activitats culturals.

Agents implicats

Àrea de Joventut (Nau4 i PIJ), Cultura i Participació Ciutadana, entitats juvenils, culturals i socials del municipi, artistes i col·lectius joves locals, professionals de la dinamització artística i cultural.

Indicadors d'avaluació

Nombre d'activitats trimestrals programades i realitzades.

Assistència i participació juvenil a les activitats.

Nombre d'artistes i col·lectius joves implicats.

Impacte de l'activitat anual (assistència, cobertura mediàtica, valoració).

Grau de satisfacció dels participants i entitats col·laboradores.

- *Oferir una programació d'activitats durant els períodes no lectius*

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE

ACTUACIÓ

OFERIR UNA PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS DURANT ELS PERÍODES NO LECTIUS

Finalitat:

Oferir a la joventut del municipi una proposta variada d'activitats fora del període lectiu que englobi l'oci, la cultura, el lleure o l'esport, amb l'objectiu de garantir un temps lliure accessible i de qualitat fora de la programació estable d'activitats de la Nau4 Espai Jove utilitzant l'Espai Jove i altres territoris del municipi .

Justificació:

Durant els períodes festius (vacances d'estiu, de primavera o d'hivern, etc.), els joves sovint tenen més temps lliure i poques activitats de qualitat que propiciïn el seu desenvolupament social i personal. Ampliar l'oferta d'activitats en aquests períodes és una oportunitat essencial per afavorir el benestar físic i emocional i social dels joves.

Descripció:

Desenvolupar una agenda variada d'activitats de lleure, cultura i esport durant els períodes festius (Nadal, Setmana Santa, estiu, etc.) per a joves de 12 a 25 anys. Aquestes activitats s'organitzaran en diferents espais del municipi, amb l'objectiu de donar resposta a la diversitat d'interessos dels joves i de fomentar la participació activa en la vida comunitària. A més, es buscarà la implicació de la joventut en la creació i gestió d'aquestes activitats per promoure la seva autonomia i responsabilitat.

Persones destinatàries

Joves entre 12 i 25 anys.

Agents implicats

Regidories de Joventut, Esports, Cultura, Promoció de la Ciutat, Acció Social, Participació Ciutadana.

Indicadors d'avaluació

Nombre de joves participants en cada activitat.

Satisfacció dels participants (avaluació final a partir d'una enquesta virtual o presencial).

Diversitat d'activitats realitzades (tipus, ubicacions, formats).

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE	
ACTUACIÓ	DINAMITZACIÓ DE PATIS
Finalitat: Apropar els serveis i recursos juvenils als adolescents i joves en el seu entorn quotidià, oferir-los activitats i informació de forma directa i fomentar la seva participació activa en la vida comunitària. Justificació: Molts joves desconeixen els recursos i serveis disponibles (Nau4, Punt d'Informació Juvenil, activitats culturals i esportives). La dinamització de patis és una estratègia clau per arribar-hi de manera propera en un espai que consideren propi, generar vincles i donar veu a les seves necessitats i interessos. Descripció: Intervencions periòdiques als patis dels instituts de secundària de Blanes, a través del projecte "Connexions". Els dinamitzadors juvenils organitzen activitats lúdiques, culturals, artístiques i informatives durant l'hora d'esbarjo. Paral·lelament, s'informa de les activitats i serveis de joventut, es recullen inquietuds i propostes dels joves i es creen canals bidireccionals de participació.	
Persones destinatàries Joves entre edats de 12 a 19 anys.	Agents implicats Àrea de Joventut (Nau4 i PIJ), instituts de secundària de Blanes, professorat i equips directius, associacions i entitats juvenils locals (segons temàtiques)
Indicadors d'avaluació Nombre d'instituts participants	

Nombre d'intervencions als patis per curs.

Nombre de joves participants directes.

Propostes recollides i incorporades a la programació de joventut.

Grau de satisfacció dels joves i dels centres educatius.

b) Projecte oci alternatiu

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE.

ACTUACIÓ

PROJECTE OCI ALTERNATIU

Finalitat:

Oferir als joves espais segurs, accessibles i adaptats als seus interessos on puguin socialitzar-se, expressar-se i desenvolupar activitats culturals, artístiques o de lleure fora dels circuits tradicionals.

Justificació:

La diagnosi del PLJ assenyala que molts joves no disposen d'espais de trobada lliures de consum, econòmicament accessibles i adequats a les seves necessitats. Això genera la percepció de manca d'opcions d'oci alternatiu i fomenta la concentració en espais privats o carrers sense condicions òptimes. Impulsar espais de trobada alternatius contribueix a la cohesió social, a la prevenció de conductes de risc i a fomentar la creativitat i la participació juvenils.

Descripció:

Creació i dinamització de nous espais juvenils de trobada (tant fixos com temporals) a diferents barris de Blanes. Es planteja:

- Reutilització d'espais municipals infrautilitzats per a usos juvenils.
- Suport a iniciatives autogestionades per part del jovent.
- Programació d'activitats d'oci alternatiu (música, dansa, jocs, esports urbans, tallers creatius, etc.).
- Col·laboració amb entitats juvenils i col·lectius locals per adaptar l'oferta a les demandes reals.

Persones destinatàries

Joves de 14 a 29 anys del municipi, amb especial atenció als que no participen en els espais convencionals d'oci.

Agents implicats

Àrea de Joventut (Nau4 i PIJ), Cultura i Participació Ciutadana, associacions juvenils, culturals i esportives, centres

	educatius i AMPA/AFA, professionals de dinamització comunitària.
Indicadors d'avaluació Nombre d'espais alternatius creats o requalificats. Nombre d'activitats realitzades als espais. Nombre de joves participants (assistència i diversitat). Grau de satisfacció dels joves participants. Nombre de col·laboracions amb entitats o col·lectius juvenils.	

c) Gestió dels bucs d'assaig i visibilització dels artistes joves de Blanes

DIMENSIÓ: IDENTITAT I CULTURA JUVENIL

ACTUACIÓ

GESTIÓ DELS BUCS D'ASSAIG I VISIBILITZACIÓ DELS ARTISTES JOVES DE BLANES

Finalitat:

Consolidar els bucs d'assaig municipals com a espai de referència per a la creació musical juvenil, mitjançant un projecte que dinamitzi i asseguri un ús equitatiu dels espais i garanteixi la projecció dels grups i artistes locals.

Justificació:

Els bucs d'assaig de la Nau4 són molt demandats per la ciutadania del municipi, però la manca d'un projecte de dinamització genera problemes d'organització d'espais entre artistes, manteniment de l'equipament, manca de material per poder dur a terme un assaig de qualitat, etc.

A banda, el fet de vincular els artistes amb les activitats o programació musical del municipi proporciona motivació als artistes locals.

Descripció:

Elaborar un projecte de dinamització dels bucs d'assaig per gestionar de manera centralitzada les reserves, vetllar pel compliment de la normativa d'ús i manteniment dels espais per garantir la qualitat i seguretat dels recursos. Caldrà actuar també com a referent i acompanyant dels grups, detectar necessitats i oferir suport en la producció i difusió del seu treball.

Fomentar la participació de grups joves en festivals, Festa Major i altres actes municipals, i crear un cicle de concerts a la Nau4 per a artistes emergents.

Persones destinatàries

Joves entre 12 i 29 anys.

Agents implicats

Regidories de Joventut, Cultura, Promoció de la Ciutat.

Indicadors d'avaluació

Nombre de grups i usuaris inscrits al registre.

Grau d'ocupació dels bucs.

Nombre d'activitats i concerts vinculats als bucs.

Nombre de grups que passen de l'assaig a l'escenari.

Grau de satisfacció del jovent i dels grups amb la figura de coordinació.

d) Nous formats culturals: Adaptar activitats a la realitat social juvenil

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE

ACTUACIÓ

NOUS FORMATS CULTURALS: ADAPTAR ACTIVITATS A LA REALITAT SOCIAL JUVENIL

Finalitat:

Actualitzar i diversificar l'oferta cultural i de lleure juvenil de Blanes, i incorporar nous formats vinculats a la realitat social actual (esports urbans, esports electrònics, cultura digital...), amb l'objectiu de connectar millor amb els interessos del jovent i promoure les activitats en uns formats culturals.

Justificació:

El jovent actual consumeix cultura i lleure a través de canals i formats que han canviat notablement en els darrers anys. Les activitats tradicionals (concerts, tallers, concursos) continuen sent importants, però cal sumar-hi altres propostes que responen a noves tendències:

- Esports urbans (cal·listènia, *skate*, *bmx*, *parkour*, *street basket*).
- Esports electrònics i videojocs (tornejos d'e-sports, realitat virtual).
- Cultura digital (*streaming*, creació de contingut, audiovisual).
- Noves formes d'art urbà (grafit, muralisme, danses urbanes).

Altres municipis ja han començat a integrar aquestes pràctiques amb molt bona resposta, i el PLJ assenyala la necessitat d'evolucionar per no quedar desconnectats de les inquietuds juvenils.

Descripció:

Organització de festivals i trobades que combinin esports urbans, música i art de carrer.

Implementació de tornejos i activitats d'e-sports i videojocs a la Nau4 i espais municipals.

Creació de tallers i laboratoris de cultura digital (producció audiovisual, creació de contingut, xarxes socials, realitat augmentada).

Col·laboració amb col·lectius juvenils i professionals locals que ja practiquen aquests formats.

Persones destinatàries

Joves de 12 a 30 anys, especialment els vinculats a la cultura urbana, digital i les noves tendències de lleure.

Agents implicats

Àrea de Joventut (tècnic/a regidor/a Nau4 i PIJ), Cultura i Esports, col·lectius i associacions juvenils vinculats als esports urbans i digitals, centres educatius i entitats culturals, professionals de la cultura digital i creadors de contingut.

Indicadors d'avaluació

Nombre d'activitats i esdeveniments de nous formats culturals realitzats anualment.

Nombre de joves participants en cada activitat.

Grau de satisfacció dels participants.

e) Blanes talentós i projecció municipal

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE

ACTUACIÓ

BLANES TALENTÓS I PROJECCIÓ MUNICIPAL

Finalitat:

Convertir Blanes en un referent de creativitat i expressió juvenil, oferir canals per visibilitzar el talent local i establir ponts amb altres municipis per generar oportunitats de creixement i intercanvi cultural.

Justificació:

El jovent de Blanes ha demostrat tenir un gran potencial en àmbits com la música, les arts plàstiques, l'audiovisual, la dansa o el grafit. Iniciatives com Tu sí que Blanes, Tardes Artístiques, el Concurs de Grafits o les programacions culturals a la Nau4 han estat espais clau per mostrar aquest talent emergent.

Tanmateix, encara hi ha reptes:

- Visibilització del talent jove i crear canals per créixer.
- Intercanvis amb altres municipis que permetin a les persones joves sortir del seu entorn i enriquir-se d'altres experiències.
- Consolidació de Blanes com a espai cultural viu, creatiu i juvenil, aprofitant el seu potencial de ciutat de referència a la comarca i a la Costa Brava.

Descripció:

Crear una **programació estable** de talent local (concerts, exposicions, mostres artístiques, audiovisuals, etc.) amb suport logístic i tècnic.

Impulsar intercanvis juvenils culturals amb altres municipis (trobades amb altres espais joves amb les mateixes potencialitats, trobades de grafiters, concerts compartits amb altres municipis).

Impulsar la participació de joves artistes locals en festivals, esdeveniments i fires de fora del municipi, crear xarxes de comunicació amb altres municipis per facilitar la participació dels joves artistes locals.

Persones destinatàries

Joves de 12 a 30 anys, especialment els vinculats a la cultura urbana, digital i les noves tendències de lleure.

Agents implicats

Àrea de Joventut, Cultura i Esports, col·lectius i associacions juvenils vinculats als esports urbans i digitals, centres educatius i entitats culturals, professionals de la cultura digital i creadors de contingut.

Indicadors d'avaluació

Nombre d'activitats i esdeveniments de nous formats culturals realitzats anualment.

Nombre de joves participants en cada activitat.

Grau de satisfacció dels participants.

f) Creació d'un bonus jove per facilitar l'accés del jovent a activitats culturals i d'oci de Blanes

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE

ACTUACIÓ

CREACIÓ D'UN BONUS JOVE PER FACILITAR L'ACCÉS DEL JOVENT A ACTIVITATS CULTURALS I D'OCI DE BLANES

Finalitat:

Promoure la participació cultural i l'accés equitatiu del jovent a activitats artístiques, esportives i de lleure, disminuir les barreres econòmiques i reforçar la vinculació amb els equipaments i serveis culturals del municipi.

Justificació:

La cultura és una eina clau per al desenvolupament personal, la cohesió social i la participació comunitària. No obstant això, molts joves troben dificultats per accedir-hi per motius econòmics.

El Bonus Jove de Blanes permetria:

- Facilitar l'accés a una oferta cultural i esportiva diversa.
- Fomentar hàbits culturals des de l'adolescència.
- Reforçar la relació entre jovent i equipaments municipals i privats.
- Donar suport al teixit cultural i comercial local.

Descripció:

Creació d'un sistema de bonificacions o descomptes per a joves d'entre 12 i 30 anys en activitats culturals, esportives i de lleure del municipi.

Àmbits d'aplicació:

- Teatre, concerts i cine.
- Exposicions i museus.
- Jardí Botànic Marimurtra i altres espais naturals.
- Llibreries locals.

- Activitats esportives i de benestar: gimnàs, natació, pistes municipals, pistes de pàdel.
- Activitats nàutiques: busseig, *snorkel*, caiac.
- Altres activitats d'interès juvenil (*escape rooms*, tallers de cuina o creativitat, esports urbans).

Per poder dur a terme aquesta proposta, caldrà mantenir coordinació amb entitats i empreses locals per oferir descomptes i promocions, a més de fer campanya de difusió per donar a conèixer el recurs entre el jovent.

Persones destinatàries

Joves de 12 a 30 anys residents a Blanes.

Agents implicats

Àrea de Joventut, Regidoria de Cultura, Esports i Turisme, equipaments culturals municipals i privats, comerços i entitats locals (llibreries, gimnasos, centres esportius, empreses d'activitats nàutiques...), associacions juvenils i culturals.

Indicadors d'avaluació

Nombre de joves beneficiaris del Bonus Jove.

Nombre d'activitats i serveis adherits al programa.

Nombre d'usos del Bonus (assistències, compres, inscripcions).

Grau de satisfacció dels joves participants.

g) Pla de comunicació i de participació interna adreçat a les entitats juvenils

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE

ACTUACIÓ

**PLA DE COMUNICACIÓ I DE PARTICIPACIÓ INTERNA
ADREÇAT A LES ENTITATS JUVENILS**

Finalitat:

Facilitar la incorporació de nous efectius a les entitats juvenils per assegurar el relleu generacional i la continuïtat del projecte associatiu.

Justificació:

Les dades secundàries indiquen un descens continuat durant els últims anys en la participació dels joves en associacions. Paral·lelament existeix una necessitat de socialització ja que està demostrat que la pertinença a una associació disminueix el risc d'addicions a pantalles i, en conseqüència, el de patir angoixa i depressió.

En els grups de discussió amb les entitats juvenils ha sorgit les dificultats que tenen, especialment Diables i el Consell Local de Joventut, per incorporar noves persones en el seu projecte associatiu. Paradoxalment, en els grups de discussió amb els joves a títol individual es parla de les dificultats per accedir a les entitats tant per falta de difusió de les activitats i serveis que presten com per les dificultats per entrar-hi si no es coneix algú que ja en formi part.

Descripció:

Cal posar a disposició de les entitats juvenils els recursos suficients perquè puguin portar a terme un pla de comunicació per fer difusió de les seves activitats i serveis als joves que potencialment puguin estar interessades a formar-ne part i un pla de participació interna que permeti acollir els joves nous per facilitar-ne la integració a les entitats.

Persones destinatàries Joves de 12 a 34 anys.	Agents implicats Àrea de Joventut, Participació Ciutadana i Comunicació.
Indicadors d'avaluació Nombre d'entitats que participin en els plans de comunicació i participació interna. Nombre de joves que hagin entrat a formar part de les associacions després de la realització dels plans.	

h) Millorar la comunicació de les activitats i serveis d'interès juvenil

DIMENSIÓ: CULTURA, OCI I TEMPS LLIURE

ACTUACIÓ

MILLORAR LA COMUNICACIÓ DE LES ACTIVITATS I SERVEIS D'INTERÈS JUVENIL

Finalitat:

Facilitar la comunicació de les activitats d'interès juvenil que es duen a terme al municipi i a l'entorn.

Justificació:

En el grup de discussió amb joves a títol individual apareix el problema de la difusió tant dels recursos i serveis adreçats a joves com de les activitats. Els joves sovint s'assabenten tard dels esdeveniments o directament no n'estan informats. Aquest problema s'agreuja per l'absència de canals propers i efectius, i per la manca de figures de referència que actuïn com a pont entre les institucions i els joves. Aquest discurs és coherent amb la falta de coneixement de la majoria dels serveis adreçats als joves que apareix a les enquestes.

Descripció:

Cal treballar amb un canal de comunicació que utilitzin habitualment els joves (TikTok, Youtube, Instagram...) per, a través d'un comunicador/a que els sigui proper, informar de forma setmanal de les activitats i esdeveniments que poden ser d'interès per als joves del municipi. També caldria informar de forma quinzenal d'algun servei adreçat a aquest col·lectiu (Servei Local d'Ocupació Jove, Punt d'Informació Juvenil, Biblioteca Jove, Casal de Joves, Habitatge...) per facilitar-ne el coneixement i la utilització.

Paral·lelament, crear la figura d'ambaixadors/es juvenils, dins el marc del PIJ i la Nau4, amb l'objectiu de millorar la comunicació i implicació dels joves.

Funcions principals:

- Difondre activitats juvenils a través de canals digitals propis de la joventut (Instagram, TikTok, Twitch, WhatsApp).
- Fer de pont entre el jovent dels barris i l'Ajuntament, i recollir suggeriments i inquietuds.
- Participar en una taula o Consell Digital Juvenil per codissenyar campanyes de comunicació.

Persones destinatàries

Joves de 12 a 34 anys.

Agents implicats

Àrea de Joventut, Participació Ciutadana i Comunicació.

Indicadors d'avaluació

Nombre de sessions de comunicació d'activitats i esdeveniments realitzats.

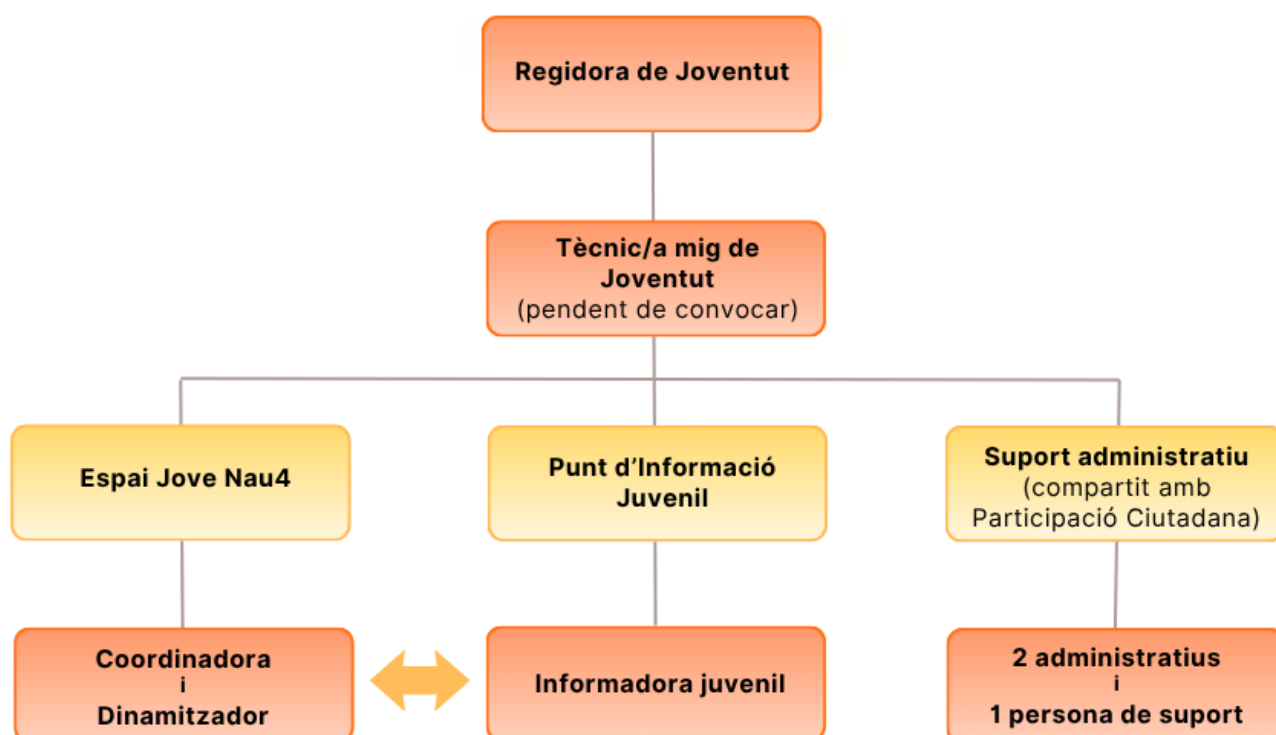
Nombre de sessions de comunicació de serveis i recursos adreçats als joves.

Nombre de seguidors/es del canal de comunicació o increment dels seguidors des de l'inici de les accions de comunicació si s'ha utilitzat un canal existent.

Nombre d'interaccions produïdes en cada acció de comunicació.

5.5.- Recursos

L'Àrea de Joventut actualment està conformada d'acord amb l'esquema següent:

El pressupost municipal de l'Àrea per a 2025 és el següent:

PRESSUPOSTOS ÀREA DE JOVENTUT				
Aplicació pressupostària				Pressupost 2025
100	337	21200	Joventut: Pla Local de Joventut	12.000,00
100	337	22602	Joventut: programació centre juvenil	31.395,97
100	337	22603	Joventut: activitats	8.000,00
100	338	22604	Joventut: Ensorra't	63.650,00
100	337	22702	Joventut: coordinador/a i dinamitzador/a Nau4 i informador/a juvenil	108.604,63
100	337	21201	Reparació i manteniment	3.000,00
100	337	48000	Ajuts a infants amb Necessitats Especials del Casal AEiG Pinya de Rosa	8.000,00
12	337	62200	Inversió nova	10.000,00
12	337	63200	Inversió de reposició	5.000,00
				249.650,60

Per poder portar a terme els programes i actuacions inclosos en aquest Pla local de joventut, són necessàries les actuacions següents:

1. Cobrir la plaça de tècnic/a de Joventut municipal a la major brevetat possible.

2. Dotar el Punt d'Informació Juvenil d'un nou perfil amb coneixements i experiència en matèria de Salut i Benestar Emocional. Aquest nou perfil s'uniria a l'existent, especialitzat en matèria d'Orientació Acadèmica i Laboral.
3. Establir dintre de l'organigrama municipal la figura d'un coordinador tècnic de les àrees i serveis vinculats amb polítiques de joventut: Serveis Socials, Nova Ciutadania, Igualtat, Habitatge, Participació Ciutadana, Joventut, Promoció de la Ciutat, Educació, Cultura, Festes, Biblioteca, Mobilitat, Salut Pública i Esports
4. Crear la Taula de Joventut Municipal amb la participació dels serveis i recursos que té el territori adreçats a joves. Aquesta Taula podria treballar en comissions. Serien necessàries, per l'abast i la importància detectades a la diagnosi, la creació d'una Comissió d'Emancipació Juvenil i Transicions que englobi tots els àmbits relacionats amb Educació, Ocupació i Habitatge, i una altra de Salut i Benestar Emocional.
5. Crear protocols de funcionament i derivació per evitar disfuncions entre els diferents serveis i recursos.
6. Aprovar cartes de serveis, amb indicadors de gestió i qualitat, fent especial atenció al temps de resposta entre la demanda del jove i l'atenció rebuda per part d'un professional i el grau de satisfacció en la prestació del servei.
7. Els protocols i les cartes de serveis haurien d'anar acompanyats d'un Pla de comunicació que informi els dels recursos existents al territori, de com a accedir-hi i dels seus drets com a usuaris.
8. Equipar el Casal de Joves amb la infraestructura necessària per poder portar a terme amb normalitat les seves activitats; especialment dotar d'aire condicionat tot l'equipament, insonoritzar la planta baixa i adequar l'espai de l'entrada com a punt de trobada.
9. Ampliar les aplicacions referents a la programació del centre juvenil i a activitats. La primera per tal d'incorporar una programació estable d'activitats

culturals a la NAU4 i oferir formacions a les entitats, joves i professionals de joventut, i la segona per coorganitzar i col·laborar amb les entitats juvenils en els esdeveniments a la via pública.

5.6.- Planificació

A continuació es detalla la planificació de l'execució dels programes i actuacions detallats en l'apartat 5.4.

- Accions a curt termini (fins al 2026)

- 1. Projecte de vida i emancipació**

- a) Creació d'un servei d'orientació acadèmica i laboral juvenil.
 - b) Col·laboració amb el Servei Local d'Ocupació Jove (SLO Jove).

- 3. Territori i mobilitat**

- a) Descentralització d'activitats juvenils als barris – projecte Nau Vola.

- 4. Salut i benestar**

- a) Participació en el projecte per la promoció de l'esport en infants i joves – Esport inclusiu.

- 5. Cultura, oci i temps lliure**

- a) Nau4 espai jove.
 - Consolidació i ampliació de la programació trimestral de la Nau4, amb una altra d'annual cultural.
 - Dinamització de patis.
 - h) Millorar la comunicació de les activitats i serveis d'interès juvenil.

- Accions a mitjà termini (fins al 2027)

- 1. Projecte de vida i emancipació**

- d) Ampliació d'espais d'estudi en període d'exàmens.
 - e) Afavoriment de l'accés a l'habitatge mitjançant un programa per compartir pis i de captació d'habitatge per destinar-lo a joves.

- 2. Equitat i inclusió**

- b) Formació a agents i professionals de polítiques de joventut per atendre joves amb necessitats específiques de suport educatiu.

4. Salut i benestar

- c) Creació d'un protocol d'actuació d'atenció eficient en coordinació amb el CSMIJ.
- e) Organització de tallers de salut i benestar per prevenir les conductes de risc.

5. Cultura, oci i temps lliure

- a) Nau4 espai jove.
 - *Oferir una programació d'activitats durant els períodes no lectius.*
- b) Projecte oci alternatiu.
- e) Blanes talentós i projecció municipal.
- g) Pla de comunicació i de participació interna adreçat a les entitats juvenils.

- Accions a llarg termini (fins al 2028)

1. Projecte de vida i emancipació

- c) Organització de formacions anuals d'inserció sociolaboral intensives en períodes no lectius.

2. Equitat i inclusió

- a) Creació d'un punt de trobada per treballar la reflexió i narrativa personal i comunitària.
- c) Accés universal en espais i activitats juvenils.

3. Territori i mobilitat

- b) Creació i/o millora d'espais urbans representatius per a la joventut.
- c) Foment de la mobilitat sostenible i segura al territori.

4. Salut i Benestar

- b) Servei de salut i benestar comunitari.
- d) Creació del Servei Salut Jove al municipi.

5. Cultura, oci i temps lliure

- c) Gestió dels bucs d'assaig i visibilització dels artistes joves de Blanes.
- d) Incorporació de nous formats culturals: Adaptar activitats a la realitat social juvenil.
- f) Creació d'un bonus jove per facilitar l'accés del jovent a activitats culturals i d'oci de Blanes.

5.7.- Avaluació

5.7.1. Marc general de l'avaluació

L'avaluació del Pla local de joventut de Blanes es planteja com un procés continu i participatiu que ha de permetre conèixer fins a quin punt s'han assolit els objectius plantejats, quin ha estat l'impacte de les actuacions sobre la realitat juvenil i quins aspectes cal millorar de cara al futur.

El sistema d'avaluació combina dues dimensions fonamentals: el seguiment continu i l'avaluació final. El seguiment continu es desenvoluparà al llarg de tota la vigència del Pla i té com a objectiu comprovar l'evolució de les actuacions, detectar possibles dificultats i fer-hi els ajustaments necessaris a temps. L'avaluació final, per la seva banda, tindrà lloc en acabar el període de vigència del Pla i consistirà en un balanç global dels resultats obtinguts, que haurà de comparar els objectius inicials i valorar-ne l'impacte sobre la població jove de Blanes.

5.7.2. Tipus d'avaluació

- **Avaluació contínua (seguiment)**

L'avaluació contínua del Pla local de joventut de Blanes es planteja com un procés sistemàtic i sostingut en el temps que ha de permetre fer un seguiment real i acurat de l'execució de les accions proposades. La seva funció principal és detectar, en cada moment, el grau de desplegament del Pla i introduir els ajustaments necessaris perquè les actuacions responguin de manera òptima a les necessitats juvenils i als recursos disponibles.

Per tal de garantir la coherència entre el calendari de les actuacions i el procés d'avaluació, es proposa que el seguiment tingui lloc **amb periodicitat anual**. Així, cada any es realitzarà una revisió sistemàtica de totes les actuacions previstes, i es parlarà especial atenció en aquelles que, segons la planificació inicial, haurien d'estar en marxa o finalitzades dins del període analitzat. Aquest ritme de treball permetrà combinar la immediatesa necessària per corregir possibles desviacions amb una mirada de mitjà termini que ajudi a situar cada acció en el conjunt del Pla.

El seguiment es farà tenint en compte el calendari de desplegament establert: algunes actuacions tenen prevista la seva execució abans de l'any 2026, d'altres abans de 2027 i, finalment, n'hi ha que s'han de desenvolupar abans del 2028. Aquesta diferenciació temporal permet establir objectius concrets a curt, mitjà i llarg termini, i això fa que l'avaluació contínua tingui un paper clau per verificar si les accions avancen al ritme previst i si els recursos destinats són els adequats.

Cada sessió anual de seguiment incorporarà informació tant **quantitativa** com **qualitativa**. Pel que fa als aspectes quantitatius, es recopilaran dades sobre el nombre d'activitats realitzades, el volum de participants i usuaris, el grau d'execució pressupostària i l'estat de cada actuació (en procés, completada, ajornada, pendent d'iniciar). Aquesta informació es compararà amb la planificació inicial, de manera que es pugui saber en tot moment el percentatge d'assoliment del Pla. Pel que fa als aspectes qualitatius, es tindrà en compte la satisfacció dels joves i de les entitats participants, la valoració dels equips tècnics i la detecció de factors que hagin pogut afavorir o dificultar el desenvolupament de les accions.

L'avaluació contínua es formalitzarà a través d'**informes anuals de seguiment**, elaborats per l'equip tècnic de joventut i validats per la regidoria corresponent, conjuntament amb els coneixements dels professionals de l'àrea (coordinació, dinamitzador/a i informador/a juvenil). Aquests informes recolliran l'estat de cada acció, segons els indicadors disponibles i una breu anàlisi de les dificultats i oportunitats detectades. A més, inclouran recomanacions específiques per reorientar aquelles actuacions que no avancin segons el que estava previst. Els informes seran també una eina de transparència i es podran compartir amb els òrgans de participació juvenil del municipi, per tal de fomentar la corresponsabilitat i l'empoderament del jovent en la definició de les polítiques que els afecten.

Aquesta dinàmica de revisió anual ha de garantir que el Pla no sigui un document estàtic, sinó una eina viva i flexible, capaç d'adaptar-se als canvis socials, econòmics i culturals que puguin aparèixer al llarg del seu període de vigència. D'aquesta manera, l'avaluació contínua esdevé una garantia de qualitat i un compromís amb la millora constant de les polítiques de joventut a Blanes.

- **Avaluació final**

Un cop finalitzat el període de vigència del Pla local de joventut de Blanes 2024-2028, es durà a terme una avaluació final que permetrà fer un balanç global del camí recorregut. Aquesta avaluació no només analitzarà si les actuacions s'han executat, sinó que posarà l'accent en l'impacte real que han tingut sobre la vida dels joves del municipi.

L'avaluació final es concep com un procés de retorn i aprenentatge col·lectiu. Serà el moment de posar de relleu què s'ha aconseguit, quins objectius han estat assolits parcialment i quins reptes continuen oberts per al futur. La comparació entre els objectius inicials i els resultats obtinguts oferirà una visió clara de fins a quin punt el Pla ha respost a les necessitats juvenils detectades en la diagnosi prèvia.

Aquest balanç inclourà diferents dimensions:

- El **grau d'execució** de les **actuacions** i la seva **distribució en el temps**.
- El **nivell d'assoliment dels objectius** estratègics i específics del Pla.
- Una **anàlisi de l'impacte** de les polítiques aplicades sobre aspectes clau de la **realitat juvenil**, com ara l'emancipació, la participació, la salut, l'accés a la cultura i la inclusió.
- La **identificació de factors d'èxit i dificultats** que hagin influït en el desenvolupament de les accions.

Més enllà de les dades, l'avaluació final també recollirà les percepcions i experiències dels joves que han participat en les activitats i serveis. Aquest **component qualitatiu** permetrà donar veu al jovent i entendre fins a quin punt s'han sentit protagonistes de les polítiques públiques municipals.

Finalment, l'avaluació final no serà només un tancament, sinó també una **porta d'entrada al següent cicle de planificació**. A partir de les recomanacions i aprenentatges recollits, es definiran les bases del proper Pla local de joventut, amb la qual cosa es garantirà la continuïtat i millora constant de les polítiques adreçades a la joventut de Blanes.

5.7.3. Metodologia de l'avaluació

L'avaluació combinarà **tècniques quantitatives i qualitatives** per obtenir una visió completa i rigorosa.

- **Avaluació quantitativa**

L'avaluació quantitativa del PLJB se centra en la **recollida i anàlisi de dades numèriques** que permetin mesurar amb precisió el grau d'execució de les actuacions i l'abast de la participació juvenil. Per tant, la conformaran els indicadors numèrics vinculats a cada dimensió del Pla i a cada actuació específica efectuada. Un exemple són les dades següents:

- Nombre d'activitats realitzades.
- Nombre de participants desglossat per edat, gènere i procedència
- Nombre de serveis prestats (orientació acadèmica, atenció en salut, etc.).
- Percentatge de joves que completen formacions o obtenen certificacions.
- Pressupost executat i recursos mobilitzats.

Els indicadors es recolliran anualment i es compararan amb les previsions inicials de la descripció de la fitxa de l'actuació específica de cada dimensió.

- **Avaluació qualitativa**

L'avaluació qualitativa del PLJB té com a objectiu recollir la veu i les percepcions dels joves, professionals i entitats implicades per complementar les dades numèriques. A través d'entrevistes, grups focals i enquestes obertes es podran identificar vivències, satisfacció i propostes de millora. Aquest enfocament permet entendre no només “què s'ha fet” sinó també “com s'ha viscut”, i aportarà una mirada més humana i propera sobre l'impacte real del Pla en la joventut de Blanes. L'avaluació qualitativa estarà format per:

- **Enquestes de satisfacció** a joves participants en activitats i serveis.
- **Grups focals** amb joves de diferents perfils (instituts, associacions, joves no organitzats).
- **Entrevistes** a tècnics municipals, entitats juvenils i professionals vinculats al Pla.

5.7.4. Instruments d'avaluació

Els instruments d'avaluació són **les eines i mecanismes** utilitzats per **recollir, organitzar i analitzar la informació** necessària per valorar el desenvolupament i l'impacte del PLJB. Aquests instruments poden ser tant qualitatius com quantitatius. L'ús combinat d'aquests instruments garanteix una visió completa i rigorosa sobre el grau d'assoliment dels objectius i la satisfacció del jovent amb les polítiques implementades. Aquests serien els instruments d'avaluació pel PLJB:

- **Fitxes de seguiment** per a cada actuació.
- **Base de dades centralitzada** amb els indicadors quantitatius.
- **Enquestes en línia i presencials.**
- **Sessions de grups focals i tallers participatius.**
- **Informe anual de seguiment.**
- **Informe d'avaluació final.**

5.7.5. Periodicitat i agents responsables

Els responsables principals són l'**equip tècnic de Joventut**, que recopilarà i analitzarà la informació, i la **regidoria de Joventut**, que validarà i presentarà els resultats tenint en compte la visió dels altres **professionals de l'Àrea** (coordinadora, dinamitzador i informadora juvenil). També hi participarà el Consell Local de Joves/

entitats juvenils i altres àrees municipals (Educació, Habitatge, Salut, Cultura), que aportaran informació i valoracions per garantir una avaluació compartida i transversal.

- **Equip tècnic de Joventut:** responsable de la recollida de dades i elaboració dels informes anuals.
- **Regidoria de Joventut:** validació política dels informes i presentació al Ple municipal.
- **Professionals de l'Àrea de Joventut:** Encarregats d'extreure la informació qualitativa i propera dels joves dins dels seus serveis i fer-la arribar a l'Àrea.
- **Consell Local de Joventut i joves no associats:** participació en la valoració dels resultats i formulació de propostes de millora.
- **Altres regidories i serveis municipals** (Educació, Habitatge, Salut, Cultura): aportació d'informació rellevant i col·laboració en l'avaluació.

Periodicitat:

- **Trimestral:** recollida de dades.
- **Anual:** informe de seguiment.
- **Final de mandat:** informe d'avaluació global.

6. ANNEXOS

6.1.- Informe dades secundàries PLJB

<https://drive.google.com/file/d/1g7lo6yX5uCQmVicKPg4G9TgbTSpOJC08/view?usp=sharing>

6.2.- Informe encuesta a la població jove (Iqembu)

<https://drive.google.com/file/d/1h09hGZhi5YU-VqgbnBCBJWgpd1sDq8mG/view?usp=sharing>

6.3.- Resum dels focus grup amb els joves (Iqembu)

RESUM DEL FOCUS GRUP AMB ELS JOVES:

INFORMES ANALÍTICS DELS FOCUS GRUP

1. PARTICIPACIÓ I COMUNITAT

DIA: 16/5/25

ASSISTENTS: 4 nois i 2 noies

Aquesta anàlisi parteix de les transcripcions de focus grup amb joves i del buidatge de les notes adhesives utilitzades durant la sessió per explorar les problemàtiques, les causes i els efectes relacionats amb la participació juvenil. El bloc es divideix en quatre subtemàtiques: equipaments i serveis públics, informació juvenil, associacionisme i participació política, i lleure, oci i cultura. Mitològicament s'ha utilitzat una dinàmica de "*Problem Tree*".

1. Equipaments i serveis públics

Codis emergents:

- Percepció de manca d'espais adequats.
- Desconnexió amb les necessitats reals dels joves.
- Infrautilització per manca de dinamització.
- Espais poc atractius o obsolets.

Els joves expressen una percepció de desconnexió entre els equipaments públics i les seves necessitats. Els espais disponibles no sempre responen a les inquietuds que ells tenen, i sovint són vistos com a obsolets, poc atractius o mal mantinguts.

Les notes adhesives recullen exemples concrets: parcs massificats, instal·lacions esportives en mal estat (aquest fet també apareix en altres focus grup), manca de llum i neteja, i presència de gossos sense control. A més, es demanda més vigilància i millor manteniment dels espais públics. Encara que alguns joves minimitzen el problema del transport dins del municipi, altres reclamen connexions més assequibles amb pobles veïns.

Aquestes veus mostren una dualitat: d'una banda, es responsabilitza les administracions per la manca de manteniment; de l'altra, la ciutadania per l'escàs respecte als espais comuns. Tot plegat genera una sensació de deixadesa que

desincentiva l'ús dels recursos públics. Es detecta una dificultat global en els joves participants d'identificar el concepte de servei i equipament públic.

2. Informació juvenil

Codis emergents:

- Difusió ineficaç.
- Sobrecàrrega d'informació digital.
- Falta de canals clars i adaptats.
- Desconnexió entre serveis i realitats juvenils.

Hi ha una crítica recurrent a la difusió ineficaç dels recursos i activitats. Els joves sovint s'assabenten tard dels esdeveniments o directament no n'estan informats. Aquest problema s'agreuja per l'absència de canals propers i efectius, i per la manca de figures de referència que actuïn com a pont entre institucions i joventut.

Les notes adhesives aporten matisos interessants: alguns consideren que no falta informació, sinó temps lliure per aprofitar-la. Altres denuncien la poca presència i actualització de les xarxes socials institucionals. Consideren que els canals utilitzats sovint no coincideixen amb els que realment consumeixen els joves (ex: només xarxes socials institucionals, webs complicades, falta de presència als espais on es mouen). Això genera una percepció de desconnexió i d'invisibilitat de les oportunitats existents. L'absència d'intermediaris joves o uns formats propers dificulta encara més l'accés a la informació útil. Aquesta situació genera aïllament social, pèrdua d'interès i desvinculació amb el municipi.

Es confirma que el repte principal és la desconnexió entre el que s'ofereix i el que realment arriba. La informació hauria de ser més visible, accessible i propera, i utilitzar canals reals de consum juvenil. Generalment els joves identifiquen components estructurals (temps disponible) i també de canal: manca de figures joves de referència i ús ineficient de xarxes socials. Es confirma la necessitat d'intermediaris pròxims i canals més accessibles i actius. També apareix el risc de desconnexió emocional amb el municipi per culpa de la poca difusió i interès.

3. Associacionisme i participació política

Codis emergents:

- Desafecció envers la política tradicional.
- Percepció d'inutilitat dels canals formals.
- Voluntat de participar en accions concretes i tangibles.

- Manca de reconeixement o suport institucional.

Els canals tradicionals de participació política o associativa generen desconfiança (consells de joventut, instàncies municipals, etc.). Consideren que no tenen impacte real, que serveixen poc per escoltar o que tot està “decidit” d'entrada. En resum, es perceben com a poc òptims, llunyans o ineficaços. Els joves prefereixen la participació puntual, vinculada a accions tangibles, per damunt de la implicació sostinguda en estructures formals.

Les notes adhesives reforcen aquesta idea: s'assenyala la manca de promoció de les associacions i la dificultat per incorporar-hi gent nova. Aquesta manca de relleu genera estructures estancades que no generen vincles amb la realitat juvenil.

Això no significa desinterès, sinó una voluntat de participar en altres formats, més flexibles, propers i autoregulats. Cal reformular les vies de participació per fer-les més significatives i accessibles. S'apunta a una necessitat de **dinamització activa** i d'obertura d'espais per tal que siguin més flexibles per a la implicació juvenil.

4. Lleure, oci i cultura

Codis emergents:

- Escassetat d'oferta accessible.
- Activitats massa normatives o rígides.
- Cultura pensada des dels adults.
- Falta d'espais de creació o expressió.

Els joves reclamen espais per a l'expressió, la creació i la trobada. Denuncien que l'oferta cultural i d'oci està massa normativitzada i és poc representativa dels seus interessos. Falta suport a l'art emergent, espais per assajar música, programacions juvenils i activitats assequibles, sense ser vigilats o dirigits. Concretament, pel que fa a la Nau4 i les seves activitats, els joves manifestaven una manca d'espais per fer activitats lliures. Consideraven que, tot i que existeix l'espai, troben a faltar trobades més enllà del que és purament artístic o musical.

Segons les notes adhesives, aquestes mancances provoquen que molts joves marxin fora per expressar-se creativament, i això reforça un cicle de pèrdua o desconexió: si no hi ha oferta, no participen; i com que no participen, l'oferta no es renova.

També emergeix una dificultat per trobar xarxes entre iguals amb qui compartir interessos artístics o culturals. L'oci lliure i l'autogestió tenen molt valor per a aquest col·lectiu, però no sempre troben l'espai per desenvolupar-se.

Tendències globals identificades

- **Negatius:**
 - Percepció d'aïllament social.
 - Frustració i desconexió amb l'entorn.
 - Desmobilització i pèrdua d'interès col·lectiu.
 - **Positius (si hi ha bones condicions):**
 - Empoderament.
 - Cohesió social.
 - Desenvolupament de competències socials i cíviques.
-

Conclusions generals

- Els joves **volen participar**, però perceben **barreres estructurals i simbòliques** que ho dificulten.
- La **manca d'espais, accés, reconeixement i difusió** genera desafecció, però no desinterès.
- Calen **canals més propers, formats més flexibles i espais autèntics** per fomentar una participació significativa.
- Les intervencions han d'adoptar una mirada **més horitzontal i cocreada** amb els joves, no per als joves.

2. EMANCIPACIÓ

DIA: 24/5/25

ASSISTENTS: 6 noies i 1 noi

L'emancipació juvenil, entesa com la capacitat de construir un projecte de vida propi amb autonomia econòmica, residencial i emocional, és percebuda pels joves com un repte gairebé inabastable. El focus grup i les notes adhesives reflecteixen un paisatge d'incertesa estructural, precarietat, frustració i manca d'eines per fer el pas cap a la vida adulta amb garanties. Les problemàtiques es distribueixen en quatre grans àrees: habitatge, treball i educació/formació.

El contingut s'ha obtingut a partir de les transcripcions dels focus grup i s'ha organitzat segons les problemàtiques, causes i efectes expressats pels participants a través de la metodologia de "*Problem Tree*".

1. Habitatge

Codis emergents:

- Inaccessibilitat econòmica
- Oferta orientada al turisme o segona residència
- Ajudes públiques limitades o inassolibles
- Discriminació en el lloguer (edat, origen, gènere)
- Manca d'autonomia en pisos compartits

L'habitatge no només és vist com un bé inassolible, sinó també com un espai on es reproduïen múltiples formes d'exclusió: econòmica, de gènere, d'origen i d'edat. El mercat immobiliari respon als interessos del turisme i de la inversió, amb pisos orientats a estades curtes i de luxe que deixen la població jove local fora del sistema.

Les ajudes existents són vistes com a ineficients o pensades per perfils molt concrets, la qual cosa reforça el sentiment d'injustícia i de manca d'accés. Compartir pis, sovint l'única opció viable, no garanteix autonomia: apareixen problemes de convivència, manca d'intimitat i fins i tot dinàmiques de control o violència simbòlica. També es denuncia que moltes opcions de lloguer discriminen o exclouen joves per la seva condició econòmica, de gènere o origen, la qual cosa perpetua un sistema de segregació residencial encoberta.

L'accés a l'habitatge esdevé així una barrera transversal que limita no només la independència, sinó també la possibilitat de desenvolupar un projecte de vida digne i propi.

Cites destacades

“En los pisos de estudiantes con compañeros, bufff...dependes de que tengas 2 compañeras más para pagar el alquiler. Porque una cosa es que tu pagues 400 i pico euros para seguir viviendo ahí y otra cosa es que vives con 4 o 5 y de repente uno se va y no podéis pagarlo todo. Así que dices: pues me voy yo también!”

“Una habitación aquí en Blanes cuesta de 400 para arriba. Un piso 1000 y algo y hay que contar luz, agua, lo de las basuras...Si encima eres una persona joven que no tiene apoyo familiar, no tienes nada y quieres avanzar no puedes. ¡Es que no puedes! ¡Encima tienes un sueldo mileurista, es que yo no llego a los 1000€ al mes! Y estoy estudiando y no llego y no llego. Las habitaciones cada mes suben. Yo estoy en una que cada dos meses me suben 50€ ¿hasta los 500 o que?”

“-Con esto de les habitaciones hay anuncios que ponen “solo chicas” y a mi eso me da miedo.

¿Por qué solo chicas? Dicen: no, porque son más limpias. ¿Pero por qué me iba a ir a vivir yo? Si dicen que solo quieren chica...

-Sí, antes de entrar ya te están acosando. Te sugieren cosas para que no pagues la habitación, ¿sabes? Hay que tener mucho cuidado, muchísimo, muchísimo. Es muy complicado encontrar una habitación que esté en regla y que la persona que la alquila sea buena, que te puedas fiar.”

“El problema es pagar las entradas. Incluso de alquiler. En una habitación te pueden pedir hasta 2 y 3 meses de entrada.

-Y los impuestos sobre la vivienda que hay aquí en Catalunya son muy caros. El impuesto de sucesiones también. Yo en mi casa tengo la posibilidad de tener mi vivienda pagada el día que me falte mi familia. ¿Pero qué pasa? Volvemos al mismo caso. ¿Si yo no puedo ahorrar nada, cómo voy a pagar el impuesto de sucesiones de un piso que ya está pagado? (...) Aparte, ¿qué edad tendré?, a lo mejor ya no estoy.”

“¡Hombre ellos (los turistas), ellos tienen! Apartamentos a full, a buen precio, un mes 500€, de lujo, superbien...y luego se van. ¿por qué van a alquilar estos piso a gente que de verdad lo necesita y que va a pagar y lo va a cuidar? Porque al final la gente viene de fuera y lo que hace es romper las cosas”

“No hay oferta porque casi todo son segundas residencias de compra. El otro día le decía a mi vecino: no encuentro parking. Y él me decía. Pues yo tengo 3. ¡Es un tío que vivía en Barcelona! Yo digo, para qué quieres 3 parkings tu que vienes los sábados y los domingos, tío. Y yo me tengo que ir a aparcar a la conchinchina.

-Eso me pasa a mi en la universidad porque la mayoría son de Barcelona y cuando digo que soy de Blanes me dicen “ay, yo tengo un piso ahí”. Claro, todos veranean en la Costa Brava (burla). Vienen aquí y yo escuchando eso, siendo de aquí que lo que hay para vender está hecho para los guiris y nadie más. Encima lo ponen a precios super altos que te viene un tío de Inglaterra que es un empresario de la parra y ¡claro que te va a comprar el piso! Y estamos luego aquí que nos ahogamos. No hay nada aquí, en ningún barrio.”

“Cuando yo me independicé me pasó que todos mis amigos estudiaban fuera y yo quería salir de mi casa, me lo podía pagar en ese momento, compartiendo piso, obviamente. Pero no sabía donde buscar para compartir piso que fuera gente de mi edad. Porque claro, no quería compartir piso con un señor de 50 años. Y pensaba: tío, así como en Girona, en la uni, hay un montón de canales donde tu dices: busco piso no sé qué, aquí no. Hablando hablando hablando encontré un colega pero quizás estuve dos años que quería, podía, pero no encontraba. Entonces quizás molaría que hubiera alguna forma que se conectaran jóvenes que quieren independizarse y ver si pueden encajar compartiendo piso.”

“En los pisos para compartir no se pueden tener mascotas, no se puede llevar pareja...”

-Ni subir amigos ni a nadie. Tienes que estar...¡tienes que ser antisocial!

-Los pisos estos que están tan controlados son como mini cárceles. Conozco a uno en Hospitalet que tenían llave para la habitación (risas). No había nadie nunca en las zonas comunes.”

2. Treball i economia

Codis emergents

- Dificultat d’inserció laboral inicial
- Precarietat i sous insuficients
- Exigències desmesurades (experiència, rendiment)
- Model turístic com a factor de desqualificació
- Fuita de talent (fuga de cervells)

Els joves transmeten sentir-se atrapats en un mercat laboral que els exigeix com a adults però que els tracta com a becaris perpetus. La manca d’experiència laboral —condició paradoxalment indispensable per accedir a la primera feina— és un mur infranquejable per molts, i els sous oferts sovint no cobreixen el mínim per viure de manera autònoma.

El model turístic, que domina l’economia local, genera ocupació però de baixa qualitat, altament temporal i sense recorregut. Aquesta realitat contrasta amb les expectatives d’autoafirmació i creixement que sovint acompanyen el pas a la vida adulta, el que provoca desmotivació, frustració i fins i tot malestar emocional.

A més, el treball s’associa cada cop més a un mitjà de subsistència i no a una font de sentit o de realització personal. Aquesta desconexió entre treball i vocació afecta especialment els joves formats, que veuen truncades les seves aspiracions professionals i es plantegen la migració com a única via viable per avançar: la coneguda "fuga de cervells".

Cites destacades

“La persona que necesite un trabajo de verdad va a aceptar lo que sea. Pero si yo he hecho unos estudios: un ciclo medio, un superior, he ido a la universidad, lo que sea. ¿Por qué me tengo que conformar trabajando de camarera en un hotel de Lloret con las condiciones, no sé...horario partido...¿por qué me tengo que conformar con eso? Sé que voy a encontrar trabajo este verano: de camarera, si consigo que me enchufen en un supermercado...¿Pero por qué tengo que aceptar esto? ¿Por qué a los jóvenes no se nos permite trabajar de lo que estamos estudiando o hemos acabado de estudiar? Ese es el problema que he escrito en mi post-it. No hay inserción laboral de los estudios superiores. Acabas tus estudios y dices...hago un máster, porque no me van a coger en ningún sitio.”

“Yo he trabajado mucho y en los trabajos que yo he estado...sobre todo cuando

entras sin experiencia. Te piden mucho. Te exigen mucho. Más de lo que tu sabes. Ellos saben que no tienes experiencia y quieren que lo que hace una persona desde hace dos años lo aprendas tu en un mes. Y eso no puede ser. Y más si tu sabes que te pueden echar de ese curro y te puedes quedar sin ingreso. Vas a contracarrera. Sabes que cualquier error... El primero, bueno, es nueva. Pero a partir del cuarto, del quinto, es como que ya te ponen fecha de caducidad.”

“Las personas que vienen aquí como migrantes, cuando están buscando trabajo las rechazan porque no tienen NIE no sé qué no sé cuántos ¿cómo vamos a vivir aquí si no encontramos un trabajo? Si la gente no puede contratarte sin NIE pues tenemos que tener una salida para vivir. No podemos estar sin trabajo, eso es una cosa segura. Además aunque tengas NIE cuando vas a apuntarte a una ETT piden experiencia. Si tu eres una persona con un diploma nuevo, ¿de qué vas a tener experiencia de dos años? ¿Para los jóvenes que queremos trabajar, dónde podemos tener la experiencia?

-Y aunque tengas NIE a veces somos rechazados. El racismo es tan grande que no te dan la oportunidad de tener ni una entrevista. A mi cuando he ido a hacer una entrevista lo primero que me dicen es: “Ah! Eres negra!”. Tengo un nombre raro y se piensan que soy blanca o francesa o cualquier cosa y cuando me ven y ven que soy negra dicen “Ah, bueno, igualmente te vamos a dejar ver” Y yo digo, no, yo ya no quiero. Es delicado el tema”

“Sobre independitzar-se falta informació. No només és on viure o treballar. Ningú sap per on començar o què has de fer sol, perquè tothom està acostumat a que tot ho hagi fet una altra persona. Des de l'Institut i aquestes coses les haurien d'anar ensenyant...coses bàsiques del teu dia a dia per quan hagis de fer-les. Per exemple, encara em falta per treballar però saber els impostos... Totes aquestes coses. Si jo em posés a treballar no sabria què he de fer. Com fer un curriculum o com ser autònom. Ningú t'ensenyava com ser autònom, ningú t'ensenyava com crear la teva pròpia empresa. És molt difícil.”

3. Educació i formació

Codis emergents:

- Sistema educatiu desconnectat de la realitat
- Manca d'orientació i suport
- Barreres d'accés a formació ocupacional (especialment per a joves migrants)
- Desconeixement de recursos
- Manca d'espais per a l'estudi al municipi
- Abandonament escolar i fracàs educatiu encobert

L'experiència educativa es viu de manera ambivalent. D'una banda, s'hi reconeix una oportunitat d'ascens social; de l'altra, es denuncia que no respon a la realitat del jovent. L'abandonament escolar o el salt d'un itinerari a un altre sense rumb clar no

és resultat d'un "fracàs personal", sinó d'un sistema desorientador, desconnectat de les passions i fortament excloent.

Els joves migrants pateixen una doble barrera: l'administrativa (dificultat per homologar, accedir a formació ocupacional o obtenir NIE) i la simbòlica (sentiment de no pertinença, discriminació idiomàtica o institucional). Les aules d'acollida no són vistes com un espai de suport real, i sovint hi ha una fractura entre els serveis educatius i la diversitat del territori. També sorgeix inquietud respecte de l'ús del català a les aules, inclòs l'aprenentatge a les aules d'acollida.

S'hi suma una crítica al sistema educatiu tradicional: massa memorístic, poc adaptat a les intel·ligències múltiples i a les realitats socials, i amb una visió tecnocràtica de l'èxit acadèmic. Molts joves tenen ganes d'aprendre, però no troben en el sistema ni els recursos, ni el suport, ni l'oferta formativa adequada. Hi ha una percepció que en comptes de consolidar un sistema educatiu inclusiu, es rebaixa el nivell d'exigència i aprenentatge de forma generalitzada, s'empobreix el nivell educatiu i les perspectives de futur de la població jove.

La manca d'espais d'estudi públics o assequibles, la bretxa digital i el desconeixement dels recursos disponibles accentuen encara més aquesta desigualtat d'oportunitats.

Cites destacades

"Bueno, yo ahora mismo estoy en la Universidad pero pensando en mi barrio, en la gente con la que yo iba en el instituto aquí de Blanes. Se ven muchos casos que o bien dejaron la ESO o bien después de acabar la ESO no hicieron nada o se han puesto a trabajar de lo que han encontrado o bien han ido como moviéndose todo el rato: voy a probar este grado medio, no me convence, voy a hacer otra cosa, tampoco convence, voy a esperar. (...) Yo conozco una persona que se siente perdida, se siente frustrado porque ve a su alrededor personas que han llegado hasta la universidad y lo ve como 'TOP' y él se encuentra perdido, no encuentra su lugar y eso afecta a sus amistades, porque al final el colegio, la educación es un sitio de socialización."

"Cada persona es un mundo y cada casa... Tú de puertas para adentro no ves lo que hay. O sea, tú no puedes exigirle a una persona que no sabes como está, ni mentalmente, ni nada, algo que para ti es "el estándar" pero para esa persona, en ese momento, es un mundo. Puede tener cosas mucho más importantes que sacarse un curso."

"-Vale que el profesor (de la ESO) no está hecho para educar a un niño. El profesor no, pero el centro educativo, sí. Dentro del centro educativo sí hay, no sé si se llama CESMA o la pedagoga. Que esa es la que ayuda cuando el niño tiene un problema, ya sea dentro del centro o fuera, que no lo ayuda a concentrarse en clase. Esa es la

persona que tiene que mirar cuál es el problema y solventar el problema, ¿sabes? Y si va a más, pues que se haga lo que tenga que hacer. Pero el profesor no. Aunque el profesor sí ayuda a ver el comportamiento del niño, analizarlo y ver como está. Pero el centro tiene la obligación de detectarlo si puede.

-Estoy totalmente de acuerdo. Hay psicopedagogas en las escuelas pero aquí viene lo otro: y es que no sirven de nada! Yo estuve toda la ESO pidiendo ayuda: “no sé qué hacer”, “lo estoy pasando mal” pedí varios cambios de clase porque no estaba bien, aparte de que tenía mis problemas personales en casa, etc. Y ellos no me ayudaban. Me decían: Bueno, búscate la vida que ya tienes una edad. Porque estaba en 4º de la ESO. Entonces...no sirven, la mayoría de pedagogas no...En el ciclo también he tenido y me decían que no podían hacer nada, que yo tenía que ir y pedir ayuda”

“-La gente que antes podía estudiar en Blanes era gente más bienestante que podía estudiar perfectamente en su casa. Entonces la biblioteca es algo para ir de paso o algo así. Yo creo que ahora mismo, estos últimos 10 años, un montón de gente nos hemos...o sea hemos intentado acceder a niveles educativos más altos. Se ha democratizado el acceso a la universidad, por ejemplo. Ha subido el número de personas que estudiamos y al ser centralizado todo en grandes urbes como Gerona o Barcelona pues aquí no se mira por eso. Piensan: ¿de qué van a trabajar? Pues de turismo. Creo que se mira así (...) No se ve Blanes como una ciudad de gente que estudia sino como ciudad de vacaciones.

-Es irónico porque en la biblioteca el mejor sitio es enfrente del mar. ¡Las vistas son al mar! El sitio con mejor espacio, mejor luz, es la de los sofás, los libros y las revistas. Ummm, el perfil estudiante no es prototípico de Blanes. Si hubiera una universidad aquí quizás habría un cambio.

-Se da por hecho de que el estudiante se irá a vivir a Gerona o Barcelona. Cuando la mayoría estamos arriba y pa bajo con los buses, también con horarios nefastos. Es eso, aquí la gente... no estudia.”

4. Projecte de vida (no es tractava d'una categoria inicial, però sorgeix durant la discussió)

Codis emergents

- Infantilització i sobreprotecció social
- Incapacitat per planificar a mig/llarg termini
- Dependència estructural (familiar o de parella)
- Inseguretat emocional i desorientació
- Model social accelerat i tecnològicament saturat

L'emancipació no és només un procés econòmic o residencial, sinó també emocional, simbòlic i relacional. Les joves expressen que no se senten preparades

per emancipar-se, no perquè no ho desitgin, sinó perquè no han pogut construir una base sòlida per fer-ho.

La sobreprotecció familiar i social, la infantilització institucional i la manca de referents adults positius dificulten la presa de decisions pròpies. El futur es viu com una font d'angoixa i no com una promesa. Aquesta incapacitat de projecció vital genera malestar emocional, sentiments d'inutilitat i dependència estructural.

A més, la manca de temps, espai i reconeixement per al desenvolupament personal (les anomenades *soft skills*) suposa un dèficit greu: no només de competències laborals, sinó de capacitat per relacionar-se, decidir, liderar o cuidar-se. En aquest context, la vida adulta es viu com un projecte inaccessible, reservat només a qui té suport familiar o privilegis previs.

Cites destacades

“Te hace acomodarte, en plan, quedarte en tu zona de confort. En plan... pues no hago esto, me quedo en casa hasta que encuentre alguna cosita me quedo en casa de mis padres. O así, sabes? Se alarga y alarga en el tiempo.”

“La concepción del trabajo ha cambiado mucho estos años. Lo que para la generación de nuestros padres es que el trabajo te dignificaba, con un trabajo tenías todas las necesidades cubiertas y simplemente a lo mejor con el padre de familia trabajando. Lo que tenemos ahora es que la forma de vivir ha cambiado completamente y lo que estamos es en una inestabilidad permanente. Cualquier trabajo no pasa del sueldo mínimo y encima es eso, la exigencia que te meten para que cumplas las expectativas del empresario para que luego te paguen 4 mierdas.”

“No solo es el precio de venta de los pisos, son las condiciones, aunque salga más a cuenta comprar que alquilar. ¿Dónde voy yo sola con 1500€? Me van a decir que a mi casa (risas). La vida está hecha para 2, que eso es muy triste. ¿Y si no quiero ser dos? Estoy jodida.”

“¿Qué causa todo esto?:

- *Estrés, inestabilidad*
- *Autoestima*
- *Ansiedad*

Esto es a nivel mental, a nivel más material, ¿qué causa la inestabilidad laboral?

- *Piso.*
- *No puedes tener el coche que te permita trabajar.*
- *No puedes tener un piso más normal.*
- *Tener coche propio, no el de tus padres.*
- *Sí, autonomía.*
- *Bueno también como el proyecto de vida. Si quieres formar una familia...Es*

que a mi me da rabia que se dice de nuestra generación que no queremos hijos. Lo únicamente que queremos es una estabilidad que nos permita esas cosas. Es que...

- *No se puede...*
- *¡No hay ni intimidad (risas) para tener hijos! (risas)*
- *Si no tienes casa, ¡no tienes intimidad! (risas)*

“Para vivir necesitas trabajar, para trabajar necesitas vivir, para estudiar necesitas dinero, y tiempo. No tienes tiempo porque trabajas. Es el pez que se muerde la cola. Si te falta una de éstas es como que te desvías, ya no estás por lo que tienes que estar. Ahora pesa más lo económico que lo que te hace persona, porque todo está más caro, es más difícil, todo sube cada año más. Por mucho que tú quieras crecer personalmente, si no tienes un apoyo, yo qué sé, el Ayuntamiento, la familia, un grupo de amigos que tenga ganas de salir adelante, es muy complicado. Es una guerra y si no eres fuerte mentalmente...pues la guerra la pierdes.”

3. BENESTAR I EQUITAT

DIA: 16/5/25

ASSISTENTS: 3 noies i 2 nois

Aquest document recull les veus dels joves en relació amb aspectes fonamentals per al seu benestar i igualtat d'oportunitats, agrupats en quatre grans àrees: discriminació i violències; hàbits; mobilitat i transport públic; i salut mental. El contingut s'ha obtingut a partir de les transcripcions dels focus grup i s'ha organitzat segons les problemàtiques, causes i efectes expressats pels participants a través de la metodologia de “*Problem Tree*”.

1. Discriminació i violències

Codis emergents

- Discriminació per origen i llengua
- Assetjament de gènere en espais d'oci
- Masclisme estructural en l'educació
- Exclusió de col·lectius per edat, aparença o expressió de gènere
- Favoritismes i tractes desiguals del professorat

Les situacions de discriminació que relaten els joves mostren que la seva realitat quotidiana encara està travessada per desigualtats i exclusions. El que emergeix no són tant els grans actes de discriminació explícita, sinó una suma constant de

microviolències i actituds normalitzades que minven l'autoestima i generen sentiments de no-pertinença.

El sistema educatiu apareix com un espai especialment significatiu on aquestes desigualtats es reproduïen: tractes de favor, discriminació per aspecte físic, orientació masclista en l'oferta formativa, i segregació de facto en determinats estudis (per exemple, noies de PFI derivades només a comerç). A això s'hi afegeixen discriminacions per edat (com l'expulsió de gent gran d'espais públics) i per origen o llengua, amb conflictes relacionats amb l'ús de l'accent o de llengües diferents del català o castellà.

L'espai públic nocturn també és viscut amb tensió, sobretot per les noies, que relaten situacions d'assetjament per part d'homes adults en estat d'embriaguesa, sovint en un clima de total impunitat. Això connecta amb una sensació més àmplia: l'espai públic no és percebut com un lloc segur ni acollidor per a tothom.

CITES DESTACADES

“Mi post-it también es por los profesores. Siento que hay mucho conflicto por la forma en la que yo hablo. Yo no soy española pero tengo una forma muy distinta de hablar y al referirme a las personas hablo de usted a los profesores y se ofenden y me regañan. Ellos tienen que entender que yo no puedo cambiar mi forma de hablar porque a ellos no les guste. También yo no me llevo bien con mis compañeros. Desde que llegué al instituto me han estado ridiculizando por de donde soy y por mi acento. En mi país se dicen muchas groserías, muchas palabras... Entonces es como la forma de ellos de molestarme y también por mi aspecto físico, mi cuerpo. (...) Por ejemplo, todos mis compañeros hacen actividades y a mi me dejan fuera. Eso te hace sentir aislado, me hace sentir mal”

“Compañeros míos, gente que conozco, en la hora del patio (Sa Palomera) se ponen cerca, no dentro del portal, pero cerca y siempre dejan todo bien todo chill todo correcto. Hasta que un día alguien se cansó y se mancharon los pantalones porque los yayos pusieron lejía a punta pala para que no se sienten los niños, a posta. Los vecinos salen y les dicen, ¡fuera!”

“Pues (sento) incomoditat a l'estiu amb la gent que ve de vacances. Sobretot on hi ha més a l'oci nocturn, a la Plantera...pues...a vegades...si vas sola, no et sents còmoda perquè els guiris es posen fins al cul. No m'han arribat a dir res, però bueno sí, se t'apropen i et comencen a parlar i et busquen i has de posar un límit.”

“A veces en la calle, los señores adultos están bebidos y dicen cosas que incomodan. También se forman peleas, por ejemplo en la plaza del mercado. Ahí hay un bar que hace esquina que...A fuera se hacen, siempre en la tarde, a la hora que salen los niños del colegio se ponen unos hombres y unas mujeres ahí, tomados y drogados. Se ponen a gritarle cosas a la gente o a tirar botellas...Hace poquito estuvo la

policia.”

“-En mi ciclo somos todo tíos, menos en mi clase, mi novia, en este caso, que es tía. Y por ejemplo vamos de excursión y la gente dice “¡que hay una tía!” siempre pasa lo mismo (...) comentarios tipo así, comentarios que sobran, vaya.”

“-Mi instituto está muy marcado, de “esto no lo hacen las chicas”. Siempre que se van a apuntar a un...por ejemplo, en mi caso me dijeron para apuntarme a un PFI y hay el de electricidad, el de pintura, otro más que no recuerdo, el de construcción y el de comercio. Entonces me dijeron: apúntate al de comercio, habrá chicas. Y yo digo, ¿y por qué no puedo apuntarme al de pintura o electricidad? ¿Por qué? Pues porque nada más hay chicos. Siempre, desde que yo sé, en este instituto, solo he visto chicos en esas 3 modalidades.

-Eso también me pasó a mi. Al meu institut tal qual vam acabar l'ESO van haver-hi les típiques preguntes de què faràs després d'aquí i tothom anava a batxillerat i només quedàvem 2 persones. Un company que anava a fer el grau d'informàtica i jo que anava a fer el grau mitjà de paleta i el profe em va repetir com no sé quants cops: “tu saps què és ser paleta?” “saps lo que hi ha?” “estàs segura que vols ser paleta?”. No li entrava al cap que jo volgués fer algo relacionat amb la construcció. Hi ha com poca feina feta entre el professorat. No tothom, però sí.

- Un amigo se apuntó para los PFI y él dijo que quería hacer el PFI de peluquería y le dijeron: “¿¡Peluquería?! ¿Por qué si tú eres un hombre? ¿Por qué no haces construcción o electricidad?” Él dijo que no, que quería peluquería, que le gustaba. Y ellos: “pero tú tienes que hacer...” y yo le dije “no, él no tiene que hacer lo que ustedes quieran. Tiene que hacer lo que él quiera.”

2. Hàbits (consums, alimentació, esport, sexualitat...)

Codis emergents:

- Normalització de consums (vàper, marihuana, pantalles).
- Absència d'educació sexual realista.
- Tabús i inaccessibilitat familiar.
- Pressió social i estètica.
- Manca d'espais segurs per parlar de sexualitat.

Els joves identifiquen un model de socialització juvenil fortament influenciat per la necessitat de pertinença al grup d'iguals en un context de dificultats per accedir a persones de confiança que generin espais segurs per informar-se i adreçar els seus dubtes. Aquests context dificulta el desenvolupament de pràctiques saludables i una identitat autònoma.

Els consums (vàper, marihuana, ús intensiu de pantalles) són percebuts com a normalitzats i majoritaris, i sovint com a mecanismes de regulació emocional davant del malestar o la pressió social. Les substàncies esdevenen una forma de pertànyer,

de desconnectar o de suportar una realitat que els genera frustració. Aquest fenomen es veu agreujat per la fàcil accessibilitat, la normalització del consum, fins i tot en edats molt primerenques, i per la presència de circuits de revenda no regulats, especialment identificats en el cas dels vàpers.

Pel que fa a la sexualitat, els joves reclamen espais on parlar-ne amb llibertat i sense tabú. Es queixen del buit institucional i familiar en l'educació sexual, i denuncien la presència de conductes com l'*slut shaming*, la desinformació sobre consentiment i els riscos d'embarassos o ETS.

L'ús intensiu de xarxes socials apareix com un factor que interfereix directament en la qualitat de les relacions, en la concentració acadèmica i en la imatge corporal. Les comparacions constants generen baixa autoestima i sentiment d'insuficiència.

CITES DESTACADES

“És molt txorra, però jo veig un problema en l'ús del mòbil i de les xarxes perquè veig que la gent queda, es troba, i en comptes de xerrar...pues es perd, es perd l'essència de voler xerrar, sinó que quedes, vas a prendre algo i estàs amb el mòbil.

-También afecta a los estudios. En mi instituto quitaron los móviles por eso, por el exceso de uso en la casa. Y yo creo que ha servido porque se están concentrando más. En mi instituto hicieron una actividad (...) donde quitaron el móvil a algunos alumnos, era voluntariamente, durante una semana. Hicieron un documental. Varios compañeros míos lo hicieron y se sintieron como que del tiempo que estaban con el móvil no hacían las cosas que realmente tenían que hacer.”

“Los vápers (són un problema). Están así todos (gesto de vapear) con su váper. Sean de la edad que sea. En mi instituto he visto niños ¡de doce años! con un váper ¡así de grande!

-Hacen luces. Hay un tipo de váper con el que puedes llamar. No es coña. Puedes jugar y todo.

-Lo peor es que los estancos los venden. Y si no se los venden llaman a un contacto. Porque hay adolescentes de 18, 19 años que venden vápers. En Insta: vendo váper a 25€. Se aprovechan de los adolescentes.”

“Se hace porque es moda. Todo en general. Ahora se dice mucho lo del pequeño copia al mayor pero en todos los aspectos. Yo qué sé...por ejemplo tengo un hermano pequeño y me ve a mi bebiéndome una cerveza tranquilo. No es el caso, porque no bebo (risas). Entonces al día siguiente llego yo y le veo en la cocina en la misma posición que estoy yo bebiéndose una cerveza también. También depende de la gente con la que te juntas, puede afectar bastante en las opciones que puedes...”

“Hay mucho consumo de marihuana. Yo paso por aquí en el skate park en la Plantera o paso, yo que sé, a mi barrio, el Ca la Guidó, y eso haces así (inspira) y ¡ostia puta

qué peste! ¡qué peste a porro! En mi propio bloque, abro la puerta y puedes fumar, inhalar... Fuman de todo, jóvenes y adultos”

“Poder hauria d’haver-hi més espais on es pugui dialogar sobre això (sexualitat) i resoldre dubtes. És que realment no sé si n’hi han...estic parlant...Només sé la ginecòloga...aquí en Blanes? És que no sé...O el servei d’atenció a les dones. (...) Quan no hi ha aquests espais pues, pots agafar ITS o inclús hi ha bulling, assetjament. Jo conec casos de noies que abans de temps han tingut relacions, han estat poc informades. S’ha enterat més gent i s’ha rulat i...”

3. Mobilitat i transport públic

Codis emergents

- Transport públic ineficient i car (bitllets de bus a 2,60€)
- Inseguretat viària (especialment en patinets i bicicletes)
- Dificultat per accedir a permisos de conduir per llistes d’espera
- Desconnexió territorial

La mobilitat és un element clau en l’equitat territorial i d’oportunitats, i els joves ho expressen amb claredat. La seva experiència evidencia que el transport públic actual no respon a les seves necessitats quotidianes. Va tractar-se d’una de les temàtiques on els joves tenien més facilitats per identificar les problemàtiques, però no les seves causes.

Els problemes són diversos: falta de puntualitat habitual, poques connexions amb municipis veïns (ex. trajectes llargs a Girona), escassetat de places per fer pràctiques d’autoescola i preus elevats del transport urbà. Aquestes mancances limiten l’autonomia, generen frustració i tenen un impacte directe en la participació en activitats educatives, laborals o de lleure.

També es detecta una manca de seguretat viària, especialment en relació amb patinets i bicicletes: per una banda tenim vianants que es queixen de l’incompliment de la normativa per part dels patinets i, per l’altre, els usuaris de patinets manifesten l’existència de conductors que no respecten els usuaris, i hi ha una absència de carrils bici que els obliga a circular per la vorera. En general, a més d’una manca d’educació viària identificada, es generen situacions de perill i accidents.

La mobilitat territorial del municipi es percep com a precària, i això es tradueix en una fractura territorial i en una dependència excessiva del vehicle privat o de les famílies.

CITES DESTACADES

“Des de la meva casa, molt a prop del Serrallarga, por ejemplo en la parada del bus

que hay en mi casa no pasa la línea 2 o la que va a la ciutat esportiva, no sé cuál es, la 4 que son una de las locales. Pues no pasa y muchas veces tengo que ir andando desde mi casa a la ciutat esportiva que són más de 40 minutos andando. Por ejemplo si no puedo ir en patinete porque está lloviendo, que me ha pasado. O mi madre no me puede llevar en coche. ¿Qué hago?”

“Jo sé que altres llocs del voltant de Blanes o més enllà tenen els busos com l'abonament del tren. Blanes com no en té. Hi ha molta gent, parlo de mi i dels meus amics, que els busos no els necessiten perquè Blanes no és tan gran com per exemple Barcelona, però es necessita més mobilitat per tot. Si necessitem anar a un lloc o altre...i els pares treballen, no poden estar...”

“Els patinets passen per les voreres a altes velocitats.

-Com que falta educació viària.

- Pero también los coches porque no respetan el paso de peatones.

-Los patinetes van en dirección contraria por la acera. A mi me atropellaron.

-Yo he visto mucha gente que va en patinete por la acera porque no saben por dónde tienen que ir o que tienen que llevar casco.

- ¿Alguien es usuario de patinete? ¿Hay alguna problemática?

- Los coches. No respetan. Hay carriles específicos pero en algunos sectores no. Cuando no hay carril bici toca andar por la carretera, pero los coches no respetan.”

“Si los buses van mal, llego tarde. Si llego tarde, me echan la bronca. A mi el bus me deja en la parada y tengo que caminar y subir un poco más. Luego tengo que subir tres pisos. Y al salir del instituto toca correr, porque no se sabe a qué hora pasará el bus, y si lo pierdes pues a esperar o te toca ir caminando.”

“No hi ha cap problema amb el transport públic. El que passa és que la gent avui en dia és molt mandrosa. Blanes té només 16km quadrats, 17. Els llocs comuns no estan tan lluny. Podem fer servir altres alternatives com bicis o patinets. En comptes de fer més autobusos o reduir el cost de l'autobús es podrien fer bicicletes com fan a Barcelona.

-Jo no estic d'acord. Jo anava amb bici i si vaig per la vorera, em criden. Si vaig per la carretera, em piten. Els carrils de bici n'hi han pocs i hi passa molta gent i no serveixen de molt. Bicicleta, abans en tenia: em van robar la roda, en vaig agafar una altra i aleshores me la van robar sencera.”

4. Salut mental

Codis emergents

- Invisibilització emocional a l'INS

- Estigma i manca d'espais d'expressió
- Medicació com a resposta institucional
- Pressió social i manca d'escolta activa
- Solitud i desesperança

La salut mental és el fil conductor que travessa totes les altres subtemàtiques. El jovent expressa de manera contundent una vivència col·lectiva de malestar emocional, manca de suport i normalització de l'angoixa per motius diversos. També estableix un paral·lelisme clar entre la sensació de “no pertànyer” i el malestar, que pot portar a conductes de risc que retroalimenten el malestar (com l'ús intensiu de pantalles o tòxics)

Als instituts, no troben espais ni persones disposades a escoltar-los. La manca d'educació emocional, l'absència d'espais de confiança i l'estigma fan que molts optin per no parlar-ne. Quan finalment ho fan als serveis que coneixen (el metge), sovint reben una atenció sanitària que redueix el problema a una qüestió clínica i que ofereix respostes farmacològiques (antidepressius) sense acompanyament emocional i escolta real.

Aquest model medicalitzat genera desconexió i frustració, i agreuja la sensació que els seus malestars no tenen cabuda dins el sistema. La solitud, la manca d'autoestima i les dificultats per gestionar la pressió social són motius recurrents. També ho són la ideació suïcida, el replegament emocional i el fracàs escolar indirecte.

CITES DESTACADES

“-Hi han pocs punts de trobada o espais segurs on poder parlar d'això. Que no sigui la Seguretat Social.

-Yo no es mi propia experiencia, sino por gente que me ha contado. Muchas veces van al psicólogo, para expresarse y ver si les pueden ayudar, y lo que hacen es.... pues bueno, drogarte. Un poco de droga a ver si te ayuda. Y les deja K.O., zombies. Yo tengo migrañas y me recetaron antidepresivos.”

“-Por ejemplo en mi insti, con el tema ciclo como ven que estamos todos muy agobiados pues tenemos un profe que es un orientador y que si hace falta que hables, o con el tutor o tutora, puedes hablar con él, expresar, salir fuera...A mi me paso el año pasado, de estar agobiado, ataques, ataques y salir fuera de clase y todo.”

-A veces me ha pasado que quiero decirle algo al tutor, que estoy agobiada o algo así y no escucha. Por ejemplo este año mi instituto sí que puso una orientadora de verdad que dedicó tiempo a sus alumnos. El año pasado teníamos una orientadora que tu le contabas algo, una pelea o un agobio y ella era como: sí, sí, después. ¡No

pasa nada! El año pasado en esta época a finales yo me sentía muy agobiada y yo quería hablar con mi orientadora para ver si me podía ayudar o orientar en qué asignaturas elegir porque yo estaba tan agobiada que no podía. Yo le pregunté si podíamos hablar muchas veces y no. Me tocó hablar con mi madre. Y mi madre al fin y al cabo es mi mejor amiga, pero yo quería un apoyo profesional que me ayudara a elegir algo por dónde ir. Y al final estaba tan agobiada que dejé que el profesor eligiera por mí.”

6.4.- Resum dels focus grup amb els professionals (Iqembu)

RESUM DEL FOCUS GRUP AMB PROFESSIONALS

1. Emancipació i projecte de vida – Entrevista grupal amb professionals

Participants: Marina Cáliz (Educació), Priscila Gerlach (Absentisme Escolar), Montse Torres, Cristina Álvarez –SLO- i Cristina Jiménez –SOJ- (Promoció Econòmica), Paula Guirado –PIJ- (Joventut), i Cristina Rubio (Habitatge).

S'excusen: Enric Rodríguez (Educació) i Lurdes Rodríguez i Montse Jodar (Acció Social).

IDEA: Promoció de l'accés a l'habitatge als joves

Les tècniques municipals expressen una preocupació compartida per les dificultats estructurals d'accés a l'habitatge del jovent. S'hi inclou la manca d'oferta, els preus elevats, la pressió del mercat, així com situacions de discriminació per raons d'origen. També es reconeix que, tot i l'existència d'ajuts i habitatges socials, aquests no són suficients ni ajustats a la realitat econòmica de molts joves.

Línies estratègiques identificades:

- Situar l'accés a l'habitatge juvenil com una prioritat municipal.
- Adoptar una mirada interseccional (econòmica, social i antiracista) en el disseny de polítiques d'habitatge.
- Impulsar models de lloguer assequible adaptats a les realitats juvenils.

Accions esmentades:

- Captació d'habitatge privatiu destinat a joves a través d'incentius per als propietaris/es (bonificació de l'IBI, seguretat jurídica, ajuts a la rehabilitació...) Es parla d'experiències conegudes a Vidreres, Calella i Pineda.
- Promoció de l'habitatge cooperatiu vinculat a altres realitats com les comunitats energètiques. Es parla d'experiències conegudes a Mataró i Sant Hilari Sacalm. Per la complexitat d'aquesta acció, es considera a llarg termini.

IDEA: Redefinició i impuls de l'estratègia d'orientació educativa i laboral

Les tècniques expressen preocupació per la desvaloració social de la formació i pel fet que molts joves i les seves famílies no perceben la necessitat de continuar formant-se. També denuncien una orientació educativa basada només en el rendiment acadèmic i les places disponibles dels CES, amb poca atenció a les competències, les vocacions i el context territorial. Es destaca la desconexió de les opcions

formatives i professionals reals, així com les dificultats de mobilitat i l'escassetat de places en certs nivells educatius, com la formació de nivell 1. Apareixen reflexions sobre la necessitat de millorar l'acompanyament, treballar les vocacions i connectar amb les oportunitats del territori.

Línies estratègiques identificades:

- Apropar les figures d'orientació als centres educatius i valorar les famílies com a agents clau en aquest procés. Treballar des de la prevenció (molt abans dels 14 o 15 anys).
- Promoure l'orientació personalitzada des de primària.
- Vincular l'oferta formativa amb les competències i motivacions dels joves.
- Adaptar les polítiques formatives a la realitat territorial.

Accions esmentades:

- Impuls prioritari d'un espai de treball interdepartamental (taula, comissió...), amb intervenció dels centres educatius, on:
- Es creï una oficina municipal d'orientació
 - S'expliquin les figures orientadores i es donin a conèixer
 - Es lideri una fira d'orientació local anual
 - Es defineixi una cartera de serveis per oferir als CES
 - Es defineixin els nous espais on es duu a terme la tasca orientativa. Es proposa la descentralització:
 - Oficines obertes als centres: professionals es desplacen als centres per atendre famílies i alumnes
 - Oficina municipal pròpia, no dependent de subvencions.
- Prevenció de l'abandonament prematur dels estudis abans dels 16 anys a través de:
 - Treball amb famílies
 - Millora en la difusió dels dispositius d'orientació amb presència als CES.
- Impuls del coneixement d'oficis i sortides professionals associades a la FP. A través de:
 - Mentoria: partint de projectes com Mentora o Rossinyol
 - Tastet d'interessos professionals amb experiències breus a empreses del territori.

Metodologies de treball interdepartamental

- Coordinació estable entre Educació, Joventut i Promoció Econòmica per dissenyar una estratègia d'orientació de major impacte.
- Vehiculació de les propostes que puguin sorgir amb les necessitats reals dels centres educatius, ja que el treball i accés als CES es percep com a risc per la seva dificultat.

- Aprofitament dels espais de treball conjunt ja existents com “Impuls FP”

2. Equitat i benestar emocional – Entrevista grupal amb professionals

Participants: Ismael Pérez (Salut Pública), Montse Jodar (Acció social), Ivan del Río (Joventut), Isabel Riudaura (Benestar Emocional i Salut Comunitària), Mònica Poh (Atenció a la crisi en salut mental d'infants i joves –CSMIJ-).

S'excusen: Micaela Álvarez (Igualtat) i Núria Lavado i Miquel Sardà (Nova Ciutadania).

IDEA: Reforç dels centres educatius i descentralització dels serveis de suport emocional

Els participants coincideixen a assenyalar que els centres educatius de secundària són espais clau on es manifesta el malestar emocional dels joves, però que no disposen de recursos suficients per fer-hi front. Cal blindar-los de recursos humans i materials, i fer que esdevinguin espais de referència emocional. Alhora, es defensa la descentralització dels serveis de suport i l'acostament als barris i als espais quotidians del jovent (biblioteques, ciutats esportives, associacions veïnals). Aquesta descentralització, però, es veu limitada per la manca estructural d'equipaments municipals, i per això s'aposta per models híbrids i flexibles com els punts d'atenció via WhatsApp o els serveis mòbils.

Línies estratègiques identificades:

- Reforçar el paper dels instituts com a espais de benestar i detecció precoç.
- Descentralitzar els serveis juvenils per fer-los més accessibles i propers.
- Establir xarxes comunitàries de suport emocional al territori.

Accions esmentades o derivables:

- Incorporació de professionals especialitzats en benestar emocional als centres educatius.
- Establiment de punts d'informació temporal en espais veïnals.
- Utilització de canals digitals (com WhatsApp) com a eina de suport i derivació.

IDEA: Pla de Formació Emocional Integral i treball en xarxa

Els tècnics apunten que el rol de la família ha esdevingut més fràgil i difús. Es constata una doble tendència: d'una banda, la relaxació dels rols familiars tradicionals i, de l'altra, l'emergència de perfils familiars amb progenitors hiperformats però amb dificultats per gestionar conductes de risc dels fills. Això ha provocat una exposició

més gran a situacions de malestar emocional i a comportaments disruptius. Es defensa que les polítiques públiques haurien d'incloure les famílies com a agent actiu de prevenció, especialment en l'àmbit emocional.

Sorgeix la proposta de dissenyar un pla de formació emocional Integral que serveixi per abordar el benestar emocional del jovent de manera estructural i preventiva. Aquest pla hauria de tenir un abast ampli i estar dirigit a infants, joves, famílies i professionals. Caldria adaptar-ne el contingut i els formats als espais naturals de cada col·lectiu. Paral·lelament, es considera imprescindible crear espais de treball en xarxa, com una taula de salut juvenil, per garantir la continuïtat, coordinació i seguiment de les accions impulsades.

Línies estratègiques identificades:

- Crear un marc estable i compartit per a la promoció del benestar emocional juvenil.
- Desenvolupar una perspectiva preventiva des de l'entorn familiar.
- Donar resposta integral i sostinguda, no fragmentada ni puntual.

Accions esmentades o derivables:

- Desenvolupament d'un pla de formació emocional integral que inclogui famílies com a col·lectiu destinatari.
- Organització de tallers, xerrades i campanyes específiques adreçades a famílies.
- Creació d'espais de trobada entre famílies, serveis i joves.

IDEA: Comunicació efectiva i vincles amb el jovent

Els participants alerten que les polítiques i serveis adreçats al jovent sovint no arriben de manera efectiva perquè no es fan servir els canals ni els llenguatges adequats. Cal repensar com es comunica i es vincula l'administració amb els joves: des de l'ús estratègic de les xarxes socials fins a la presència en espais habituals com instituts, biblioteques o equipaments esportius. També es destaca el paper clau del Punt d'Informació Juvenil, no només com a canal informatiu, sinó com a servei captador i generador de vincle.

Línies estratègiques identificades:

- Situar la comunicació com a clau en l'accés i la vinculació juvenil.
- Utilitzar canals propis del jovent (digitals, visuals, informals).
- Entendre la informació com una porta d'entrada, no com un fi en si mateix.

Accions esmentades o derivables:

- Reforçar el Punt d'Informació Juvenil com a servei de primer contacte.
- Crear continguts específics per xarxes socials i adaptar-los a codis juvenils.
- Ser presents als espais naturals dels joves amb informadors o activitats de vincle.

Metodologies de treball interdepartamental

- Manca d'una estructura tècnica clara i robusta que lideri les intervencions
- Creació d'una taula de salut amb participació tècnica i política, si s'escau.
- Limitació estructural d'equipaments públics als barris, per la qual cosa cal implicar el teixit associatiu.

IDEA: Redefinició i impuls de l'estratègia d'orientació educativa i laboral

Les tècniques expressen preocupació per la desvaloració social de la formació i pel fet que molts joves i les seves famílies no perceben la necessitat de continuar formant-se. També denuncien una orientació educativa basada només en el rendiment acadèmic i les places disponibles dels CES, amb poca atenció a les competències, les vocacions i el context territorial. Es destaca la desconexió de les opcions formatives i professionals reals, així com les dificultats de mobilitat i l'escassetat de places en certs nivells educatius, com la formació de nivell 1. Apareixen reflexions sobre la necessitat de millorar l'acompanyament, treballar les vocacions i connectar amb les oportunitats del territori.

Línies estratègiques identificades:

- Apropar les figures d'orientació als centres educatius i valorar les famílies com a agents clau en aquest procés. Treballar des de la prevenció (molt abans dels 14 o 15 anys).
- Promoure l'orientació personalitzada des de primària.

3. Comunitat, cultura i participació – Entrevista grupal amb professionals

Participants: Gisela Bayé (Esports), Gema Ciuró (Biblioteca), Ivan del Río (Participació Ciutadana), Pere Box (Cultura), Laura Estela (Joventut -Nau4-), Susanna Sola (Casals Cívics i Comunitaris de la Generalitat de Catalunya).

S'excusen: Yolanda Fontanillas (Fires i Festes) i Elisa Sola (Oficina de Català - Consorci per a la Normalització Lingüística-).

IDEA: Millora i ús comunitari dels espais municipals

Els participants reivindiquen la necessitat de garantir un ús comunitari real dels espais públics, especialment els esportius i d'oci a l'aire lliure. Es destaca que aquests espais tenen una alta demanda social i són clau per a la pràctica autònoma, espontània i no associada d'activitats físiques, lúdiques i familiars. Alhora, es posa en evidència la manca de manteniment adequat i la necessitat de sistematitzar-ne la gestió, així com

la importància d'implicar-hi tant diferents àrees com la ciutadania per a la seva cura i planificació.

Línies estratègiques identificades:

- Revalorar els espais públics com a infraestructures socials i comunitàries.
- Fomentar usos oberts i lliures, adaptats a les necessitats canviants de la població.
- Garantir la seguretat i accessibilitat d'aquests espais.

Accions esmentades:

- Elaborar el Mapa d'Instal·lacions Esportives Municipals (MIEM).
- Externalitzar el manteniment dels espais oberts per garantir-ne la sostenibilitat.
- Incloure les persones en el disseny d'aquests equipaments esportius oberts, partint de bones experiències com el parc de cal·listènia.

IDEA: Potenciar els equipaments culturals com a espais juvenils de referència

Es destaca positivament el cas de la Biblioteca, que ha sabut obrir-se als joves i acollir-los amb naturalitat. Malgrat que un 35% de joves no la coneixen, es valora que l'altre 65% sí, i això es veu com un èxit comparat amb altres serveis joves. Destaquen també la nova línia d'actuació del Departament de Cultura on, a través de la difusió, ha aconseguit arribar a nous públics. Els CC, en canvi, tenen dificultats per accedir al públic jove més enllà de les accions desenvolupades amb els centres educatius.

Línies estratègiques identificades:

- Reforçar els equipaments culturals com a espais vius i acollidors per al jovent.
- Apostar per una cultura de proximitat que trenqui barreres d'accés i apropament.
- Visibilitzar i reconèixer les bones pràctiques municipals ja existents.

Accions esmentades:

- Incloure persones joves en el disseny de les programacions dels diferents equipaments culturals i comunitaris. Es destaquen experiències d'èxit com el Grup de Lectura de la Biblioteca. Per assolir-ho, cal:
 - Detecció de lideratges juvenils (s'esmenten experiències d'èxit, com la batalla de galls de la Biblioteca).
 - Vehiculació dels interessos a través de metodologies participatives sectorials.

IDEA: Millora de la comunicació interna i externa de les entitats

En el debat s'assenyala que moltes entitats tenen dificultats per arribar als joves, malgrat oferir activitats gratuïtes, espais i recursos. Una part d'aquest repte es vincula a la comunicació externa, que sovint no aconsegueix connectar amb els codis i canals juvenils. Però també s'identifica una mancança en la comunicació interna i l'acollida

dins les pròpies entitats. No hi ha, en molts casos, protocols clars per a la incorporació de noves persones, ni es garanteix un acompanyament o vincle inicial. Això provoca que, malgrat un cert interès inicial, els joves no s'hi quedin o no es sentin prou confiats per apropar-s'hi en un primer moment.

Línies estratègiques identificades:

- Fer una aposta per renovar la comunicació externa de les entitats amb una mirada juvenil i relacional.
- Reconèixer l'acollida com a part clau del cicle de participació: primer contacte – vinculació – consolidació.
- Valorar les entitats com a espais de socialització i identitat col·lectiva.

Accions esmentades o derivables:

- Promoció de la creació i implementació de protocols o circuits clars per rebre, acompanyar i vincular persones noves a les entitats, incloent un “rol d'acollida”.
- Promoure el coneixement de les entitats del municipi al conjunt de la ciutadania, especialment les joves. Es proposen els espais següents:
 - Centres educatius de secundària
 - Barraques, a través de projeccions audiovisuals o similars que mostrin la tasca de les entitats.

IDEA: Necessitat de professionalitzar la comunicació municipal per arribar al jovent

Els tècnics apunten que l'estratègia comunicativa de l'Ajuntament ha d'evolucionar per ser realment eficaç, especialment amb el públic juvenil. Es constata, a través de les dades i l'experiència de Cultura, que les eines tradicionals (cartells, tríptics, web) funcionen amb públic adult o fidelitzat, però no són útils per captar l'atenció de nous perfils joves. L'experiència mostra que només una comunicació directa, digital i adaptada té resposta en aquest col·lectiu. Per això es proposa incorporar professionals de la comunicació, no només per fer difusió, sinó per pensar estratègies de fons, generar comunitat i construir narratives que connectin amb el jovent.

Línies estratègiques identificades:

- Replantejar la comunicació institucional com una eina de vinculació, no només d'informació.
- Fer servir les xarxes socials com a canal central, amb continguts adaptats i originals.
- Incorporar perfils professionals de la comunicació que coneguin l'ecosistema digital i el llenguatge juvenil.

Accions esmentades o derivables:

- Generació de continguts específics per a xarxes socials (amb llenguatge, formats i ritmes adequats).
- Presència estable i estratègica en instituts, tant per informar com per escoltar.
- Unificar i donar resposta de forma conjunta a les necessitats comunicatives dels diferents departaments, serveis i equipaments, no de forma atomitzada com fins ara.

Metodologies de treball interdepartamental

- Coordinació estable entre Cultura, Joventut, Biblioteca, CCs i esports per desenvolupar el programa comunitari de ciutat de forma integrada (taula comunitària) i vehicular la seva difusió
- Creació de circuits clars de responsabilitat en la gestió i manteniment dels espais públics.
- Coordinació estable entre Cultura, Joventut, Biblioteca, CCs i esports per desenvolupar el programa comunitari de ciutat de forma integrada (taula comunitària)

6.5.- Resum focus grup amb les entitats juvenils

INFORME ANALÍTIC FOCUS GRUP (entitats)

DINÀMICA D'ANÀLISI DE LA REALITAT MITJANÇANT UN DAFO

DIA: 27/05/25

ASSISTENTS: 3 ENTITATS JUVENILS (DIABLES SA FORCANERA (2), Consell Local de la Joventut CLJB (5), AGRUPAMENT CAU (3))

10 PERSONES EN TOTAL

Aquesta anàlisi parteix dels comentaris i aportacions de les entitats juvenils registrades dins del municipi de Blanes mitjançant un DAFO per tal de conèixer les debilitats, amenaces, fortaleces i oportunitats. Després d'aquesta anàlisi de la realitat, es fa una petita conclusió mitjançant una activitat amb perspectiva de millora i accions que haurien d'anar encaminades a l'horitzó 2028.

- **DEBILTATS (PUNTS DÈBILS DE CARÀCTER INTERN)**

Tant Diables com CLJB comenten que tenen problemes de **relleu generacional**, ja que veuen que no hi ha **implicació del jovent** dins de les entitats i es troben amb problemes per deixar el relleu en bones mans.

Consideren que la implicació de les persones és cada vegada més baixa, pel fet que als joves els costa entendre que estar dins d'una entitat suposa invertir el teu temps sense rebre cap remuneració econòmica. Això fa que hi hagi poca implicació per conèixer com és el funcionament d'una entitat.

Reflexió: hi ha hagut un canvi social en la joventut en general que afecta aquesta motivació i la capacitat de poder deixar un relleu de qualitat.

Tant Diables com l'Agrupament del cau exposen que tenen **equipaments precaris** que els dificulten la feina interna de l'entitat:

En el cas dels Diables tenen un equipament poc funcional on deixar el material, ja que tenen la percussió a l'Espai Jove i la pirotècnia i altres materials en un altre local que té llum i hi ha molta humitat. El fet de tenir separat l'entitat en dos locals diferents provoca la segregació dels seus membres.

En el cas de l'Agrupament del CAU, utilitzen un equipament de la Parròquia, el qual està cedit per conveni. Aquest espai és molt precari i poc segur per als participants i, en cas de fer reformes per millorar el condicionament (que les han fetes), les han d'assumir ells de manera íntegra.

L'agrupament del cau exposa que té **dificultats** internes d'acció cap a **persones amb diversitats funcionals per falta de formació**.

Hi ha un increment dels infants i joves amb diferents problemàtiques de diversitats funcionals i no tenen la capacitat formativa per poder donar l'abast i fer una tasca correcta en aquest sentit.

L'Agrupament del Cau comenta que dins dels participants del cau hi ha **poca diversitat d'infants**, ja que només és accessible per als infants i joves que es troben a prop on es desenvolupa l'activitat (al centre de la vila). Per tant, pateixen una centralització de les persones participants dins de l'Agrupament.

Aquest fet també està influenciat per la falta de beques i subvencions i la gran polaritat del municipi, que es troba segregat per classes socials i per la dimensió del terreny.

- **FORTALESES (PUNTS FORTS DE CARÀCTER INTERN)**

L'entitat de Diables visualitza com a punt fort el fet que l'entitat compta **amb molts veterans que tenen experiència** dins de l'entitat i saben com organitzar-se. Aquest fet és la conseqüència de no tenir relleu generacional amb implicació. Per un costat és perillós perquè no tenen relleu, però d'altra banda la gent que en forma part té coneixements i experiència en l'àmbit organitzatiu, i això proporciona seguretat dins de l'entitat.

El CLJB presenta diferents punts forts de caràcter intern que facilita una miqueta la seva tasca, ja que consideren que tenen **una molt bona cohesió grupal** dins de l'entitat i això facilita **el treball en equip** entre els seus membres. Gràcies a aquesta cohesió i treball en equip, expressen que tenen idees potents i enriquidores per al municipi i que aquestes promocionen valors a la joventut.

L'agrupament del CAU veu com una fortalesa el fet d'estar sota dos paraigües molt grans com són **el MEG** (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya) i les taules del **DEMGI** (Demarcació de Girona - Minyons Escoltes i Guies de Catalunya). Aquest fet fa que en ocasions puguin estar coberts dins d'un paraigua més gran com és el de pertànyer a associacions amb grans capacitats i recursos.

- **AMENACES (PUNTS DÈBILS DE CARÀCTER EXTERN)**

El CLJB comenta que constaten **una caiguda interna de motivació** a causa de tenir el concert del CAP 2 com a competència quan es fa l'activitat de l'Ensorra't. Diuen que els costa motivar als participants de l'entitat quan es fa una programació de concerts amb més pressupost durant els mateixos dies que l'activitat de l'Ensorra't.

Les tres entitats estan d'acord que hi ha una **burocràcia excessiva i feixuga**. Comenten que hi ha moltes barreres a l'hora de desenvolupar una activitat de l'entitat. Al final aquest fet acaba revertint en moltes tasques no assumibles per una persona voluntària. Expressen que consideren que hi ha poca empatia cultural davant de les entitats i això es reflecteix en moltes traves administratives.

Tant Diablos com en CLJB consideren que assumeixen responsabilitats excessives per part de les entitats en activitats com Correfoc, l'Ensorrat i el Carnaval (responsabilitats de seguretat, de muntatge, d'accions...).

En conclusió, tenen una sensació que l'administració/Ajuntament vol acabar amb les activitats de les entitats però que ningú s'atreveix a donar el pas i per això hi ha aquesta deixadesa.

L'Agrupament del CAU, exposa que tenen **molt poques subvencions per part de l'Ajuntament** en les seves activitats de lleure al municipi.

Consideren que l'Ajuntament hauria de subvencionar-los de manera anual pel **servei públic** que proporcionen en fer arribar el lleure al màxim nombre possible d'infants i joves del municipi de Blanes

Quan es beca el casal per cobrir els infants i joves amb NESE no arriben a poder donar l'abast per la demanda que hi ha. Això provoca que els professionals no puguin dur a terme la seva feina amb unes condicions de ràtio assumibles realment o bé que hagin de deixar infants i joves fora perquè no poden assumir més nombre de participants amb aquestes necessitats.

El CLJB valora com a **insuficient el pressupost que facilita d'Ajuntament** per dur a terme la seva activitat més important de l'any que és l'Ensorrat, ja que comenten que aquest pressupost és el mateix des de fa més d'una dècada i els agradaria augmentar-lo per tal de poder tancar un cartell d'artistes que siguin de referència juvenil i oferir un esdeveniment de qualitat i a l'altura del que es mereix el municipi.

El CLJB comenta que hi ha una **desactualització i falta de promoció activa** de les activitats desenvolupades per entitats per part de l'Ajuntament.

Tot i que remarquen que és una feina molt feixuga i complicada, voldrien que es millorés els canals de difusió que té l'Ajuntament per tal d'arribar al màxim nombre d'habitats del municipi, ja que consideren que no es fa una difusió adient i això es reflecteix en el desconeixement de les activitats per parts dels veïns del municipi.

L'Agrupament del CAU comenta que, tot i haver-hi una burocràcia complicada i feixuga, una vegada superada, **no es satisfà la demanda**. És a dir, una vegada es fa una instància demanant un material, quan arriba el dia de l'activitat el material no hi és o no hi ha el número de material físic que s'ha demanat (ex: nombre de taules i cadires).

Consideren que s'hauria de mantenir una comunicació més activa i efectiva durant aquests processos per saber realment de quin material físic es disposarà per fer l'activitat, perquè si es comenta amb antelació que un nombre determinat de material no estarà disponible, es podria intentar assumir aquesta part per part de l'entitat. Però no és possible fer-ho a última hora i s'ha d'anar corrents a la recerca de material per poder dur a terme l'activitat de la manera programada.

Totes tres entitats estan d'acord que s'hauria de **millorar la comunicació entre departaments de l'Ajuntament**.

Aquesta descoordinació fa que diferents àrees demanin documents duplicats.

La informació no arriba als departaments de l'Ajuntament de manera orgànica, si no és que l'entitat vagi a les àrees respectives a informar de les seves activitats.

La Policia Local moltes vegades no té la informació de les activitats i això acaba creant una sensació de mal tracte per part de la policia, que potser no ha tingut coneixement de les activitats que les entitats juvenils desenvolupen.

Totes tres entitats evidencien -i ho fan amb indignació- la **diferència de pressupostos entre les diferents àrees que té l'Ajuntament**. Afirmen que els crea impotència el fet de veure com algunes àrees de l'Ajuntament poden dur a terme activitats amb un pressupost summament elevat i ells, en canvi, no poden realitzar les seves activitats més destacades amb el pressupost desitjat perquè no reben el finançament adient per part de l'Ajuntament (ex: Blanes Film Festival).

- **OPORTUNITATS (PUNTS FORTS DE CARÀCTER INTERN)**

L'Agrupament del CAU considera un punt fort de la seva entitat la **bona organització i el bon relleu que tenen**, i destaca el seu consell, que és molt actiu i participatiu, i que durà a terme les funcions de manera adequada en el futur.

El CLJB expressa que la **capacitat que té d'arribar als joves** és una oportunitat per continuar oferint activitats que tinguin relació amb la joventut del poble i ho consideren un punt molt fort en la seva tasca de potenciació de les relacions entre les entitats del municipi.

Els Diables també valoren molt positivament el fet de treballar i participar de manera activa amb altres entitats o activitats locals del municipi

L'Agrupament també ho valora com a punt fort i veu una oportunitat de continuar creant xarxa entre les entitats registrades al municipi.

Totes tres entitats consideren que la millor oportunitat o potencialitat que tenen és la necessitat de **crear més vincle i “pinya” entre entitats**, i que se segueixi amb la predisposició d'ajudar-se mútuament per millorar les activitats juvenils encarades al municipi de Blanes.

Els Diables valoren molt positivament i com una oportunitat **el finançament de mínims de subsistència que fa l'Ajuntament** per a les seves activitats anuals més importants, com són el St. Joan i el Correfoc, ja que sense el finançament aquestes activitats no es podrien dur a terme.

- **HORITZÓ 2028**

Per concloure la sessió hem organitzat una activitat de tancament en què hem plantejat tres preguntes en relació a les directrius de cara a la següent reunió que es durà a terme per al Pla local de joventut l'any 2028. Les tres preguntes plantejades i les seves conclusions són les següents:

Quines coses depenen de nosaltres (entitats)?

- Promoure accions conjuntes entre entitats per crear xarxa
- Promoure les activitats i lluitar perquè no es perdin
- Continuar sent reivindicatius

Quines coses depenen de tercers però podem intervenir-hi?

- La burocràcia
- El relleu i la implicació

Què està fora del nostre abast o és difícil que puguem intervenir-hi?

- Responsabilitats
- Comunicació i relació entre àrees

- Equipaments
- Voluntat política de les activitats o importància de les entitats dins de l'Ajuntament.

6.6.- Equipaments d'interès juvenil

• EIX 1.- PROJECTE DE VIDA JUVENIL

ÀMBIT: EDUCACIÓ			
SERVEI	BREU DESCRIPCIÓ	GESTIÓ	ADREÇA
<u>ÀREA D'EDUCACIÓ</u>	Manteniment dels centres educatius i impuls de projectes educatius	Pública/ Ajuntament	C/Ample, núm.11
SERVEI D'ABSENTISME	Detecció i intervenció de l'absentisme escolar		
ESCOLA COR DE MARIA	Educació primària i ESO	Concertada	Passeig de Santa Bàrbara, núm.1
ESCOLA SANTA MARIA	Educació primària i ESO	Concertada	C/ de la Salut, núm. 24
ESCOLA MOSSÈN JOAN BATLLE	Educació primària i ESO	Pública	C/Félix Lope de Vega, núm.1
CENTRE D'EDUCACIÓ ESPECIAL VENTIJOL	Centre educatiu i terapèutic que ofereix una atenció especialitzada	Pública	C/Joan Benejam , núm. 25
INSTITUT S'AGULLA	ESO, batxillerat i cicles formatius de grau mitjà i superior	Pública	Ctra. Malgrat, núm.13
INS SERRALLARGA	ESO, batxillerat i cicles formatius de grau mitjà i superior	Pública	C/Joan Benejam, núm.1

INS SA PALOMERA	ESO, batxillerat i cicles formatius de grau mitjà i superior	Pública	C/Vilar petit, núm. 24
UNITAT D'ESCOLARITZACIÓ COMPARTIDA (UEC)	Educació a alumnes amb necessitats derivades de la inadaptació al medi escolar	Pública	C/ Roig i Jalpí, núm.16
ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES (EOI)	Formació en idiomes: anglès, francès, alemany i català.	Pública	C/Mossèn Jaume Arcelos, núm.7
CENTRE DE FORMACIÓ D'ADULTS ES PITEUS	ESO, ensenyament de llengües i proves d'accés	Pública	C/ d'Alberes, núm.7
OFICINA DE CATALÀ DE BLANES (CPNL)	Formació reglada de català per a adults (a partir de 16 anys)	Pública	C/Mossèn Jaume Arcelos, núm.7
COMASTECH CENTRE POLITÈCNIC COMAS	Cicles formatius de grau mitjà i superior	Privada	Av. de l'Estació, núm. 54
ÀMBIT: OCUPACIÓ			
<u>ÀREA DE PROMOCIÓ DE LA CIUTAT</u>	Conjunt de serveis destinats al desenvolupament econòmic, turístic i social del municipi	Pública/ Ajuntament	Av. de l'Estació, núm. 43
SERVEI LOCAL D'OCUPACIÓ JOVE (SLOJ)	Acompanyament en el procés de recerca de feina i en la intermediació laboral i millora del perfil professional		
PROGRAMA DE SUPORT A	Promoure i mantenir la continuïtat formativa a		

L'OCUPACIÓ JUVENIL (SOJ)	través de processos d'orientació, suport i acompanyament a la transició des del sistema educatiu al món laboral		
CENTRE DE NOVES OPORTUNITATS (CNO)	Formar i introduir al món laboral i educatiu joves que ni estudien ni treballen.		
SERVEI D'OCUPACIÓ DE CATALUNYA (SOC)	Programa de recerca de feina.	Pública	Pl. 11 de setembre, núm. 22
ÀMBIT: HABITATGE			
<u>ACCIÓ SOCIAL: ÀREA D'HABITATGE</u>	Conjunt de programes i serveis destinats a facilitar l'accés a l'habitatge a la població de Blanes	Pública	Passeig de Dintre, núm. 25
BORSA DE MEDIACIÓ SOCIAL D'HABITATGE	Programa d'ajuda a la cerca d'habitatge social a través de mediació entre llogaters		
TRÀMIT DE SUBVENCIONS PER AL PAGAMENT DEL LLOGUER (Línia de subvencions per a menors de 35 anys)	Serveis destinat a ajudar la ciutadania a tramitar les presentacions per al pagament del lloguer.		
SERVEI DE MEDIACIÓ EN L'ÀMBIT DE L'EMERGÈNCIA HABITACIONAL.	Ofereix mediació, suport i assessorament per evitar la pèrdua d'habitatge i facilitar acords entre les parts implicades.		

- **EIX 2.- EQUITAT I INCLUSIÓ**

ÀMBIT: IGUALTAT			
<u>ACCIÓ SOCIAL:</u> <u>SERVEIS DE</u> <u>POLÍTIQUES</u> <u>D'IGUALTAT</u> SERVEI D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LA DONA (SIAD) SERVEI D'ATENCIÓ INTEGRAL A LA DIVERSITAT (SAI) SERVEI D'INTERVENCIÓ ESPECIALITZADA (SIE) TEMPS PER A CURES	Impulsar accions i serveis en matèria d'igualtat entre dones i homes.	Pública	Pl. Argentina, núm. 2
	Ofereix informació, orientació i assessorament en tots els aspectes relacionats amb la vida de les dones		Pl. Argentina, núm.5
	És un servei que atén situacions relacionades amb l'afectivosexualitat i la identitat de gènere, des d'un ampli espectre.		Pl. Argentina, núm. 2
	Acompanyament i atenció a les dones que han patit o pateixen situació de violència, i també a llurs fills i filles.		Av. de la Pau, núm. 4
	Espais de canguratge i lleure destinats a infants i joves.		C/Francesc Macià, núm. 26
ÀMBIT: LLUITA CONTRA LA POBRESA I EXCLUSIÓ			
<u>ACCIÓ SOCIAL</u>	Garantir l'atenció i el suport a les persones i famílies en	Pública	C/Francesc Macià, núm. 26

	situació de vulnerabilitat o risc d'exclusió social.		
CENTRE DE DIA	Ofereix dutxa, rentadores, esmorzar i dinar per a persones sense llar.		C/ Vila de Lloret
SERVEI DE PRIMERA ACOLLIDA I INTERCULTURALITAT	Recursos que responen a les necessitats de formació i informació de les persones nouvingudes així com acompanyament en el procés de la regularització administrativa		Av. de l'Estació, núm. 43
Programa JOVES EN SITUACIÓ VULNERABLE	Acompanyament en el procés d'emancipació de joves vulnerables.		C/Francesc Macià, núm. 26
Programa de MESURES ALTERNATIVES PER A MENORS DENUNCIATS	Mesura educativa per a menors denunciats per primera vegada per consum o tinença d'estupefaents.		C/Francesc Macià, núm. 26
SERVEI D'INTERVENCIÓ SOCIODEDUCATIVA (SIS)	Servei diürn preventiu per a menors fora de l'horari escolar que dona suport al desenvolupament personal, socialització, aprenentatges bàsics i esbarjo		Av. de l'Estació, núm. 70
PROJECTE D'INTERVENCIÓ A LES ESCOLES (PIE)	Projecte de detecció i prevenció de les possibles situacions de risc social dels menors en edat escolar.		Av. de l'Estació, núm. 43
CASA D'INFANTS	Servei residencial temporal que treballa específicament la millora		

	de les capacitats de l'infant i l'adolescent i de la seva família.		
--	--	--	--

- EIX 3: SALUT I BENESTAR**

ÀMBIT: SALUT I BENESTAR EMOCIONAL			
<u>SALUT PÚBLICA</u>	Serveis destinats a protegir i millorar la salut de la població. Inclou prevenció de malalties, promoció d'hàbits saludables i regulació sanitària.	Pública	C/ Ample, núm. 11
PROGRAMA DE BENESTAR EMOCIONAL (CAP 1)	Millorar la prevenció i promoció del benestar emocional, reforçar l'atenció a persones amb risc psicosocial i potenciar la detecció precoç de factors psicosocials.	Pública	C/Sebastià Llorens, núm. 4
PROGRAMA SALUT I ESCOLA	És un programa que ofereix un espai on es poden consultar diferents temàtiques relacionades amb la salut.	Pública	Dins dels diferents instituts
TARDA JOVE	És un programa que hi ha els dimarts a la tarda: consulta amb la llevadora per resoldre o informar-se sobre temes relacionats amb la sexualitat, anticoncepció...	Pública	C/Sebastià Llorens, núm. 4

Centre d'Atenció Primària (CAP 1)	Atenció primària	Pública	C/Sebastià Llorens, núm. 4
Centre d'Atenció Primària (CAP 2)	Atenció primària	Pública	Av. Europa, núm. 10
HOSPITAL COMARCAL DE LA SELVA	Atenció sanitària i hospitalària	Pública	C/Cala Francesc, núm. 5
CSMIJ (Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil)	És un servei d'atenció especialitzada a la salut mental i d'assistència psiquiàtrica en règim ambulatori.	Pública	Av. Europa, núm. 10
ÀMBIT: BENESTAR I QUALITAT DE VIDA			
<u>ÀREA D'ESPORTS</u>	Departament que engloba les activitats físiques i esportives tant amateurs com professionals. Inclou infraestructures esportives, clubs, programes de foment de l'activitat física i iniciatives per promoure un estil de vida saludable.	Pública	DS Mas Cuní, núm. 43
CIUTAT ESPORTIVA	Equipament principal de l'Àrea d'Esports on es practiquen diferents modalitats esportives: bàsquet, futbol sala, handbol, gimnàstica esportiva, voleibol, hoquei patins...	Pública	DS Mas Cuní, núm. 43
PUNT DE JUGADA	Programa que té com a objectiu gestionar diferents espais públics per dinamitzar la vida	Pública	Diferents espais i entorns urbans del municipi

	comunitària a través de la pràctica esportiva.		
SKATE PARK	Espai per a la pràctica d' <i>Skate Park</i>	Pública	C/Rubén Darío, s/n
PARC DE CAL·LISTÈNIA	Espais d'esport i socialització	Pública	Pg. S'Abanell amb C. Mercè Rodoreda.
3 CAMPS DE FUTBOL	Futbol	Pública	Ds. Mas Cuní, núm. 43 PL C/Montserrat Roig, núm. 8C. C/Malgrat, núm. 15
CLUB TENIS BLANES	Facilitar la pràctica de l'esport del tennis i promoure els seu desenvolupament, amb especial dedicació a la formació.	Privada	Av. Vila de Madrid, núm. 44
2 PISTES PÀDEL	Foment, desenvolupament i la pràctica continuada del tennis i del pàdel.	Privada	Ctra Tordera, Km. 4,5 Ctra Tordera, núm. 77
ROCÒDROM (GOLLEM)	Espai per practicar escalada i rocòdrom.	Privada	Av. de l'Estació, núm. 41

- **EIX 4: PARTICIPACIÓ I PROTAGONISME JOVE**

ÀMBIT: OCI, LLEURE I CULTURA			
NAU4 ESPAI JOVE	Serveis de dinamització del Casal de Joves de Blanes	Pública	Av. de l'Estació, núm. 70
TEATRE MUNICIPAL	Obres teatrals, monòlegs, dansa, actes institucionals...	Pública	C/ Ample, núm. 26
BIBLIOTECA	Biblioteca Comarcal de Blanes	Pública	Passeig Catalunya, núm. 2
BIBLIO JOVE	Espai de treball i estudi per als joves, i també espai de lleure, creativitat, esbarjo i punt de trobada.		
14 ESPAIS PÚBLICS/ PARCS URBANS	Pista Mas Florit (C/ Puigmal amb Bassegoda) Pista Peixos Ros (Av. Parlament Catalunya amb ctra. Accés Costa Brava) Pista Residencial Blanes (C/Cedre) Pista Av. Europa (C/Vicent Andrés Estellés) Pista Valldolig (C/ Valldolig) Pista Mont Ferrant (C/Francesc Dorda amb C/ Mas Massonet) Pista Racó d'en Portes (C/ Passeig de Catalunya amb C/ del Racó d'en Portes) Pista Mas Enlaire (Pl. Onze de Setembre) Pista Ca la Guidó (Ràdio Marina, C/ Ca la Guidó) Pista Mas Moixa (C/ Vilar Petit) Pita Mas Cremat 1 (Plaça Ramon Casas) Pista Mas Cremat 2 (C/ Pablo Picasso) Pista S'Abanell (Passeig de s'Abanell amb Travessia Vila de Madrid).		
CASAL CÍVIC CAN BORELL	Centre Cívic amb una oferta de tallers i activitats	Pública	Passatge Mas Borell, núm. 1

CASAL CÍVIC BENET RIBAS	Centre Cívic amb una oferta de tallers i activitats	Pública	Plaça Espanya, núm. 3
BOLERA	Bitlles i màquines recreatives	Privada	Av. d'Europa, núm. 41
CINEMA (OCINES)	Exhibició de pel·lícules	Privada	C/ Ses Flaques, núm. 10
ÀMBIT: PARTICIPACIÓ I ENTITATS			
PARTICIPACIÓ CIUTADANA	Informació sobre els tràmits de constitució d'una associació i la posterior inscripció en un registre públic.	Pública	C/ Ample, núm. 11
AGRUPAMENT ESCOLTA I GUIA PINYA DE ROSA	Entitat d'educació en el lleure mitjançant el progrés personal dels infants i joves i el contacte amb la natura.	Privada	Esbarjo Parroquial
ASSOCIACIÓ JUVENIL COLLA DE DIABLES SA FORCANERA DE BLANES	Organització de correfocs i cercaviles de la vila.	Privada	C/ Valldolig, núm. 23
ASSOCIACIÓ CONSELL LOCAL DE LA JOVENTUT DE BLANES	Agrupa les associacions juvenils del poble de Blanes per realitzar accions de forma conjunta, principalment l'organització de concerts i activitats vinculades amb les festivitats del municipi.	Privada	Ctra. Estació - Edifici Sa Planassa N°4